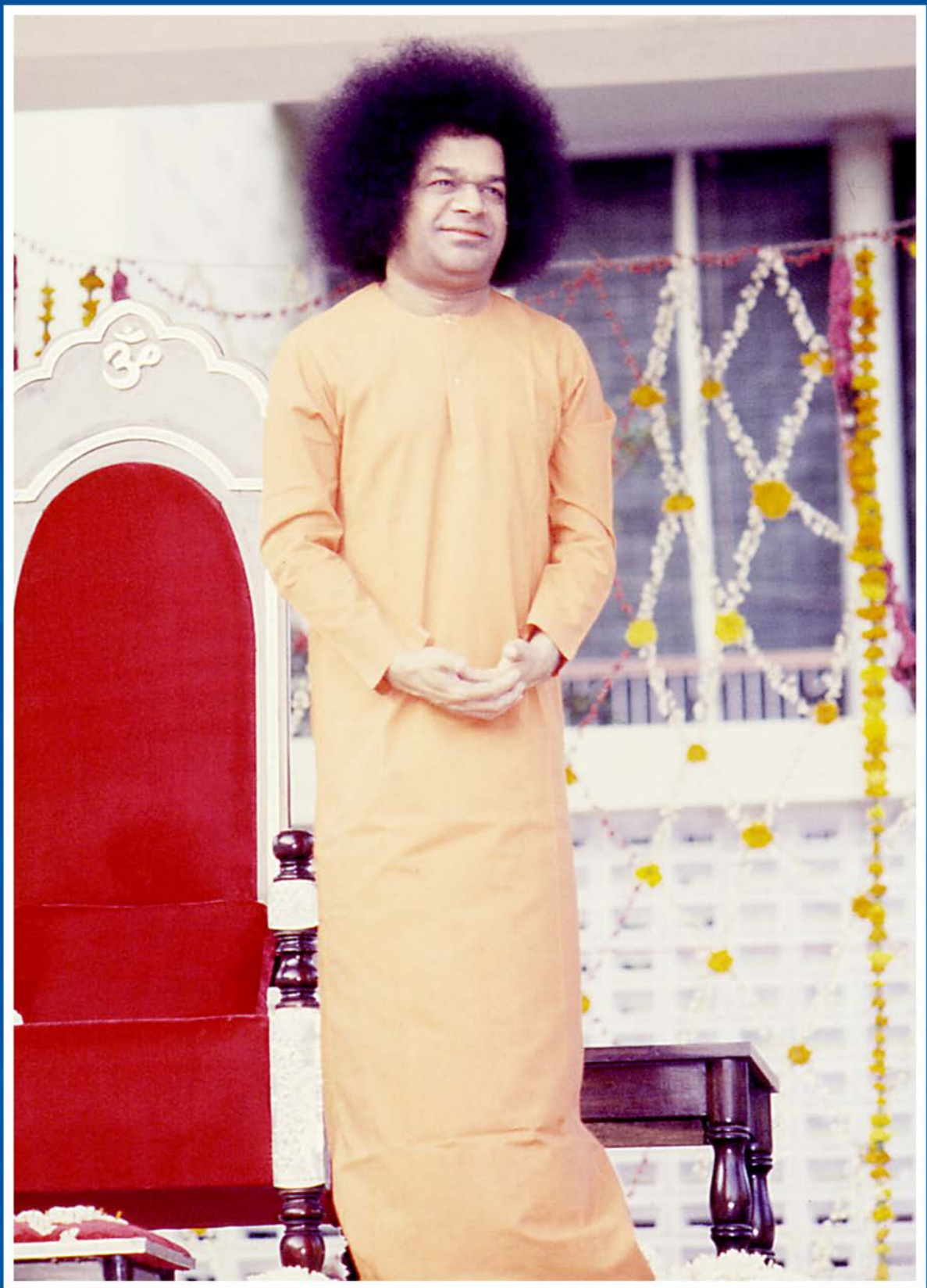

సనాతన సారథి

జనవరి 2021

“దర్శనమాత్రాన తలపులో తిమిరాల హరియించు జనమనోహరుడు సాయి!”

చెల్లెత్త

విడుతువా నను నీవు విడువవు విడువవు
 విడువవు నేనెంత చెడుగనైన
 మనువవా నను నీవు మనుతువు మనుతువు
 మనుతువు నేనెంత చెనటినైన
 జెరతువా నను నీవు చెరపవు చెరపవు
 చెరపవు నేనెంత చెట్టనైన
 గానవా నను నీవు కాంతువు కాంతువు
 కాంతువు నేనెంత కలుషినైన
 భక్త సంరక్షణమే నీ స్వభావ గుణము
 పాత్ర గుణములతో నీకు పనియే లేదు
 బరుడు కష్టింప గని యూరకుండలేవు
 పరుడు ప్రార్థింప విని వ్యర్థపరుపలేవు

సా. అ. వా.
 తెలుగు ప్రభుత్వము.
 తెలుగు గ్రామీణులలో
 పోపులను ప్రోత్సహించుచున్నాము.
 పంపి.
 శ్రీమద్భక్తముగా

విడుతువా నను నీవు విడువవు విడువవు
 విడువవు నేనెంత చెడుగనైన
 మనువవా నను నీవు మనుతువు మనుతువు
 మనుతువు నేనెంత చెనటినైన
 జెరతువా నను నీవు చెరపవు చెరపవు
 చెరపవు నేనెంత చెట్టనైన
 గానవా నను నీవు కాంతువు కాంతువు
 కాంతువు నేనెంత కలుషినైన
 భక్త సంరక్షణమే నీ స్వభావ గుణము
 పాత్ర గుణములతో నీకు పనియే లేదు
 బరుడు కష్టింప గని యూరకుండలేవు
 పరుడు ప్రార్థింప విని వ్యర్థపరుపలేవు

నాయనా! అందుకో ఆశీర్వాదములు.
 ఆయురారోగ్యములతో అనుగ్రహ ప్రసాదములతో
 ఆనందమొందు. సాయిని చెందు.

నీ చిట్టి బాబా

(అరు దశాబ్దాల క్రిందట కస్తూరిగారికి భగవాన్ బాబావారు వ్రాసిన అనుగ్రహపూర్వక లేఖ నుండి)

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 64

జనవరి 2021

ప్రచురణ తేదీ

సంచిక 1

2020 డిసెంబరు 23

1. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	5
2. నామస్మరణే తరణోపాయం	అవతారవాణి	7
3. 'ఉన్నమాట తెలుపుచున్న మాట'	శ్రీ సత్యసాయి పద్యసుధ	16
4. "...నేనే నిన్ను వెతుక్కుంటూ వస్తాను" (చివరి భాగం)	సాయి శ్రవణం	17
5. ప్రేమార్ణవ తరంగాలు (గత సంచిక తరువాయి)	త్రిభువన్ సచ్దేవ	20
6. అవతార వైభవంలో... (గత సంచిక తరువాయి)	పి.వి. చలం	24
7. 'తెలియగ తరమా! కనుగొన వశమా!'	చీమలకొండ జయాశాస్త్రి	29
8. 'కలలోన కనిపించి కరుణించు స్వామి'	ప్రొ రాధాకుమారి	33
9. ప్రశాంతి సమాచారం	డా దివి చతుర్వేది	36
10. ...మూగజవులను ఆదుకొన్న సాయిసంస్థ		42

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతినిలయం

టెలిఫోన్: 08555-287375 (సనాతన సారథి Extn. 128, పుస్తకాలు, ఆడియో వీడియో సీడిలకొరకు ఆర్డర్లు Extn. 162)

గమనిక: అడ్రసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన మూడు పువ్వుల గుర్తు (***)

ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

E-mail: subscriptions@sssbpt.org editor@sssbpt.org orders@sssbpt.org

అధికారికమైన వెబ్సైట్లు : ప్రచురణల విభాగం, సాధనా ట్రస్టు: www.srisathyasaipublications.com

భగవాన్ ఫోటోలు: www.saireflections.org ప్రశాంతి సమాచారం: www.theprasanthireporter.org

శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు: www.srisathyasai.org.in శ్రీ సత్యసాయి మీడియా సెంటర్:

www.sssmediacentre.org శ్రీ సత్యసాయి ఈశ్వరమ్మ మహిళా సంక్షేమ ట్రస్టు: www.ewwt.org.in

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ప్రింటర్ అండ్ పబ్లిషర్ : కె.ఎస్. రాజన్, ఎడిటర్ : ఐ. శ్రీనివాసులు

రామోక్తార్థోన్ వాహినీ

(గత సంచిక తరువాయి - 82వ భాగం)

హనుమంతుడు ఒక్క క్షణమున వెళ్ళి విభీషణుని తోడ్కొని వచ్చి రాముని ముందు పెట్టెను. రాముని ముఖారవిందమును గాంచగనే విభీషణునికి ఆనందబాష్పములు నేత్రమునుండి ధారలై ప్రవహించెను. అతడు నిలువలేకపోయెను. నాథా! అని రాముని పాదములపైబడి, రక్షింపుము, రక్షింపుము, నేను తమ దాసుడను అని మొరపెట్టుకొనెను. “ఓ దేవరక్షకా! రాక్షస వంశములో పుట్టి, రాక్షసుల పరిపాలించు రావణుని తమ్ముడ నగు నా పేరు విభీషణుడు. నేను మహా పాపసంభవుడను, తమోగుణ ప్రధానుడను. గుడ్లగూబ చీకటిని ఆశించునటుల, నేను తమస్సునే ఆశించువాడను. మీరు శరణాగత రక్షకులు, మీ పొత్తుకోరి వచ్చితిని. మీరు తప్ప నాకు మరొకరు రక్షకులు లేరు” అని ఈ ప్రకారము శ్రీరామునిముందు నిలిచి దీనుడై అత్యంత వినయముతో ప్రార్థించు విభీషణుని చూచి రాముడు ప్రసన్నుడై అతనిని దగ్గరకు చేర్చుకొని వెన్ను నిమిరుచు, జాలి

వచనములతో అనేక శాంతవచనములాడి, “నాయనా విభీషణా! విచారించకు. నా దర్శనముచేత నీ నిశాచరత్వము నశించెను. నాకు లక్ష్మణసుగ్రీవాదు లెట్టివారో నీవునూ అట్టివాడవు” అని పలుకగనే విభీషణునకు భయము పోయెను. అంత శ్రీరాముడు, ‘ఓ లంకేశా, మీ పరివారమంతయు కుశలమేనా? అనేక కోట్ల రాక్షసుల మధ్య నీవెట్లు జీవించితివి, నీ భక్తిప్రపత్తులనెట్లు నిలబెట్టుకొంటివి?’ అని అనేకవిధముల ధర్మ కర్మలగురించి ప్రశ్నించెను.

విభీషణుడు, “ఓ రఘునాథా! మీరు ధనుర్బాణములు ధరించి హృదయములో ప్రవేశించువరకూ కామాదుల బాధ తగిలి యుండును. ఎంతవరకు శ్రీవారి స్వరూపజ్ఞానోదయము కలుగదో అంతవరకే కామక్రోధాదులు. రాగద్వేషాదులగునట్టి గుడ్లగూబలకు తగిన అజ్ఞానాంధకారము జీవుల హృదయములనావరించి యుండును. ఓ నాథా! మీ చరణముల దర్శించుటచేతను, స్పర్శించుటచేతను నా జన్మ సఫలమైనది. నా భయశోకములు నశించెను. నేనేనాడూ శుభకర్మల నాచరించియుండలేదు. ఐనను మీరు నన్ను కౌగిలించుకొంటిరి. యేమి నా భాగ్యము!” అని నయనముల నుండి ఆనందబిందువులు జలజల కార్చుచుండ విభీషణుని చూచి, “విభీషణా! నీవు సకల గుణసంపన్నుడవు, లేకున్న నా దర్శన స్పర్శన సంభాషణలు కలిగియుండెడివి కావు” అని శ్రీరాముడు పలుకగనే, విభీషణుడు అపారమగు సంతోషమును బొందెను. పునఃపునః అతడు శ్రీరాముని పాదములపై బడుచుండెను. అంత శ్రీరాముడు, “విభీషణా! నీవు త్వరితముగా వెళ్ళి, సముద్ర స్నానము గావించి రమ్ము” అని ఆజ్ఞాపించెను. విభీషణుడు స్నానమునకు వెళ్ళెను. ఇంతలో వానరశ్రేష్ఠుడైన హనుమంతుని పిలిచి, నీవు వెళ్ళి కొంత సముద్ర

జలమును గొనిరమ్మ”ని ఆజ్ఞాపించెను. విభీషణుడు స్నానమాచరించి వచ్చి రామ పాదములపై వ్రాలెను. హనుమంతుడు తెచ్చిన సముద్ర జలమును శ్రీరాముడు తన హస్తమున నిడుకొని, చెంత కూర్చొనియున్న విభీషణుని శిరస్సుపై ప్రోక్షించి, “నీకు లంకా రాజ్యమున కభిషేకము చేసితిన”ని పలికెను. విభీషణుడు, “రామా, నాకా రాజ్యమెందుకు? తమ పాదారవిందములయందు స్థానము లభించిన చాలున”ని పలుకగా, “లేదు నీవంగీకరించక తప్పదు”ని రాముడు శాసించెను. తమ ఆజ్ఞ శిరసావహింతునని, విభీషణుడు చేతులు జోడించి లేచి నిలిచెను. వానర వీరులు తమలో తాము ఆశ్చర్యపడుచు, రాముని శరణాగతవత్సలతను తలంచుచూ లోలోన ఆనందించిరి.

శ్రీరాముడు సేనాధిపతిని చూచి, “ఓ కపీశా! ఈ విభీషణుని మీతో చేర్చుకొనుడు. ఇతనిని వేరుగా భావించక మీ సఖునిగా భావించుడు. ఇతడు నావాడు” అని ప్రియవచనములు పలికెను. అందరూ ప్రయాణమై, సముద్ర తీరమునకు వెళ్ళిరి. ఆ సముద్రమును చూచి రాముడు దీనిని దాటుటెట్లని ప్రశ్నించగనే, అనేక వానరులు అనేక విధముల జవాబు లిచ్చిరి. విభీషణుడు లేచి, “ఓ నాథా! సముద్రుడు మీ కులగురువు; సగరపుత్రుల వలన అది పుట్టెను. మీరు సంకల్పించిన, యెట్టి ప్రయాస లేకుండా వానరులు దానిని దాటగలరు” అని చెప్పెను.

ఇంతలో రావణుడు పంపిన దూతలు విభీషణుని కంటబడిరి. అతడు వారిని తీసుకొని రాముని చెంత నిలబెట్టెను. రాముడు యెట్టి జవాబును ఇవ్వకుండుటచే, వానరులు వారిని బంధించి సుగ్రీవుని కడకు తీసుకొనిపోయిరి. అచట సుగ్రీవుడు వారి అంగములు ఛేదించుడు అని ఆజ్ఞ యొసగెను. వానరులు, వారిని అనేక బాధలు పెట్టిరి. బాధలను భరింపలేక, వారు మొరబెట్టుకొనిరి. “ఓ వానరులారా! రామునితోడు, మా ముక్కు చెవులు మాత్రము కోయక విడువుడు” అని

ప్రార్థించిరి. వారి మొర లక్ష్యణుడు విని, వారిని అక్కడికి గొనిరమ్మని ఆజ్ఞాపించెను. వారితో లక్ష్యణుడు శాంతవచనములాడి, దూతలను హింసించుట మంచిది కాదని తెలిపి, ఒక ఉత్తరము వ్రాసి, వారి చేతికిచ్చి, “ఈ యుత్తరమును రావణునికిచ్చివేయుడు. ఈ నోటి మాటను వానితో చెప్పుడు: ‘ఓరీ కులఘాతకుడా! నేటికైననూ నీ హృదయమును మార్చుకొని రాముని పాదములపై బడుము; క్షమించగలడు. ఊరక వంశమునే నాశనము చేసుకొనకుము. లేకున్న నీ కాలము సమీపించినది’ అని లక్ష్యణుడు కఠినముగా చెప్పి, వెనుకకు వెళ్ళుదని ఆజ్ఞాపించెను. ఆ దూతలు బ్రతికితిమని సంతసించి, “రామచంద్ర ప్రభువుకు జై” అని రామరూపమును స్మరించుచూ లంకకుచేరి జరిగిన వృత్తాంతమంతయూ తెలిపి, రాముని సుందర విగ్రహమును అనేకవిధముల వర్ణించి, లక్ష్యణుడు అందించిన జాబును రావణుని చేతికిచ్చిరి.

రావణుడు విభీషణుని క్షేమసమాచారములు విచారించి, “కానీ! వానికి మృత్యువు సమీపించినది. యవధాన్యమునకు పురుగుపట్టిసట్లు ఆ నిర్భాగ్యుడు లంకా రాజ్యమును విడచి నా శత్రువును శరణు జొచ్చెను. ఓరి శుకా! ఎట్లు నీకు వారి దర్శనమయ్యెను? నా తేజోబలములను వారికి విన్నవించితివా? వారి తేజోబలములను వివరముగా తెలుపుము” అని ఆ దూతను అడిగెను.

(సశేషం)

‘శ్రీ సత్యసాయి’ డైరీ 2021

భక్తులనుండి వచ్చిన అనూహ్యమైన డిమాండు కారణంగా మావద్ద ఉన్న క్రొత్త సంవత్సరం డైరీ మరియు కేలండర్ల స్థాకు అయిపోయినది. ఇకమీదట డైరీలు, కేలండర్లకొరకు ఆర్డర్లు స్వీకరించడానికి వీలుపడదని గమనించవలసిందిగా కోరుతున్నాము.

- కన్వీనరు

నామస్మరణే తరణోపాయం

ప్రేమస్వరూపులారా!

మోక్షమునుగాని, సాక్షాత్కారాన్నిగాని, దైవానుగ్రహాన్ని గాని సాధించాలంటే తపస్సు, ధ్యానము, యోగము, జ్ఞానము, ధర్మము, భక్తి అనేవాటిలో ఏది ప్రధానమనే సంశయము కొందరిలో ఉండవచ్చును. మనము ఎన్ని గ్రంథములు చదివినప్పటికీ, ఎందరు మహనీయులను దర్శించినప్పటికీ మనలో భావశుద్ధి లేకపోతే ఏదికూడను ఫలించదు. మనకు కావలసింది కేవలం భగవదనురక్తే. ఆ అనురక్తి ఒక్కటి ఉంటే పరమాత్మ సర్వశక్తి మనకు ప్రసాదిస్తాడు. ముక్తినికూడను ప్రసాదిస్తాడు. కాని, భగవత్ అనురక్తి లేకుండా కేవలం శరీర సంబంధమైన, కర్మ సంబంధమైన, లోకసంబంధమైన సాధనలు ఎన్ని

ఆచరించినప్పటికీ అవి కేవలము స్వప్నదృశ్యములే తప్ప అనుభవము శూన్యమైపోతుంది.

యమ్యేలు బియ్యేలు పాసయి వచ్చియు
పేరుగాంచిన పెద్దవారలైన
సంపదలుండియు సద్దానపరులౌచు
పుడమి కీర్తిని గన్న పుణ్యలైన
ఆయురారోగ్యంబు అనవరతంబుండి
పరిపూర్ణ బలులగు వారలైన
జపములు తపములు సతతంబు చేయుచు
వేదంబులను నేర్పు విప్రులైన
సాటిరారు భక్తులకు ఏనాటికైన
దైవమును కొల్వనిదె రాదు భక్తి
దైవ భక్తులు కానిదే రాదు ముక్తి
ఇంతకన్నను వేరెద్ది ఎఱుకపరతు?!

భక్తులు కానిదే ఎంతటివారికైనా ముక్తి లభించదు. ఎన్ని చెప్పినా, ఎన్ని చేసినా ఆనందము ననుభవించాలంటే మాత్రం భగవత్ అనురక్తి ఉండాలి.

మానవజన్మ ఏ ఆనందాన్ని అనుభవించే నిమిత్తం ఏర్పడింది, జీవిత లక్ష్యం యేమిటి అనేది మనము యోచించుకోవాలి. దైవసాక్షాత్కారమే మానవ లక్ష్యము. భగవద్దర్శనమే మానవ లక్ష్యము. సత్యాన్వేషణే మానవ లక్ష్యము. నారాయణునియొక్క చింతనే మానవ లక్ష్యము. అటువంటి పవిత్రమైన లక్ష్యాన్ని అలక్ష్యం చేయటం ఈనాటి మానవుని అవలక్షణంగా ఉంటున్నది.

ఇప్పుడు మనకు కావలసినది కేవలం భక్తి. “చుట్టి చుట్టి పక్షులెల్ల చెట్టు వెదకురీతి భువిని పుట్టగనే నీ పదముల పట్టుకొన్న నన్ను బ్రోవ కాలహరణమేల రామా!” అని ప్రార్థించాడు త్యాగరాజు. సంసార సాగరాన్ని దాటటానికి ఒక పడవను పెట్టాడు పరమాత్ముడు. ఆ

పడవపైన ఒక కట్ట ఉంటున్నది. జీవుడనే పక్షి ఎంతసేపో ఆ కట్టపై ఉండటంవలన విసుగుపట్టి, ఇంకో ఆధారం మీదకో, చెట్టుమీదకో పోవాలని బయలుదేరుతుంది. సముద్ర మధ్యభాగంలో ఓడపైన కట్ట తప్ప అది వ్రాలడానికి మరో ఆధారము ఉంటుంది చెప్పండి. కాబట్టి, ఆ పక్షి చుట్టి చుట్టి, తిరిగి వచ్చి అదే ఆధారముపై వ్రాలుతుంది. అదేరీతిగా, ఈ సంసారమనే సాగరంలో, మానవ జీవితమనేది ఎన్ని జన్మలుగాని, ఎన్ని కర్మలుగాని చుట్టినప్పటికీ చివరికి పరమాత్మ అనుగ్రహమనే చెట్టుపైన వ్రాలక తప్పదు. మరో ఆధారమేమీ లేదు.

“నామమే మేలు, చింతనే చాలు”

ఇంటా బయటా వెలుతురు కావాలంటే మనము గడప మీద దీపం పెడతాము. అదేరీతిగా, మనకు అంతర్, బహిర్ముఖములుగా వెలుతురు కావలెనంటే, జిహ్వగ్రమనే గడపమీద నామమనే జ్యోతిని స్థాపించాలి. అవి నాభావ సంబంధము గలవి రూపనామములు. ఇందులో నామము ప్రధానమా, నామి ప్రధానమా అనేది ఒక సంతయము. ‘నామి’ అంటే రూపము, ‘నామము’ అంటే పేరు. నామమునకు ఎందుకంత ప్రాధాన్యమిస్తున్నాము? ఇంతవరకు చెప్పాడు మన (దూపాటి) తిరుమలాచారి - తాను క్షరుడనని, నేను అక్షరుడనని. ఏరీతిగా చెప్పినా దేహము పాంచభౌతికము. నేడు కాకపోతే రేపో, రేపు కాకపోతే ఎల్లుండో ఏనాటికైనా దేహము శిథిలమయ్యేదే. కనుక ఈ దేహసంబంధమును ప్రధానంగా తీసుకో కూడదు. నామమే ప్రధానమైనది. జయదేవుడు, గౌరాంగుడు, తుకారాం, కబీరు, తులసీదాసు, రామదాసు, ఇలాంటి మహాభక్తులు భగవన్నామాన్ని ఆధారంగా తీసుకోవడంవల్లే వారి నామములుకూడను ఈనాటివరకు చిరస్థాయిగా నిలిచిపోయాయి. కనుక, పరమాత్ముని నామములో ఎంతటి మాహాత్మ్యము ఉన్నదో మీరు యోచించుకోవచ్చు.

దీనికొక ఉదాహరణ: నామదేవుడు, జ్ఞానదేవుడు ఇద్దరూ ఎక్కడికో ప్రయాణమై వెళుతున్నారు. ఒక అరణ్యములోకి పోయేటప్పటికి ఇద్దరికీ దప్పిక అయింది. ఒక పాడుపడిన బావి కనిపించింది. మెట్లు లేవు. నీరైనా

పైన ఉంటున్నదా అని చూస్తే, పాతాళ లోకంలో ఉన్నది! అప్పుడు వారు ఏమి చేసినారు? యోగశక్తిసంపన్నుడు కాబట్టి జ్ఞానదేవుడు తానొక పక్షిరూపం దాల్చి, ఆ బావిలోపలకు పోయి తనకు కావలసినంత జలమును తృప్తిగా గ్రోలి, బయటికి వచ్చి, తిరిగి తన నిజరూపాన్ని ధరించాడు. నామదేవుడు మాత్రం ఒకచోట కూర్చోని, “హే! కృష్ణా! పరంధామా! వాసుదేవా!” అని ఆనందంగా స్మరిస్తూ ఉంటే, బావిలో అట్టడుగున ఉన్న జలమంతా పైకి ఉబికి వచ్చి అతని తొడలకు చల్లగా తగిలింది. కనుక, నామము ప్రధానమా? కర్మ ప్రధానమా? యోగము ప్రధానమా? అనుకుంటే అన్నింటియందు నామమే ప్రధానమైనది. ఈనాడు ఇక్కడ యజ్ఞము చేసిన పండితులు కూడా, తెలిసో తెలియకో జరిగే చిన్నచిన్న దోషాలు పరిహారము కావాలని కట్టకడపటికి పూర్ణాహుతి జరిగేటప్పుడు నామస్మరణ చేయిస్తారు. నామములోనున్న శక్తి అంత గొప్పది.

ప్రాంతితో వచ్చిన జబ్బు!

ఇప్పుడు లోకపరిస్థితి ఏరీతిగా ఉన్నది? యధార్థమైన ఆత్మభావాన్ని విస్మరించి, నిత్యసత్యమైన పరమాత్మను అసత్యంగా భావించుకొని, లోకమే స్థిరమని విశ్వసించి జీవితాలను గడుపుకుంటున్నాం. దీని ఫలితంగా మనకు పరమాత్ముడు దూరమైపోతున్నాడు. ప్రకృతితో మనది దగ్గరి సంబంధముగా భావించుకుంటున్నాం. ఇది చాలా పొరపాటు. ప్రకృతితో ఏనాటికీ మనకు దగ్గరి సంబంధము లేదు. పరమాత్మతోనే మనకు నిత్యసంబంధము. పరమాత్మతోనే మనకు సత్యసంబంధము. అటువంటి నిత్య సత్యమైన సంబంధాన్ని మనం దూరం చేసుకుంటున్నాం.

ఒక రాజు, ఒక మంత్రి, ఒక జవాను ముగ్గురూ ఒక పడవలో ప్రయాణమై వెళుతున్నారు. కొంతదూరం పోయిన తరువాత జవానుకు వాంతులు ప్రారంభమైనాయి. రాజు దగ్గరనున్న మందులు యిచ్చినారు. కానీ, ప్రయోజనం లేకపోయింది. కట్టకడపటికి ప్రాణాపాయస్థితి ఏర్పడింది. “ఏమి మంత్రి! ఇప్పుడేమి చేయటం? వీని జబ్బు కుదిర్చే మార్గమేది?” అని అడిగాడు రాజు. అప్పుడు మంత్రి చెప్పాడు, “రాజా! ఇది ఏ మందుకూ కుదిరేది కాదు, చాలా

సూక్ష్మమైన జబ్బు” అని చెప్పి, వాని జుట్టు పట్టుకొని, మూడుతూర్లు సముద్రములో ముంచి తరువాత పడవలో కూర్చోబెట్టాడు. దాంతో వాని ఆరోగ్యం చక్కబడింది. రాజు ఆశ్చర్యపోయాడు. “ఏమీ విచిత్రం! నీళ్ళలో ముంచితే వీని జబ్బు కుదిరిందే!” అన్నాడు. అప్పుడు మంత్రి, “మహారాజా! ఈ బోటు (పడవ) తన రక్షణకోసమే అని వాడు అనుకోలేదు. ‘అయ్యో, ఏ ఆధారం లేకుండా నీటిలో పోతున్నాను, ఏమైపోతానో’ అనే భయభ్రాంతులు మితిమీరి వానికి ప్రాణం పోయేంత స్థితికి తెచ్చాయి. ఎప్పుడైతే వానిని నీటిలో ముంచినామో, ‘అయ్యో, ఈ బోటే నాకు ఆధారం’ అని గ్రహించాడు. రక్షణకోసమని యిచ్చిన ఈ బోటును వాడు ఇంతవరకు శిక్షగా భావించుకున్నాడు. అది శిక్ష కాదు, రక్షణే అని ఎప్పుడు అర్థమైందో అప్పుడు వాని జబ్బు కుదిరింది. ఇది కేవలం భ్రాంతితో వచ్చిన జబ్బు” అని చెప్పాడు.

ఆవిధముగనే మీరు భగవన్నామమనేది, భగవత్ రూపమనేది, భగవత్ చింతన అనేది మీకు రక్షణకోసమని వచ్చిన నావ అని గ్రహించక, దీనిలో కూర్చోవటానికి ఉక్కిరిబిక్కిరి అయిపోయి, దీనిలో పోతే ఏమి కష్టాలు వస్తాయో, పరమాత్ముడు ఏ బాధలు పెడతాడో, ఏమి పరీక్షలు చేస్తాడో, కట్టకడపటికి ఇల్లావాకిలీ లేకుండా నన్ను సన్యాసిని చేస్తాడోయేమోనని భయపడి ఇటువంటి ఆధారమైనదానిని వదలిపెడుతున్నారు. ప్రపంచమే ప్రధానమని భావిస్తున్నారు. దానిలో పడిన తరువాతనే మీకు నిజంగా ఏది ఆధారమో తెలిసొస్తోంది. ఈనాడు లోకములో - భగవన్నామమును స్మరిస్తుంటే, సంసారాన్ని వదలిపెట్టి సన్యాసులుగా మారిపోవలసివస్తుందేమో నన్న అపోహ అనేకమందిలో జొరపడింది. ఆ అపోహను దూరం చేయాలి.

“ఏక ప్రభాకే అనేక నామ్”

ఇంతేకాకుండా, భగవన్నామ చింతనలో కూడను అనేకమంది అనేక భేదభావాలు పెట్టుకుంటున్నారు. రాముని పూజించాలని ఒకరు; విష్ణువుని పూజించాలని ఒకరు; శివుని పూజించాలని ఒకరు; ప్రణవాన్ని పూజించమని మరికొందరు; ఏదీ వద్దు, గాయత్రిని

పూజించమని కొందరు ... అనేకమంది అనేకరీతులుగా చెబుతున్నారు. ఇది మరింత హాస్యాస్పదము. పరమాత్మునికి ఏ రూపమైతేనేమి? ఏ నామమైతేనేమి? మనము వివేకముతో యోచించుకున్నామంటే లోకములో సర్వస్వరూపుడు, సర్వనామస్వరూపుడు ఒక్కడే. ఉదాహరణకు, ఒక గృహములో ఒక యజమాని ఉన్నాడు. ఆయన తన కుమారునికి తండ్రిగా, కోడలికి మామగా, భార్యకు భర్తగా, మనుమనికి తాతగా వ్యవహరిస్తాడు. మనుమడు “తాతా” అంటాడు. కోడలు వచ్చి “మామా” అని పిలుస్తుంది. కుమారుడు వచ్చి “తండ్రి” అని పిలుస్తున్నాడు. ఈరీతిగా వేరువేరు పేర్లతో పిలిచినంత మాత్రాన యజమాని వేరైపోతున్నాడా! యజమానికి ఆయా వ్యక్తులతో ఏర్పడిన సంబంధ బాంధవ్యాన్ని బట్టి సంబోధన మారుతున్నది. అదేరీతిగా పరమాత్ముపై ప్రేమవల్ల కొందరు భక్తులు ‘నాథా’ అని ప్రార్థిస్తున్నారు. ఇంకొందరు ఆ పరమాత్ముని జగన్మాతగా భావించి ‘తల్లీ’ అని రామకృష్ణ పరమహంస మాదిరి వేడుకుంటున్నారు. మరికొందరు రక్షణచేసే పరమాత్మకదా అన్న భావముతో, ‘ఓ తండ్రి’ అని ప్రార్థిస్తున్నారు. కేవలము వారివారియొక్క భావసంబంధమే వేరుపరుస్తున్నదిగాని శక్తిస్వరూపమైన ఆ పరమాత్మ ఏనాటికీ వేరుకావటం లేదు. ఇటువంటి భగవన్నామమును స్మరిస్తూ, ఆ భగవంతుని ప్రార్థించుకుంటూపోవలసిందే తప్ప, ‘ఈ నామములో దోషముంది, ఆ నామములో రక్షణ ఉంది’ అనే భేదభావములు, సంశయములు మీ హృదయములో పెట్టుకోకండి. అది చాలా ప్రమాదకరమైనది. దేహాభిమానమే ఒక భ్రాంతి. ఈ భ్రాంతియే ఒక బంధన.

మనస్సు వలననే తమస్సు

మన తిరుమలాచారి చెప్పాడు - ‘అనగననగ రాగ మతిశయిల్లుచునుండు, తినగ తినగ వేము తీయనుండు’. అయితే, తెల్లని గాజుపెంకును తెచ్చి ఎంత సానపట్టినా అది డైమండ్ అవుతుందా?! డైమండ్ ను సానపట్టినప్పుడు దాని విలువ అధికమైపోతుందిగాని గాజుపెంకును సానపట్టినంతమాత్రాన అది డైమండ్ కాదు. అట్లే, నాస్తికునికి భగవత్తత్వాన్ని ఎంత బోధించినాకూడను వాడు

అస్తికుడు కాదు. అస్తికునికి బోధిస్తూపోతుంటే వాడు యాస్తికుడు కావచ్చుగాని, నాస్తికుడు మాత్రం అస్తికుడు కాదు. అసలు ‘నాస్తికత్వము’, ‘అస్తికత్వము’ దేనివల్ల ఏర్పడుతున్నాయి? జ్ఞానంవల్ల వాడు అస్తికుడవుతున్నాడు, అజ్ఞానంవల్ల మీదు నాస్తికుడైపోతున్నాడు. తమస్నే అజ్ఞానము, తపస్నే జ్ఞానము. మన భారతీయులు తపస్సును ఆధారంగా తీసుకున్నారు. పరదేశీయులు తమస్సును ఆధారంగా పెట్టుకున్నారు. తమస్సుతో సంబంధమును దూరం చేసుకోవాలంటే మనస్సును దూరం చేసుకోవాలి. మనస్సువలననే తమస్సు. మనస్సు ఏరీతిగా ప్రయాణము చేస్తున్నది? ఏయే త్రాంతులతో పోతున్నది అనేది గ్రహిస్తే మనకు వచ్చిన రోగమునకు కారణం తప్పక కనుక్కోవచ్చు.

మనస్సనే మదగజానికి మాధవ నామమే అంకుశం

అయితే, మనస్సు ఎక్కడుంది, ఇది చేసే పని ఏమని మీకు సందేహము రావచ్చు. అది సహజమే. మనస్సుయొక్క ప్రవర్తననుగాని, మనస్సుయొక్క రూపమునుగాని మనము యోచింపవలసిన అవసరము లేదు. ‘మనసు, మనసు...’ అనే చింతన మానుకోవడమే మనము చేయవలసినది. అప్పుడు మనసు మరుగునపడిపోతుంది. దాని చింతనలో నుండక, మనము చేయవలసిన కర్తవ్య కర్మలను చేస్తూ పోతుంటే మనస్సుయొక్క చంచలత్వము నిల్చిపోతుంది.

మనస్సును స్వాధీనం చేసుకోవడానికి ముఖ్యమైన ఆధారం భగవన్నామమే! నామాన్ని మించినది ఏదీలేదు. ఏ మహనీయుని అడిగినా, ఏ శాస్త్రము చూచినా, భగవన్నామమునకు మించిన ఆధారము ఎక్కడైనా ఉన్నదా అంటే లేదు. గీతలో కృష్ణుడు చెప్పాడు, ‘యజ్ఞములో నేను జపయజ్ఞమునని. కాబట్టి, నామస్మరణ విలువ ఇంత అంత అని చెప్పటానికి వీలుపడుతుందా చెప్పండి. సాధ్యమే కాదు. నామముయొక్క విశిష్టతను ఎవరు చెబుతున్నా అందులో కొంత భాగమే చెబుతున్నారుగాని యథార్థమైన, సంపూర్ణమైన అర్థమును చెప్పేవారు ఎవరూ లేరు. చెప్పటానికి సాధ్యముకాదు. రూపానికి అతీతమైన సమయంలోనే నామముయొక్క విశిష్టత అర్థమవుతుంది. అది మనం సంపూర్ణంగా అర్థంచేసుకోవాలంటే పరమాత్మ

చింతనలో సంపూర్ణంగా లీనం కావాలి. విషయవాసనలు గాని, అవచిత్రమైన భావములుగాని అందులో చేరకూడదు.

ఏకధారగా పరమాత్మ సన్నిధి భాగ్యం పొందేదెలా?

‘సత్’ అనే స్వరూపమునకు చెందియున్నప్పుడే మనం పరమాత్మయొక్క దర్శన, స్పర్శన, సంభాషణలకు అర్హులం కాగలము. రాముడు విల్లంబులు ధరించాడు. విష్ణువు శంఖ, చక్ర, గదాధారిగా ఉన్నాడు. శివుడు త్రిశూలము ధరించాడు. ఈ ఆయుధాలు చేసే పని ఏమి? నిజానికి పరమాత్మ చేతిలోనున్న పనిముట్లు భక్తులేగాని వేరుకాదు. ఆ పనిముట్లుగా మీరు తయారైతే తప్పక భగవంతుని దర్శన స్పర్శన సంభాషణలు సంపూర్ణంగా అనుభవించ వచ్చు. ఇదే విషయాన్ని నేను వెంకటగిరిలో చెప్పినప్పుడు పరమాత్మ దర్శన, స్పర్శన, సంభాషణలు సంపూర్ణముగా అనుభవించగలగాలంటే పరమాత్మ చేతిలో ఏ పరికరంగా తయారుకావాలని ఒకరు అడిగారు. నేను చెప్పాను, “నాయనా! శంఖము, చక్రము, గద ఇవి కేవలం లోక రక్షణార్థము. ఎప్పుడో ఒకసారి ధర్మగ్లాని కలిగినప్పుడో, లేక ఏదైనా అవసరము వచ్చినప్పుడు మాత్రమే వాటిని పరమాత్మ వినియోగము చేస్తాడు. ఇంక విల్లంబుల సంగతి చూస్తామా, వాటిని ఉపయోగించి ఒకసారి వాలిని వధించాడు, తర్వాత రాక్షసులను సంహరించాడు. ఇక వాటితో పని అయిపోయింది. కాబట్టి, నీవు నిరంతరము పరమాత్ముని దర్శన స్పర్శన సంభాషణలు పొందాలంటే పరమాత్మ చేతిలో ఆ ఆయుధముల మాదిరి తయారైతే ప్రయోజనం లేదు. ఏకధారగా పరమాత్మతో ఉండి ఆనందాన్ని గ్రోలే అవకాశము అందులో లేదు.

అయితే, కృష్ణ పరమాత్మకు చేతిలో మురళి, కాళ్ళకు పాదరక్షలు ఉన్నాయి. పాదరక్షలుకానీ, మురళికానీ ఈ రెండింటిలో ఏదో ఒక పరికరంగా నీవు తయారైనావంటే, ఆయన దర్శన స్పర్శన సంభాషణలు ఏకధారగా నీవు అనుభవించి పవిత్రుడవైపోగలవు. అయితే, నీవు పరమాత్ముని పాదరక్షలుగా రూపొందాలనుకొంటే క్రింద నుండి గ్రుచ్చుకునే ముళ్ళనూ, రాళ్ళనూ ఓర్చుకోవాలి. పైనుండి తొక్కుతున్న భారాన్నికూడా భరించుకోవాలి. అంటే, లోకములో వచ్చే అపార్థాలు, అసర్థాలు,

అపకీర్తులు, అన్నీ ఓర్పుకోవాలి. పైన వచ్చే నిందలను, నిష్ఠూరాలనుకూడా భరించుకొని ఉంటుండాలి. ఆరీతిగా తయారైనప్పుడే పాదరక్షల స్థానమునకు అర్హుడవవుతావు.

ఇంక, పరమాత్ముని చేతిలో మురళిగా రూపొందాలని కోరితిరా, ఆ మురళి ఏరీతిగా ఉన్నదో మీరే చూచుకోండి. మురళికి రంధ్రములు ఉన్నట్లుగా మానవ దేహమునకు కూడా నవరంధ్రములు ఉన్నాయి. దేహము ఎటువంటిది?

“తొమ్మిది చిల్లల తోలుతిత్తియెగాని
కాంతి కలిగిన వజ్రఘటము కాదు
నిమిష నిమిషమునకు నీచులూరునెగాని
పునుగు జవ్వాదీలు పట్టబోవు”

అటువంటి దేహమును మురళితో పోల్చినారు. ఏరీతిగా ఉండాలి ఆ మురళి? చిత్తమును పరిశుద్ధపరచుకొని, లోపల అహంకార మమకారములు, విషయవాసనలు అనే అడ్డులేకుండా దొల్లగా తయారు కావాలి. పరమాత్ముడు అటువంటి మురళిని తన పెదవులపైన పెట్టుకొని, తన హస్తస్పర్శచే గీతామృతమును ఏకధారగా ప్రవహింపజేసి ఆనందాన్ని అందిస్తాడు. అనాడు మహర్షులుగాని, యోగులుగాని, జ్ఞానులుగాని, సత్పురుషులుగాని, చేసిన పని ఏమంటే చిత్తమును పరిశుద్ధం గావించుకోవడమే!

నామమును నాట్యమాడించడానికే నాలుక!

ఒకానొక సమయంలో కబీరు చెప్పాడు - దివ్యమైన ఆనందమును అనుభవించుకోవడానికి లోకములో ఎవరికి ఏమి తక్కువ?! నిరంతరం తలచుకోవటానికి పరమాత్మ నామం అందరికీ అందుబాటులో ఉంది. దాన్ని మనం వినియోగించుకోవటానికి వేరే అనుకూలం ఏమి కావాలి? భగవంతుడు మనకు నాలుక ఇచ్చాడు. నాలుక ఎప్పుడూ మన స్వాధీనములోనే ఉంటున్నది. మనం ఎగురు అంటే ఎగురుతుంది, నిలుపు అంటే నిలుస్తుంది. అటువంటి నాలుకను మనకిచ్చి, నాలుకతో ఆడించవలసిన ఆటకు తగిన బొమ్మ అయినటువంటి భగవన్నామాన్ని మనకిచ్చిన తరువాత కూడా ఇంకా ఎందుకు కాలాన్ని వృథా చేస్తున్నారు? అనవసరంగా ఆరాటపడుతున్నారే! బాధలనీ, కష్టములనీ, నష్టములనీ చింతపడుతున్నారే!

ఎంత వెజ్టివారు వీరంతా! వెన్నను దగ్గర పెట్టుకొని నేతికోసం వెతుకుతున్నారే!

కోరిన ఫలమిచ్చు కల్పవృక్షంబుండ
పెరటి వృక్షములకై ప్రీతి యేల?!
అడిగిన పాలిచ్చు కామధేనువె యుండ
ధనమిచ్చి ఆవును కొనగనేల?!
మెండగు కాంతితో మేరుపర్వతమె యుండ
వెండిబంగారులకై వెతలికేల?!
భక్తిముక్తులనిచ్చు పరమాత్మయే యుండ
పాడు సంసారము కోరనేల?!

అటువంటి పవిత్రమైన నామము, ఆ నామాన్ని నాలుకపై నాట్యమాడించుకొనేందుకు ప్రాణము - ఇవి రెండూ యిచ్చినప్పటికీ దుర్వినియోగము చేసుకుంటున్నారు. నాలుక యిచ్చినది యిష్టము వచ్చినట్లు మాట్లాడటం కోసమా? కానేకాదు. మన మాటలు ఇంపుగా సొంపుగా ఉంటుండాలిగాని కంపుగా ఉంటే ఎదుటివాళ్ళు ముక్కు కూడా మూసుకుంటారు. పరమాత్మ తత్త్వం ఎటువంటిది? “కన్నులందెప్పుడు కారుణ్యదృష్టియే, పల్కులెప్పుడు ముద్దు

లోలుకుచుండు.” అందుకోసమే జనులు “మృదుమధుర భాషణాయ నమః” అని భగవంతుని స్తుతిస్తున్నారు. తాను మృదుమధురంగా మాట్లాడుతాడు, మృదు మధురంగా సంబోధిస్తాడు.

భక్తి, క్రమశిక్షణ ఉన్నత స్థాయికి సోపానములు

మనయొక్క ప్రతి అవయవాన్ని పరమాత్మ చింతనలో సార్థకం చేసుకోవాలి. ప్రతి విషయంలో భక్తియే ప్రధానం. అది లేకుండా కేవలం శాస్త్రము, వేదము, యోగము అని మీకు ఎంత చెప్పినా అర్థంకాదు. అవి అతీతమైన స్థానములు. ఆ స్థానములను అధిరోపించే అర్హత కొంతమందికే ఉంటుంది. అయితే, కొద్దిమందే ఉంటారని వదలకూడదు. ఆ స్థానానికి పోయే ప్రయత్నముకూడా మీరు చేయాలి. పోలేమని ఊరకే కూర్చుంటే ప్రయోజనం లేదు. క్రమక్రమేణా ఆ స్థానానికి పోవుటకు ఈ సదభ్యాసములన్నీ మీరు ప్రారంభం చేయాలి. మొట్టమొదట మీ ప్రవర్తనను అదుపులో పెట్టుకోవాలి. క్రమశిక్షణను పాటించాలి. ఈనాడు లోకములో అశాంతి, అక్రమము, అనాచారము, అసత్యములు ప్రబలిపోవటానికి కారణం క్రమశిక్షణ లోపమే తప్ప వేరు కానేకాదు. ప్రతి ఒక్కటీ మన హృదయానికి తెలుసును. “ఇది తప్పు, ఇది పాపము” అని తెలిసికూడను చేస్తూనే ఉన్నాం. అన్యాయమని తెలిసి నప్పుడు దానిని ఏమైనా మారుస్తున్నామా? పాపమని తెలిసినప్పుడు దానిని చేయకుండాపోతున్నామా? లేదే! అన్యాయమని తెలిసిందా, దానిని చేయకూడదు. పాపమని తెలిసినప్పుడు దానిని చూడకూడదు, చేయకూడదు. శాస్త్రసమ్మతమైన నిత్యకర్మలను ఆచరించకుండా కేవలం నోరిచ్చినది మాట్లాడటంకోసమేకదా, కన్నులనిచ్చినది చూడటంకోసమే కదా, చేతులనిచ్చినది ఏమైనా పనులను చేయటానికేకదా అని ఇష్టమొచ్చినరీతిగా అపవిత్రమైన మార్గంలో వాటిని వినియోగించకూడదు. చేతులిచ్చినది, కాళ్ళిచ్చినది, నోరిచ్చినది దీనికోసంకాదు. పరమాత్మ సంబంధమైన విషయాలను శ్రవణం చేయి, ఆనందంగా భగవన్నామాన్ని గానం చేయి, ఈరీతిగా ఇంద్రియములను పవిత్రము గావించుకో. కత్తి ఉంది ఇంట్లో. దానితో పండ్లు, కాయలు కోసుకోవడం వంటి ఉపయోగకరమైన కార్యాలు

చేసుకుంటారుగాని, గొంతు కోసుకోవడం ధర్మవిరుద్ధం కదా! యథార్థమైన పరిస్థితిని మనం గ్రహించుకున్నప్పుడు అజ్ఞానమును వీడి ప్రజ్ఞానమార్గంలో పోతాం. నేను ఇంతకు ముందు చెప్పినట్లు బోటులో ఉండికూడను, “నీటిలో పోతున్నాను, ఏమైపోతానో” అని భయభ్రాంతులకు లోనైన జవాను మాదిరి ఈనాడు జనులు కేవలం అజ్ఞానములో, అనాచారములో ఉంటున్నారు. ధర్మమును ఏరీతిగా ఆచరించాలి, ఏరీతిగా ఆచరింపజేయాలి అనేది గ్రహించి, రెండింటిలోనూ సక్రమమైన మార్గంలో నడుస్తున్నప్పుడే మనం మానవులమవుతాము, మాధవుని అనుగ్రహం పొందగలుగుతాము. లేకపోతే, కేవలం దానవులమైపోతామే తప్ప మానవులనే పేరుకు కూడా అర్హులము కాము.

ఆధ్యాత్మికస్థాయి ఒక్కొక్కరిది ఒక్కొక్కరీతిగా ఉంటుంది

ఇక్కడ హాలులో అనేక బల్బులంతా ఉంటున్నాయి. బల్బుయొక్క పవర్ బట్టే దాని వెలుతురు వస్తున్నది. మన తిరుమలాచారి చెప్పాడు, ఒక చిన్న అగ్గిపుల్లను వెలిగించి అగాధమైన పెద్ద చీకటిని పారద్రోలవచ్చునన్నాడు. అయితే, అగాధమైన చీకటిలో అగ్గిపుల్ల వెలిగిస్తే దాని సామర్థ్యం ఎంతనో అంత మాత్రమే వెలుతురు వస్తుంది గాని పెద్దగా వెలుగు రాదు. సిగరెట్టులో ఉండేది అగ్నే, దానిని అంటించిన అగ్గిపుల్లలోనూ ఉండేది అగ్నే. పొయ్యి అంటించిన కట్టెలోనూ ఉండేది అగ్నే. పెద్దగా కాలిపోయే కొండలోనూ ఉండేది అగ్నే! ఐతే, అగ్నియొక్క ప్రభావశక్తి ఒక్కొక్కచోట ఒక్కొక్కవిధంగా ఉంటుంది. సిగరెట్టుకున్న అగ్నిపై ఎండిపోయిన పుల్లలు పెట్టినా ఆ అగ్ని ఆరిపోతుందే తప్ప పుల్లలు అంటుకోవు. ఎందుకనగా, ఆ అగ్నియొక్క ప్రభావశక్తి స్వల్పంగా ఉంటుంది. కానీ, బాగా మండుతున్న కొండమీద పచ్చి అరటి మొక్కలు పడవేసినా అవి భస్మమైపోతాయి. అక్కడ అగ్నియొక్క ప్రభావశక్తి అంత గొప్పగా ఉంటుంది. కనుక, మన ఆధ్యాత్మిక స్థాయి స్వల్పంగా ఉండినప్పుడు దానిని అభివృద్ధిపరచుకునేంత వరకు దానిపై అనేక ‘భారములు’ వేయకూడదు. ఈనాడు మీరు స్వామి దగ్గరకు భక్తులుగా వచ్చారు. కొంతమంది, “మేము మడి ఆచారాలను పాటిస్తాము. కాబట్టి, మేము అన్నిచోట్ల భోజనము చేయటానికి వీలుకాదు” అంటారు.

“స్వామి దగ్గరకు వచ్చి కూడను ఇంకా ఈ భేదమేనా?” అని వారిని విమర్శిస్తారు మరికొందరు. స్వామి దగ్గరకు వచ్చి భేదము వదలిపెట్టమని ఎవరు చెప్పారు? ఆరీతిగా చెప్పేవారు సర్వము వదలిపెట్టి ఉంటే అప్పుడు చెప్పవచ్చు. తమ అవసరంకోసం, “స్వామి దగ్గరకు వచ్చి యింకా భేదము ఎందుకు?” అనేది, తామే స్వయంగా భేదములు పాటిస్తూ, ఎవరైనా ప్రశ్నిస్తే, “నేను మానవుడనుకదా” అని సమర్థించుకునేది! ఏమి నోరు చెప్పండి.

అసత్యమార్గంలో పోతున్నారు కాబట్టే బాధలు!

“కాలు జారితే కలుగును కష్టం, నాలుక జారితే సరకమెరా” అన్నారు. కాలు జారి పడిపోతే ఎక్కడైనా దెబ్బ తగులుతే, బ్యాండేజి వేసి కట్టవచ్చు. కానీ నాలుక జారితే ఎదుటి వ్యక్తి హృదయానికి ఎంత దెబ్బ తగిలినదీ కనబడుతుందా?! దానికి బ్యాండేజి వేయటానికి, బాధను మాన్పించటానికి సాధ్యమౌతుందా చెప్పండి. కనుక, మొట్టమొదట నోటిని భద్రంచేసుకోవాలి. నాలుక ఒక్కటే ఉండేది. కాబట్టి, చెప్పేది ఒక్కటిగానే ఉండాలి. అదే సత్యం. రెండు మాటలు చెప్పాలనుకుంటే, నీ నాలుకను రెండుగా చీల్చుకో, అప్పుడు చెప్పు. ఒక్క నాలుక పెట్టుకొని రెండు మాటలు చెప్పటం మానవుని ధర్మమా, మానవుని సహజ లక్షణమా?! అది అసత్యము. అటువంటి అసత్యంలో జనులు పోతున్నారు కాబట్టే అనేక బాధలు అనుభవిస్తున్నారు. ఆ బాధలు అనుభవించేటప్పుడు, “అయ్యో! భగవంతుడా! నన్ను బాధలు పెడుతున్నావా?!” అంటున్నారు. భగవంతుడా నిన్ను బాధలు పెట్టేది? కానేకాదు. భగవంతునిది ఏనాటికీ బాధపెట్టే హృదయమే కాదు. తాను అమృతహృదయడేగాని అసృతహృదయడు కాదు. అటువంటి అమృత హృదయములో బాధపెట్టే స్వభావం ఎక్కడైనా ఉంటుందా?! ఒక పాత్రకు పది చిల్లులు పెట్టి, ఆ పాత్రలో అమృతము పోస్తే, ఏ చిల్లు నుండైనా అమృతమే వస్తుందిగాని విషము కారుతుందా?! భగవంతుడు అమృతస్వరూపుడు. ఆయనకు అనుగ్రహమే కానీ, ఆగ్రహము లేదు. తాను అందించేది ఎప్పుడూ మధురంగానే ఉంటుందిగాని అందులో విషం రాదు. కానీ, మనం ఆ చిల్లుల దగ్గర కొంత విషం పెట్టుకోవటంచేత,

భగవంతుని హృదయమునుండి వచ్చే అమృతముతో అది చేరటంచేత మన జీవితాలు విషము, అమృతము కలిపిన జీవితాలుగా ఉంటున్నాయి. ఒక నిమిషంలో సంతోష పడతాం, ఒక నిమిషంలో దుఃఖపడుతున్నాం. విషము చేరినందుకు దుఃఖము, అమృతము చేరినందుకు సంతోషము! మీరు ఈ సత్యాన్ని చక్కగా గుర్తించాలి.

గురువు లేని విద్య గుడ్డి విద్య

ఎల్లప్పుడు సత్యమునే పలకాలి. పలికే సత్యము కూడా మృదువుగాను, మధురంగాను ఉండాలి. అందుకోసమే గీతలో చెప్పినది - ‘అనుద్వేగకరం వాక్యం సత్యం ప్రియ హితం చ యత్’. పరులకు అపకారంగా కానీ, అయిష్టంగా కానీ, అహితంగా కానీ ఉండేటటువంటి సత్యాన్ని చెప్పుకూడదు. సత్యము హితంగా ఉండాలి. మధురంగా ఉండాలి. ఉద్వేగపూరితంగా ఉండకూడదు. గీతగాని, ఉపనిషత్తుగాని, శాస్త్రముగాని, ఇతిహాసముగాని ఏది మనము తీసుకున్నప్పటికిని అందులోని యథార్థమైన విషయము తెలుసుకోవటానికి ఒక గురువు అవసరం. ఆ గురువు ఎటువంటివాడుగా ఉండాలంటే, అందులోని విషయ సారాన్ని అనుభవించినవాడుగా ఉంటుండాలి. అటువంటివాని దగ్గరకు పోతే యథార్థమైన పరమాత్మ వాక్యాలను సరియైన అర్థమును గ్రహించి వినియోగము చేసుకోవచ్చునుగాని, కేవలం ఊరకే కంఠస్థము చేస్తే ప్రయోజనమేమి?! చాలామంది యోగాభ్యాసము చేస్తుంటారు. యోగాభ్యాసము పుస్తకములో వ్రాయటము ఒక పెద్ద పొరపాటు. మన భారతీయులలోనున్న పొరపాటు ఏమంటే, వారికి అర్హతలేని విషయములు, వారికి అసాధ్యమైన విషయములను పుస్తకాల్లోకి ఎక్కిస్తున్నారు. ఎందుకోసం ఎక్కిస్తున్నారో.... ధనంకోసం ఎక్కిస్తున్నారో, జ్ఞానంకోసం ఎక్కిస్తున్నారో! నిజం, అలాంటిది ఎక్కించ కూడదు. యోగాభ్యాసమనేది పుస్తకమే చేయకూడదు. అటువంటిరీతిగా చేసి చాలామంది భ్రష్టులైపోతున్నారు. అందుకోసమే ప్రతి ఒక్కదానికి గురువు కావాలి. గురువు లేని విద్య గుడ్డివిద్య. ఆ గురువు ఎవరు? ఎవరైనా సరే, దాని విషయాన్ని నీకు చక్కగా బోధించి, నీకేవిధమైన అపాయములు, అశాంతి, అనాచారము జరగకుండా ఉండే

విధంగా చూసేవారే నీ గురువు. అటువంటివారినే గురువుగా నీవు స్వీకరించాలి. ఒకవేళ ఏ గురువూ నీకు చిక్కటంలేదనుకో! ఎవరిమీదా నాకు నమ్మకం కుదరటం లేదు, సందేహం వస్తున్నది అని నీకనిపిస్తే, “పరమాత్ముడే నాకు గురువు” అనుకో.

శ్రవణం, మననం రెండూ చేరినదే సార్థకమైన భజన

కృష్ణ పరమాత్మ గీతను బోధించినప్పుడు అర్జునుడు ఏరితిగా గ్రహించాడు? శ్రవణంద్వారా గ్రహించాడు. మనము ఆచరించే సర్వకార్యాలు కూడను కేవలం శ్రవణం ద్వారానే ఆచరిస్తున్నాం. గీతలోనున్న విషయమైనా, భాగవతములోనున్న విషయమైనా, శ్రవణంద్వారానే గ్రహిస్తున్నాం. కాబట్టి మొదట శ్రవణం, తరువాత మననం. ఈ రెండింటితో కూడియున్నప్పుడే మీరు చేసే భజన సార్థకమవుతుంది. అంతేగాని శ్రవణం లేకుండా, మననం లేకుండా కేవలం భజన చేసినామంటే దానివల్ల ప్రయోజనం లేదు. కేవలం గొంతెత్తి పాడటమే భజనా? మనస్సులో అనుభవించుకోవాలి. శ్రవణ, మననములు రెండింటినీ ఆనందంగా అనుభవించాలి. అదీ భజన. కేవలం నోటితో పాడటం, చేతులతో తాళం వేయటంకాదు. మనం పాడేది శ్రుతిలో ఉందా, అపశ్రుతిలో ఉందా అనేదాన్ని మనమే యోచించుకోవాలి. ఆనందాన్ని యిస్తున్నదా, లేదా అని తనలో తాను యోచన చేసుకోవాలి. మీరు అనుభవించి పాడినారంటే ఆ ఫలితము మీకేగాని నాకు కాదు.

ఇటువంటి క్రమశిక్షణలు కొన్నికొన్ని నేర్చుకోవాలి. ఇవి నేర్చుకున్నప్పుడు మీరు ఏ తపస్సుగాని, ఏ నోములు గాని, ఏ ధ్యానములుగాని చేయవలసిన అవసరము లేదు. సర్వులలోనూ పరమాత్ముడున్నాడనే భావన మనలో దృఢమైపోయిందంటే తప్పక మన హృదయము పవిత్రమవుతుంది. అంతకంటే కావలసినది ఏమిటి చెప్పండి. భగవత్ నామముయొక్క మాధుర్యము, పవిత్రత, ఇంత అంత అని చెప్పటానికి వీలులేదు. కనుక, నామాన్ని గానం చేసేటప్పుడు మనస్సుతో అనుభవిస్తూ, కర్ణములతో శ్రవణంచేస్తూ ఆనందంగా నోటితో భజించండి. ఈ మూడూ చేరినప్పుడు అదే త్రివేణీ సంగమమైపోతుంది.

చూడండి - త్రివేణీసంగమంలో స్నానం చేయటం పవిత్ర మంటారే! ఈ మూడూ చేరినదానిలో లీనమై ఆనందమును అనుభవించటమే మన త్రివేణీసంగమ స్నానం. ఇందులో యమున ఏది? గంగ ఏది? సరస్వతి ఏది?

మనం భజన చేస్తున్నాం. బయటకు వినబడుతున్నది. అది గంగానది. గంగానది ప్రవాహంగా ఉంటుండాలి. జీవనదిగా ఉంటుండాలి. మధ్యలో ఎండిపోయే నదిగా ఉండకూడదు. నిరంతరము ఏకధారగా, జీవనదివలె మనం భజన చేసుకోవాలి. అదే గంగానది. ఈ భజనను శ్రవణం చేయడమే యమునా నది. మననము చేయడమే అంతర్వాహిని సరస్వతి. భజన చేస్తున్నాడా లేదా అనేది చెప్పవచ్చును. వింటున్నాడా లేదా అనేదికూడను చెప్పవచ్చును. కాని మననం చేస్తున్నాడా లేదా అనేది ఎవరికీ తెలియదు. అదే అంతర్వాహిని. భజన చేయడము, వినడము రెండూ మనకు తెలుస్తాయికాని, లోపల అంతర్వాహిని ఎవరికీ తెలుస్తుందంటే, అంతర్భ్రష్టిలోనున్న అంతరాత్మకే తెలుస్తుందిగాని ఇతరులకు తెలియదు. ఆ పరమాత్ముడు, ఆ అంతర్యామి ఏమి చూస్తాడంటే

అంతర్భావాన్ని చూస్తాడు. అందుకే 'భావప్రియుడు భగవంతుడు' అన్నారు. మన తిరుమలాచారి కూడా చెప్పాడు - భందస్సు సరిగా ఉందాలేదా, పద్యాలు తప్పుగా ఉన్నాయా, ఒప్పుగా ఉన్నాయా అనేది చూడదు; భావాన్నే పరమాత్మ చూస్తాడని. అదే అంతర్భావిని. నేను చెబుతున్నది మీరు వింటున్నారా అనేది నేను యోచించను. మననము చేస్తున్నారా లేదా, అనుభవిస్తున్నారా లేదా అని చూస్తాను. అదే నా దృష్టి. ఎవరు మననం చేస్తున్నారో వారు నా దృష్టిలోకి వస్తారు.

దైవానుగ్రహప్రాప్తికి శరణాగతి భావం అత్యవసరం

ఒక్కొక్కప్పుడు కొందరిని చూసి నవ్వుకుంటాను, ఎప్పుడు తెలుసునా? మననము సరిగా చేయరు, శ్రవణము సరిగా చేయరు, భజన సరిగా చేయరు. వారిని చూస్తే నవ్వు వస్తుంది. నేను మీకు ఈ విషయం చెప్పేటప్పటికి మీకే నవ్వు వస్తోంది. ఇక, నాకు నవ్వు రాదా! కాబట్టి, పరమాత్మ విషయములో, పరమాత్మ అనుగ్రహానికి మనము పాత్రులమైనామా లేదా అని కనుక్కోవాలంటే మన హృదయ పరిశుద్ధతే మనకు సాక్షి. నేను సరిగా మననము చేస్తున్నానా లేదా అని ఎవరికి వారే ఆత్మపరిశీలన చేసుకొని, భగవదనుగ్రహము నాకు లభిస్తుందా లేదా అనేది వారే తప్పక తెలుసుకోవచ్చు. ఇతరులు చెప్పవలసిన అవసరము లేదు.

ఇంకొక విషయము చెబుతాను. పెద్దపెద్దవారందరికి అప్పుడప్పుడు 'బుస్ బుస్' (కోపము) అనేది వస్తుందని తిరుమలాచారి చెప్పాడు. మానవులు 'బుస్' అనేదానిలో ఏదో కొంత అర్థము ఉంటుంది. ఇంక, మాధవుడు 'బుస్' అనేదానిలో మరింత అర్థము ఉంటుంది. మానవాతీతమైన అర్థము అందులో ఉండేది. మన పిల్లలు ఏదైనా తప్పు చేశారంటే గట్టిగా తిట్టటానికో, లేక కొట్టటానికో పోతాము. 'మనవారు' అనుకొన్నదగ్గర వారిని సరిదిద్దడానికి చాలా గట్టిగా మాట్లాడేస్తాము. అదే బయటి పిల్లలు తప్పు చేస్తే వాళ్ళని అంతగా మందలించము. అదేరీతిగా, నేను ఎవరిని 'బుస్' అంటుంటానో వారు 'నావారు' అని అర్థం. నావాళ్ళు కానివారిని నేను 'బుస్' అనను, ఏమీ అనను. ఎందుకోసం? 'స్వామీ, నీవాడను' అనే హక్కుచేత నా చేతికి

కళ్ళెమిచ్చిన తరువాత ఆ స్వతంత్రం నాకు ఉంటుంది. అందుకోసమే 'శరణాగతి' అని చెప్పినది. అంటే మీ సర్వస్వము, మనోవాక్కాయ కర్మలన్నియు పరమాత్మకు అర్పించటం. ఆవిధంగా అర్పించటమే కాకుండా, సరియైన ప్రవర్తనను, సరియైన నడవడికను, సరియైన క్రమశిక్షణను అలవరచుకొని, మీపై సర్వహక్కులను పరమాత్మకు వదలిపెట్టండి. ఆరీతిగా వదలిపెట్టినప్పుడే పరమాత్మని అనుగ్రహానికి మీరు పాత్రులవుతారు. అంతేగాని, చెడ్డ జరిగినప్పుడు వెనుకకు పోవటం, మంచి జరిగినప్పుడు మాత్రం ముందుకు రావటం... సరియైన పద్ధతి కాదు. ఒక్క స్వామి విషయంలోనేకాదు, భగవద్రూపం ఏదైనా చలించని మనస్సును, భ్రమించని దృష్టిని అలవరచుకోండి. ఎక్కడైనా యాత్రకు పోయినప్పుడు వారికి మంచి జరిగిందంటే 'నమస్కారము' అంటారు, కొంచెం చెడు జరిగితే, 'అంతగా నమ్ముకొని వస్తేమే, చెడు జరిగింద'ని వాపోతారు. పరమాత్మ ఎందుకోసం కలిగించాడో అనే యోచన ఎందుకు కలగదు?!

నారదమునితో విష్ణుభక్తులు ఇద్దరు చెప్పారట, తమకు ముక్తి ఎప్పుడు లభిస్తుందో శ్రీమన్నారాయణుని కనుక్కొని రమ్మని. మొదటి భక్తుడు పది యుగాల తరువాత ముక్తి పొందుతాడని, రెండవ భక్తుడు తాను ఏ చింతచెట్టు క్రిందనైతే కూర్చుని తపస్సు చేస్తున్నాడో ఆ చెట్టుకు ఎన్ని ఆకులున్నాయో అన్ని యుగాల తరువాతనే ముక్తి పొందుతాడని శ్రీమన్నారాయణుడు చెప్పగా, ఆ విషయాన్ని నారదముని ఆ ఇరువురు భక్తులకు తెలియజేశాడు. మొదటి భక్తుడు ఏమన్నాడు? ఇంకా పది యుగాల తరువాతగాని నాకు ముక్తి లేదా అని నిరుత్సాహపడ్డాడు. అతను యుగాలకు విలువ ఇవ్వడంచేత అతనికి ముక్తి లేకుండాపోయింది. రెండవ భక్తుడు ఏమి చేశాడు? ఎప్పుడైతేనేమి, తనకు ముక్తి ఇస్తానని పరమాత్ముడు చెప్పాడు కదా అని ఆనందించాడు. అతను యుగాలకు విలువ యివ్వలేదు, ముక్తికి విలువ యిచ్చాడు. దానితోనే అతనికి ముక్తి ఆనందము వచ్చేసింది. మొదటి భక్తుడు కేవలం యుగాలకు విలువ యిచ్చాడుగాని ముక్తికి విలువ యివ్వలేదు. అతని భావం ఆరీతిగా ఉన్నది. మనముకూడా ఏమి చేస్తున్నామంటే పరమాత్మ నామస్మరణ చేయటంలో

మన కష్టానికి విలువ యిస్తున్నాం, ఫలితానికి మాత్రం విలువ యివ్వటంలేదు. పరమ భక్తుడు కష్టానికి విలువ యివ్వడు, ఆ అనుగ్రహానికి విలువ యిస్తాడు. “ఓహో! పరమాత్మ నాకు ఈ కష్టం యిచ్చాడు. నాలో ఏదో తప్పు ఉంది. ఈ కష్టంవల్ల నన్ను నేను సరిదిద్దుకుంటాను. పరమాత్ముడు ఎంత అనుగ్రహము కలవాడు! నాకు కష్టం యిచ్చినందుకు నేను పరమాత్మకు కృతజ్ఞుడను” అని యోచన చేసుకొన్నాడంటే తప్పక ముందడుగు వేస్తాడు. “అయ్యో, నాకన్నీ కష్టాలే వస్తున్నాయే!” అని వెణ్ణిగంతులు వేశాడంటే, ఇంక వాడంతే! కాబట్టి, పరమాత్మ విషయంలో ఎన్ని బాధలు కలిగించినా, ఎన్ని కష్టములు కలిగించినా, ఎన్ని సుఖములు ప్రసాదించినా అంతా

కేవలం మన మంచికోసమే అని మనం అనుకోవాలి. సుఖము, దుఃఖము ఏరీతిగా ఉంటాయంటే, సుఖము అనే శిరస్సు పెట్టుకొన్నప్పుడు, దుఃఖమునే కాళ్ళను పెట్టుకొని వస్తుంది. దుఃఖమునే శిరస్సును పెట్టుకొన్నప్పుడు సుఖమునే కాళ్ళు ధరించుకొని వస్తుంది. సుఖమునే శిరస్సును లోపల తీసుకొని దుఃఖమునే కాళ్ళు మాత్రం బయట పెట్టడానికి వీలవుతుందా?! రెండూ మనకి వస్తాయి. రాకుండా మాత్రం పోవు. కనుక, ఏది వచ్చినా భగవంతుని ప్రసాదమే అని భావించుకోవాలి. ఈరీతిగా భావించిన మహనీయులే ఆనాడు మోక్షానికిగాని, ముక్తికిగాని, సాక్షాత్కారానికిగాని అర్హులైనారు.

(1960వ దశకం నాటి దివ్యోపన్యాసం నుండి)

శ్రీ సత్యసాయి పద్యసుధ:

❖ ఉన్నమాట తెలుపుచున్నమాట ❖

ప్రాను దిద్దవచ్చు మరి వంపు లేకుండ
దిద్దవచ్చు రాయి తిన్నగాను
మనసు దిద్దగలర మరి వంపు లేకుండ?!
ఉన్నమాట తెలుపుచున్నమాట.

ముక్తి కోరి నరుడు ముక్కోటి దేవతల
వేడుచుండుగాని వెతలు బోవు
తనదులోని అహము తా జంపగలిగిన
ముక్తి యేల? తానె ముక్తి కాడె!

ముక్తియనగ వేరాకసమున లేదు
చిత్తవృత్తులడంచి నిశ్చింతనుండు
స్థితియె మోక్షము, దాన నశించు మాయ,
ఆత్మయేయగు సర్వ మన్యంబు గాదు.

మోహమున మునిగియుండు మూఢబుద్ధి
ముక్తియననేమొ తెలియదు ముగ్ధబుద్ధి
దుష్టమననేమొ యెఱుగదు దొడ్డబుద్ధి
చెడ్డనే నిత్యము స్మరించు గొడ్డబుద్ధి.

వివిధ శాస్త్రచయము వేదవేదాంగముల్
జీవి మనసు తెరను చీల్చలేవు
తెరకు యివల జీవి, దేవుడవ్వల నుండు
కార్యమివల నవల కారణంబు.

యోగములు చేసి ఫలమేమి ఓర్పులేక!
జపము లొనరించి ఫలమేమి శమములేక!
సాధనములు చేసి ఫలమేమి శాంతిలేక!
చవిటి భూమిని దున్నిన చందమదియె.

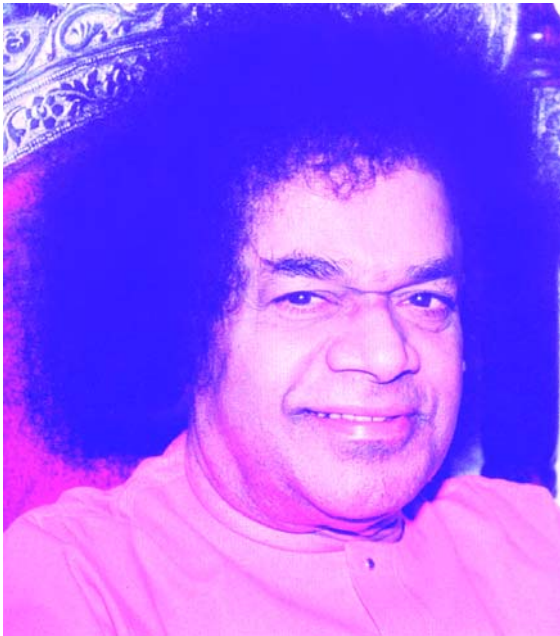
లోని శత్రువులకు లొంగిపోయినవాడు
బయటి రిపుల నెట్లు పట్టగలడు?!
తత్త్వమెరిగినంత ధన్యుడౌ నరుడిల
ఉన్నమాట తెలుపుచున్నమాట.

మంచికాలము, పదవులు, మంచి బ్రతుకు
కోరుచుందురు మనుజులు, కోరబోరు
మంచిబుద్ధులు, జ్ఞానంబు, మంచినడత
ఇంతకన్నను వేరెద్ది యెఱుకపరతు. ❖

“... నేనే నిన్ను వెతుక్కుంటూ వస్తాను”

(ఐవరి భాగం)

❖ సాయి శ్రవణం ❖

ఓ డాక్టరుగారి అబ్బాయికి విభూతి

ఓ ఏడాది గడచింది. నా భార్య కాన్పుకని కేరళలోని “త్రిపునిత్తుర”లో ఉన్న పుట్టింటికి వెళ్ళింది. ఒకరోజు నేను స్టూడియోలో పనిచేసుకుంటూ ఉంటే, మా మామగారు ఫోన్ చేసి, “సవితకు (నా భార్య) స్కానింగ్ చేశారు, డాక్టరు కడుపులోని బిడ్డకు, గుండెలో రంధ్రం ఉందని చెప్తున్నారు” అని చెప్పారు.

నాన్నగారికి ఫోన్ చేస్తే, ఆయన చాల శాంతంగా, “ఆందోళన వద్దు. డాక్టర్లు ఏమి చేసినా, బిడ్డ పుట్టాకనే కదా చేసేది. భగవాన్నే తలుచుకో. ప్రార్థించుకో” అని సలహా ఇచ్చారు.

మర్నాడు నేరుగా పుట్టపర్తి వెళ్లాను. భజన గ్రూపులో వాడిని కావడంచేత, నాకు ముందు కూర్చునే అవకాశం

దొరికింది. బిడ్డ సమస్య వివరిస్తూ స్వామికి రాసిన లెటర్ చేతిలో పట్టుకుని కూర్చున్నాను. స్వామి లెటర్ తీసుకోలేదు. కానీ భజన అయిపోయాక రమ్మని పిలిచారు. నేను బిడ్డ గురించి చెప్పబోతే వారించి, అయిదు విభూతి ప్యాకెట్లు ఇచ్చి ఆశీర్వాదించారు.

మర్నాటికి నేను కేరళ చేరుకున్నాను. డాక్టర్లు బిడ్డకు ‘ఫీటల్ ఎకో కార్డియోగ్రామ్’ చెయ్యాలన్నారు. అది కొచ్చిలో ఉన్న ఆస్పత్రిలో మాత్రమే చేస్తారు. అసలు విషయం చెప్పకుండా, ఏదో ఒక చిన్న టెస్టు చేయించాలిట అని చెప్పి, నా భార్యను తీసుకుని కారులో కొచ్చి బయలు దేరాను. మధ్యలో దారి తప్పాం. అంతలో మా ముందు వెళుతున్న మారుతి జెన్ కారు మీద, “ఇన్ సాయి సర్వీస్” (సాయి సేవలో) అని రాసి ఉండడం గమనించాను. స్వామే దారి చూపుతున్నారు అనిపించింది. దాని మీద డాక్టర్ గుర్తు కూడా ఉంది. వెంటనే నా భార్యతో, “చూడు. ఆ కారు మీద స్వామి పేరు రాసుంది. డాక్టరు సింబల్ కూడా ఉంది. ఖచ్చితంగా ఇది మనం వెళ్ళాల్సిన ఆస్పత్రికే వెళ్తుంది. దాన్నే ఫాలో అవుదాం” అన్నాను. ఏదో గుడ్డి నమ్మకంతో ఆ కారు వెంటే వెళ్లి, ఆస్పత్రికి చేరాం. లోపల నా భార్యకు, స్కానింగ్ జరుగుతుంటే సాయి అప్టోత్తరం చదువుతూ బయట కూర్చున్నాను. స్కానింగ్ పూర్తయ్యాక, నా భార్య నవ్వుతూ బయటకు వచ్చింది. బిడ్డ నిక్షేపంగా ఉందన్నారని తెలిసి చాల సంతోషపడ్డాను.

కాస్సేపటికి డాక్టర్ బయటకు వచ్చారు. ఆయన లండన్లో పెద్ద చదువు చదివి వచ్చినాయన. ప్రసవ సమయం దగ్గర పడుతుంటే మీరిక్కడకు ఎందుకొచ్చారు? అని అడిగారు. జరిగింది చెప్పి, పాత రిపోర్టులు చూపించాను. “అబ్బే, బిడ్డ ఆరోగ్యంగా ఉంది. ఏ సమస్య లేదు” అన్నారు.

స్వామే కాపాడారని గ్రహించి, నా కళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి. ఆ డాక్టరుకు నేను మ్యూజిక్ రంగంలో ఉన్నాననే సంగతి తెలుసు. ‘మీ ఆల్బం తరుచు వింటూ ఉంటాను’ అని చెప్పారు. నాకెందుకు అలా అనిపించిందో తెలీదుకాని, స్వామి నాకు అనుగ్రహించిన విభూతి, ఆ డాక్టరుగారికి ఇవ్వాలని అనిపించింది. ‘డాక్టరుగారూ, నిన్న నా మనసు బాగోలేనప్పుడు, బాబావారే స్వయంగా నాకు ఈ విభూతి ప్రసాదించారు. పుట్టపర్తినుంచి వచ్చిన విభూతి ఇది. నాకెందుకో మీకు ఇవ్వాలనిపిస్తోంది. తీసుకొండి’ అన్నాను.

ఆయన బూట్లు విప్పేసి, ఎంతో భక్తిగా విభూతి ప్యాకెట్లు తీసుకుంటూ, “నా భార్య కూడా గర్భవతి. కానీ కొన్ని ఆరోగ్య సమస్యలున్నాయి. దేవాలయాలు దర్శించి, ఆమెకు ప్రసాదం తెచ్చి ఇస్తున్నాను. గతవారమే ఆమె, పుట్టపర్తి బాబావారి విభూతి తెచ్చిపెట్టమని అడిగింది. ఇప్పుడు బాబావారి ప్రసాదమే ఆమెను వెతుక్కుంటూ వచ్చింది. బాబా ఆమె ప్రార్థన విన్నారు” అని చెప్పారు. ఈ లీలను బాబావారు నడిపించిన తీరు గమనించండి. నా బిడ్డకు సమస్య ఉన్నట్లు కల్పించి, నన్ను పర్తికి రప్పించారు. నన్నేమీ మాట్లాడనియ్యకుండా, విభూతి ప్రసాదం ఇచ్చి, ఆ డాక్టరుకు అందేలా చేశారు. అలా అదంతా జరగడానికి నేను, స్వామి దివ్యహస్తాలలో ఒక పరికరం కాగలిగాను.

అనంతమైన ప్రేమతో కాపాడే దైవం

జరిగిందంతా స్వామికి విన్నవించాలని పుట్టపర్తికి పరిగెత్తాను. భజనలో కూర్చుని ఉండగా, ఒక విద్యార్థి వచ్చి స్వామి యజుర్మందిరానికి పిలుస్తున్నట్లు చెప్పాడు. తీరాయజుర్ మందిరానికి వెళితే అక్కడ స్వామి సేవలో ఉన్న ఒక సోదరుడు స్వామి ఇవ్వమన్నారని చెప్పి నాకు విభూతి ప్యాకెట్లు ఇస్తూ, “పట్టుకెళ్ళి నీ భార్యకు, కొడుక్కి ఇవ్వు” అని స్వామి చెప్పమన్నారన్నాడు. నాకేమీ అర్థం కాలేదు. కాన్పు జరగడానికి ఇంకా టైముందని, నేనేదో చెప్పబోతే, “స్వామి చెప్పింది చెయ్యడమే నా పని. ఏమైనా అడగదలిస్తే స్వామినే అడగండి” అన్నాడతను.

రూముకు పోయేసరికి, మొబైల్ లో చాలా మిస్డ్ కాల్స్ ఉన్నాయి. నాన్నగారికి ఫోన్ చేశాను. “కంగ్రాచ్యులేషన్స్! తండ్రివయ్యావు, నీకు కొడుకు పుట్టాడు” అన్నారు.

నిన్ననే స్వామింగు జరిగింది, ప్రసవానికి ఇంకా సుమారు నెల టైముంది, ఇదేమిటి అని, అయోమయంలో పడ్డాను. అంతలో నాన్నగారే చెప్పారు - నెలలు నిండకుండానే అర్జైంటుగా ఆపరేషన్ చెయ్యాల్సి వచ్చిందిట. కొడుకు పుట్టిన శుభవార్త ముందుగా నాకు స్వామే చెప్పారు. భక్తులపట్ల స్వామి ప్రేమ, శ్రద్ధ అలాంటివి.

బిడ్డ ఆరోగ్యం దృష్ట్యా, కాన్పు జరిగిన ఆస్పత్రినుంచి, తల్లిని బిడ్డను వేరొక ఆస్పత్రికి తరలించారు. కొద్ది రోజుల తరువాత ఒక సాయంత్రం నా భార్యకు విపరీతమయిన తలనొప్పి వచ్చింది. రెస్టు రూమ్ కి వెళ్లినామె, ‘త్వరగా రండి’ అని కేక పెట్టింది. నేను వెళ్ళగానే నా చెయ్యి పట్టుకుంది. అంతలోనే ఆమెకు ఫిట్స్ వచ్చాయి. మా అమ్మ విషయంలో నాకు అనుభవం ఉంది కనుక, నాలుక కొరికేసుకోకుండా నా చెయ్యి ఆమె పళ్ళ మధ్య పెట్టాను. కానీ ఆ నొప్పికి తట్టుకోలేక నాకు స్పృహ తప్పింది. తేరుకునేసరికి, సిస్టర్ నా వేళ్ళకు కట్టు కడుతోంది. నా భార్యను ఐసియూలో పెట్టారట.

చేతిలో డబ్బు లేదు. పదేపదే ఫిట్స్ వస్తున్నాయని, నా భార్యను చూడనివ్వలేదు. “నా భార్య ఆరోగ్యం నీవే చూసుకో స్వామీ” అంటూ ప్రార్థించసాగాను. అర్ధరాత్రి సమయంలో, నెప్రాల్ జిస్ట్ వచ్చి ఆమె కిడ్నీలు పనిచేయడం లేదని, పరిస్థితి క్రిటికల్ గా ఉందని చెప్పారు. విషమ స్థితిలో భార్య, వైద్యుల సంరక్షణలో బిడ్డ. ‘స్వామీ, ఈ పరీక్షలకు అంతులేదా?’ అనుకున్నాను. మూడున్నర నాలుగు గంటల ప్రాంతంలో, స్వామి నాకు 2003లో ప్రసాదించిన గొలుసును చేత్తో పట్టుకుని ప్రార్థించడం మొదలుపెట్టాను. “స్వామీ, జీవితంలో నాకోసం ఏదీ అడగను. కానీ ఈ జీవితంలో ఏమి వచ్చినా, తట్టుకునే శక్తినే మాత్రం ఇవ్వు అని మాత్రమే కోరుకుంటున్నాను.”

ఉదయం ఆరుగంటలకి ప్రశాంతినిలయంలో సేవలో ఉన్న నాన్నగారు ఫోన్ చేశారు. “నేను కొచ్చి రావాలి, టిక్కెట్టు బుక్ చెయ్యి” అన్నారు. ఎందుకని అడిగితే, “ముందు టిక్కెట్టు బుక్ చేసి, అప్పుడు ఫోన్ చెయ్యి” అన్నారు. అలాగే చేశాను. కొచ్చి వచ్చాక, నాన్నగారు అన్నీ వివరంగా చెప్పారు, “ఉదయం స్వామి నన్ను మేడ మీద

ఉండే తమ గదికి పిలిచారు. రమణీ, నీ కోడలు ఆరోగ్యం బాగులేదు. ఆ సంగతి నీ కొడుకు నీకు చెప్పలేదు. ఈ విభూతి పట్టుకెళ్ళి ఆమెకివ్వు. ఆమెకు ఏమీ కాదు. నీ కొడుకుని దిగులు పడొద్దని చెప్పు. వాడు త్వరలో లండన్లో జరగబోయే కచేరీలో తబలా వాయించాలి. వేళ్లు వాచిపోయి ఉన్నాయి. త్వరలోనే బాగవుతుంది, కచేరీ బాగా జరుగుతుందని చెప్పు. ఈ విభూతి తీసుకెళ్ళి వాళ్లకు ఇచ్చిరా. తిరిగి వచ్చాక నిలయంలో నీ సేవ కొనసాగించ వచ్చు” అని చెప్పారుట.

అప్పుడు నాకు అర్థమయింది. మనం భగవంతుడిని కోరికలు కోరడం మానేస్తే, ఆయన అనంతమయిన ప్రేమను కురిపిస్తారు, మనం అడిగే కొద్దీ పరీక్షలు ఎక్కువవుతాయని, నేనిప్పుడో నిశ్చయానికి వచ్చాను. భగవంతునిపట్ల నా అవగాహనలో మార్పు వచ్చింది. ఎంత కష్టమయినా సరే, మనం కుటుంబానికే కాదు, సమాజానికి కూడా చేయగలిగిందంతా చెయ్యాలి. మనకోసమే మనం బ్రతకడం, అర్థరహితం.

‘ఐసియూ’లోకి విభూతి తీసుకెళ్ళనివ్వరు. కనుక నీళ్ళలో కలిపి, ఒక చుక్క ఆమె నాలుకపై వేశాము. ఆరేడు గంటల్లోనే ఆమెకు పూర్తిగా తెలివి వచ్చి, మాట్లాడగలిగింది. స్వామి ఆదేశాన్ని పాటిస్తూ, మా నాన్నగారు పుట్టపర్తికి తిరిగి, వెళ్లి సేవలో నిమగ్నమయ్యారు. నాన్నగారి విశ్వాసం అచంచలమైంది. ఆయననుంచి ఎంతో నేర్చుకున్నాను.

రెండు రోజులకు నా భార్యను మామూలు వార్డుకు మార్చారు. ఫిట్స్ తగ్గడానికి మా అమ్మకిచ్చిన మందులే, ఆమెకూ ఇస్తున్నట్టు గమనించాను. ఆ స్థితిలో స్వామినే నమ్ముకున్నాను. స్వామి ఏమిచ్చినా స్వీకరించడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను. మర్నాడు సాయంకాలం ఏడు గంటల వేళ, యజుర్ మందిరం నుంచి ఫోన్ మేసేజ్ వచ్చింది, “అన్ని మందులు ఆపివేసి నీ భార్యను ఇంటికి తీసుకెళ్ళమని స్వామి ఆదేశించారు”.

భగవాన్మీద నాకున్న నమ్మకంతో, ఆస్పత్రి సూపరింటెండెంట్ని కలిశాను. “నేను భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి భక్తుడిని. నా భార్యను ఇంటికి తీసుకుపోమ్మని నా దైవం ఆదేశించారు” అని చెప్పాను.

ఇప్పుడు వీడికి ఏమయింది అన్నట్టు నన్ను చూశారు. అలా కుదరదని చెప్పేశారు.

నాన్నకీ విషయం చెప్తే, ‘స్వామిని ప్రార్థించు, అంతా ఆయనే చూసుకుంటారు’ అన్నారు. ఆయన చెప్పినట్టే చేస్తూ కూర్చున్నాను.

రాత్రి ఎనిమిదయింది. నా భార్యకు మరో డోసు డ్రిప్ ఎక్కించాలి. నర్సు, చీఫ్ నర్సు, డాక్టరు, ఎవరు ఎంత ప్రయత్నించినా వెయిన్ దొరకలేదు. ఒకచోట వెయిన్ దొరికినా మందు లోపలికి పోవడం లేదు. నాకు తెలుసు - అది ఖచ్చితంగా స్వామి సంకల్పమే! దానికి తిరుగులేదు. “మందులు వద్దు ఇంటికి తీసుకుపోండి” అని చెప్పారు కదా! చేసేది లేక ఆ రాత్రికి టాబ్లెట్ ఇచ్చి సరిపెట్టారు. ఇక డ్రిప్ ఇవ్వడం, కష్టమని గ్రహించిన డాక్టరు, “వైద్యుల సలహాకు విరుద్ధంగా తీసుకువెళుతున్నాను” అని రాసిచ్చి, ఆమెను ఇంటికి తీసుకుపోవచ్చన్నారు. నేను స్వామినే తలుచుకుంటూ, సంతోషంగా రాసిచ్చాను. అంబులెన్సు వద్దని, మా మామగారి కారులోనే క్షేమంగా ఇల్లు చేరాం. ఇంతవరకు ఆమెకు ఆ సమస్య మళ్ళీ తలెత్తలేదు. అది కేవలం స్వామి అనుగ్రహమే. నెల్లాళ్ళ తరువాత స్వామి ఆదేశం మేరకు ఆమెకు, వైట్ ఫీల్డ్ లోని సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆస్పత్రిలో చెకప్ చేయించాము. అంతా బాగుందని, ఏవో కొన్ని మాత్రలు చాలన్నారు.

నా పెళ్ళికి ముందు ఒక జ్యోతిష్కుడు, నా గ్రహస్థితి బాగోలేదన్నాడు. ఆ మాటే స్వామికి చెప్పాను. “నా అనుగ్రహం ఉన్నప్పుడు గ్రహలేమీ చెయ్యలేవు” అన్నారు స్వామి. కర్మ అనండి, గ్రహస్థితి అనండి, ప్రతి ఒక్కటీ, స్వామి సంకల్పాన్ని అనుసరించే జరుగుతుంది. జీవితంలో ఏమి జరిగినా, స్వామిపై నమ్మకంతో ఉండండి. మన తలరాతను మార్చడం స్వామి మాత్రమే చెయ్యగలరు. మనం ఏదీ అడగనప్పుడు, మనకు ఏది మంచిదో అది వారు తప్పక చేస్తారని నేను గట్టిగా నమ్ముతాను.

(సుప్రసిద్ధ మ్యూజిక్ ప్రొడ్యూసర్, సౌండ్ ఇంజనీరు మరియు సంగీత కళాకారులు అయిన శ్రీ సాయి శ్రవణం ‘బృందావన్’లో చేసిన ‘సమర్పణ’ ప్రసంగం ఆధారంగా...)

తెలుగుసేత: వసంతభాను

సాయి విద్యార్థి దివ్యస్మృతులు

ప్రేమార్థవ తరంగాలు

(గత సంచిక తరువాయి)

త్రిభువన్ సచ్ దేవ

సాధారణంగా దసరా ఉత్సవాల సందర్భంగా ఆరోజుల్లో బృందావనం కళాశాల విద్యార్థులు సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు నిర్వహించేవారు. అయితే, ఆ సంవత్సరం స్వామి పుట్టపర్తిలో చదువుతున్న విద్యార్థులకు అవకాశం ఇచ్చారు. వెంటనే కళాశాల ఉపాధ్యాయ వర్గమంతా ఏ కార్యక్రమం నిర్వహించాలా అన్న ఆలోచనలో పడ్డారు. చివరకు శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస జీవితాన్ని ప్రతిబింబించే ఒక నాటకం వేయాలని నిర్ణయమైంది.

అయితే, ప్రధాన పాత్ర ఎవరు వేయాలన్న ప్రశ్న తలెత్తింది. అందరూ తర్జన భర్జనలు పడుతూ ఉంటే నేను ఆ ఉపాధ్యాయుల వద్దకు వెళ్ళి, 'నాకు అవకాశమిస్తే నేను ఆ ప్రధాన పాత్ర వేస్తాను, నాకు అభినయంలో ప్రవేశం ఉంది' అన్నాను. వారంతా నన్ను ఆశ్చర్యంగా చూసి ఒక అంశం ఇచ్చి చదవమన్నారు. అప్పుడు నేను వారితో, 'మీకు తెలియదనుకుంటాను, నేను ఢిల్లీలో జరిగిన జాతీయ పాఠశాలల పోటీలో అశోకుని పాత్ర పోషించి ప్రథమ బహుమతి పొందాను.

కావాలంటే ఒకసారి ఆ పాత్ర అభినయించి చూపిస్తాను' అన్నాను. వారు సరేనన్నారు. నేను వెంటనే కళింగయుద్ధానంతరం అశోకుని మానసిక స్థితిని తెలియజేసే సన్నివేశాన్ని అభినయించాను. వెంటనే ఆ ముగ్గురు ఉపాధ్యాయులు లేచి నిలబడి చప్పట్లు కొట్టారు.

నేను వారితో, 'సర్! ఎలా ఉంది నా పాత్రపోషణ?' అని అడిగాను. 'మాకు రామకృష్ణ పరమహంస పాత్రధారి దొరికాడు' అన్నారు వాళ్ళు ఎంతో ఆనందంగా. నాకు తెలియకుండానే అహంకారపు విత్తులు నాలో మొలకెత్తడం ప్రారంభమైంది. ఆ క్షణంలో నా మనసులో ఒక ఆలోచన మెదిలింది, 'వీళ్ళకి ఇంకా ఈ త్రిభువన్ సచ్ దేవ ప్రతిభగురించి పూర్తిగా తెలియదు' అనుకున్నాను.

మా వార్డెన్ గారు మాత్రం నన్ను చాలా పర్యాయములు హెచ్చరించారు, ఈ పాత్ర అశోకునివంటిది కాదని, ఇది ఒక మహాత్ముని పాత్ర అని, దీనికి చాలా జాగ్రత్త అవసరమని చెప్పారు, కానీ నా మనసు అవేమీ వినిపించుకునే స్థితిలో లేదు.

ఇంతలో స్వామివారు బృందావనం నుండి తిరిగి వచ్చారు. వస్తూనే విద్యార్థులు వేయబోయే నాటకాన్ని గురించి అడిగారు. రిహార్సల్స్ చక్కగా జరుగుతున్నాయని విన్నవించారు అధ్యాపకులు. స్వామి వెంటనే, "రామకృష్ణ పరమహంస పాత్ర ఎవరు పోషిస్తున్నారు?" అని అడిగారు. నేను లేచి చేతులు జోడించుకొని నిలబడ్డాను. అప్పుడు స్వామి ఉపాధ్యాయులతో తెలుగులో ఏదో అంటూ, నావైపు చూసి మందహాసం చిందించారు. నేను వెంటనే ప్రక్కనున్న నా సహాధ్యాయిని, 'స్వామి ఏమన్నారు?' అని అడిగాను. అతడు, 'మీది సరియైన ఎన్నిక'

అని స్వామి ఉపాధ్యాయులతో అన్నారని చెప్పాడు. అంతే! ఆ రోజునుండి నేను భూమికి నాలుగంగుళాల ఎత్తులో నడవసాగాను. స్వామివారే సరియైన ఎన్నిక అన్న తరువాత తిరుగేముంటుంది! అయితే, ఎవరికైనా ఒక గుణపాఠం చెప్పాలంటే స్వామిని మించినవారు లేరన్న విషయం కొద్ది రోజుల తరువాత నాకు అర్థమైంది.

నాటకానికి సంబంధించిన రిహార్సల్స్ ప్రారంభ మయ్యాక నేను పోషించవలసిన పాత్ర ఎంత జటిలమైనదో అర్థమైంది. భగవత్సాక్షాత్కారం పొందిన ఒక మహాత్ముని భావనాస్థాయిని వ్యక్తీకరించడమంటే మాటలా! ఒకరోజున నేను స్వామివారి చిత్రపటం ముందు కూర్చుని కన్నీరు కారుస్తూ జరిగిన పొరపాటుకు క్షమించమని, నాకు తగిన సహాయం చేయమని ప్రార్థించాను.

ఆ మరుసటిరోజు స్వామివారు దర్శన సమయంలో నావద్దకు వచ్చి రామకృష్ణ పరమహంస జీవిత చరిత్ర పుస్తకం నాకు ఇస్తూ, “చూడు, కొన్ని రోజుల వరకు ఏకాంతంలో ఉంటూ, ఈ పుస్తకం చదువు. నీ మిత్రులతో కూడా మాట్లాడకు. రామకృష్ణ జీవితం పూర్తిగా నీలో లీనమయ్యేటట్లు సాధన చేయి. అసలు రామకృష్ణ పరమహంస అంటే ఏమిటో తెలుసుకోవడానికి ప్రయత్నించు. ఇలా చేసినప్పుడే నువ్వు ఆయన పాత్ర చక్కగా పోషించగలవు” అన్నారు.

ఆ తరువాత మూడు నాలుగు రోజులపాటు నేను స్వామివారు చెప్పినట్లే చేశాను. అయితే, ఈ నాటకంలో ఒకానొక సన్నివేశంలో నేను రాధాభక్తిని ప్రదర్శించాలి, కానీ నా ప్రయత్నాలన్నీ విఫలమయ్యాయి. చివరకు ఒకరోజున స్వయంగా స్వామివారే రాధాభక్తి ఎలా ఉంటుందో అభినయించి చూపారు. ఆ దృశ్యాన్ని చూస్తున్న మేమంతా నోళ్ళు వెళ్ళబెట్టి ఉండిపోయాం. అప్పుడు అక్కడే ఉన్న కస్తూరిగారు కన్నీరు కారుస్తున్నారు. స్వామివారు ఆయనను చూసి ఏమైందని అడిగితే ఆయన, “స్వామీ! మీరు బాల్యంలో ఋష్యేంద్రమణి పాత్రను పోషించిన సంఘటనను నేను ‘సత్యం శివం సుందరం’లో వ్రాశాను, కానీ ఈ రోజున మీరు ఇలా అభినయించడం చూస్తుంటే, అనాడు మీరు ఋష్యేంద్రమణి పాత్ర ఎంత అద్భుతంగా

పోషించి ఉంటారో తలుచుకుంటూ ఉంటే ఆనందభాషాలు ఆగడం లేదు” అన్నారు. అప్పుడు స్వామివారు కస్తూరిగారి నోటివెంట ఆ సంఘటన మాకోసం మళ్ళీ చెప్పించారు.

భగవంతుణ్ణి ఏం కోరుకోవాలి? ఇది సాధకుల మనస్సులలో వచ్చే సర్వసాధారణమైన ప్రశ్న. ప్రతీ రోజూ సాయంత్రం భజన తరువాత నేను, మందీరం ఎదురుగా దశావతారాల గేటు ఉన్నచోటికి వచ్చేవాడిని. అప్పట్లో అక్కడ పాలరాతి వినాయకుని చక్కని విగ్రహం ఉండేది. విగ్రహం చుట్టూ చక్కని పచ్చిక ఉండేది. నేను అక్కడ కూర్చుని వినాయకుని పాదాలను ముద్దు పెట్టుకుని, కొంతసేపు పాదసేవ చేసి, ఆ తరువాత నాకు విద్యను, సద్బుద్ధిని ప్రసాదించమని ప్రార్థించి హాస్టల్ కి తిరిగి వచ్చేవాడిని. విద్య అతి ప్రధానమైనదని, జ్ఞానానికి నిదర్శనమని స్వామి ఎప్పుడూ చెబుతూ ఉండేవారు. ఇక సద్బుద్ధి ఉంటే వివేకంతో ప్రవర్తించి, ఎప్పుడూ స్వామి చూపిన బాటలోనే నడువవచ్చునని నా అభిప్రాయం. ఈ ప్రార్థనా ప్రక్రియ రెండు నెలలు కొనసాగింది.

ఒకరోజున నాతో సహా అందరికీ ఒక మంచి పాఠం నేర్పించాలని భావించారు కాబోలు, స్వామి కొంతమంది విద్యార్థులను ఇంటర్వ్యూకు పిలిచారు. ఆ ఇంటర్వ్యూలో స్వామి ప్రార్థనగురించి మాకు ఒక దివ్యోపన్యాసం అనుగ్రహించారు. స్వామి మమ్మల్ని ఇలా ప్రశ్నించారు - “మీరంతా ఎందుకు ప్రార్థనలు చేస్తారు? మీ ప్రార్థనలు ఎందుకు నన్ను చేరటం లేదు?”

ఆ తరువాత స్వామే ఒక ఉదాహరణ చెబుతూ, “మీరంతా నాకు చక్కని ఉత్తరాలు వ్రాస్తారు. దానిని ఒక ఎన్వలప్ లో పెట్టి చక్కగా నా చిరునామా వ్రాసి పోస్టు చేస్తారు, కానీ ఆ ఉత్తరం నాకు అందదు, ఎందుకని?”.

మేమంతా ఎందుకన్నట్లుగా ఆశ్చర్యంగా చూశాం. అప్పుడు స్వామి ఇలా అన్నారు, “మీరు అతిప్రధానమైన ఐదు రూపాయల తపాలాబిళ్ళ దానిపై అంటించలేదు, అందుకే ఆ ఉత్తరం నాకు అందలేదు. అదేవిధంగా మీరు మీ ప్రార్థనలపై తగిన ‘తపాలాబిళ్ళ’ అతికించటం లేదు. అందుకే మీ ప్రార్థనలు నన్ను చేరటం లేదు”.

అప్పుడు మేమంతా ముక్తకంఠంతో, ‘ఏమిటా పోస్టల్ స్టాంపు స్వామీ?’ అని అడిగాం.

అప్పుడు స్వామి చెప్పారు, “వ్యక్తిగతమైన సాధనే ఆ తపాలాబిళ్ళ. మీరు వ్యక్తిగతమైన సాధన చేయకపోతే నేను ఇవ్వాలనుకున్నది మీకు అందదు. నేను మీకు ఏమి ఇవ్వాలనుకుంటున్నానో తెలుసునా?”

మాకు తెలిసిన మోక్షంలాంటి పదాలెన్నో మేం చెప్పాం. కానీ స్వామి అవేమీ సరియైన సమాధానాలు కావన్నారు. తరువాత స్వామి ఇలా చెప్పారు, “మీరు వ్యక్తిగతమైన సాధన చేస్తే మీకు చిత్తశుద్ధి లభిస్తుంది. ఆ చిత్తశుద్ధితో మీరు చేసే భజనలు, నామస్మరణ నన్ను సూటిగా బాణంలా చేరుకుంటాయి. వాటిని ఎవరూ ఆపలేరు. అప్పుడు నేను సమాధానం చెప్పకుండా ఉండడం జరగదు. అందువల్ల ఏది ఏమైనా వ్యక్తిగతమైన సాధన మాత్రం మానకండి”.

ఆ తరువాత స్వామి మళ్ళీ ఇలా అన్నారు, “నావద్దకు వచ్చేవాళ్ళంతా ప్రాపంచికమైన ధన కనక వస్తు వాహనాలే అడుగుతారు, కానీ (నావైపు వ్రేలితో చూపుతూ) ఇలాంటివాళ్ళు మాత్రం కొంతమంది విద్య, సద్బుద్ధి అడుగుతూ ఉంటారు”. ఒక్క క్షణం ఆగి స్వామి నన్ను ఉద్దేశించి ఇలా ప్రశ్నించారు, “నువ్వు ఇలాంటివన్నీ ఎందుకు కోరుకుంటున్నావు?”.

నా ఆశ్చర్యానికి అంతులేకపోయింది. విద్య, సద్బుద్ధి కోరుకోవడంలో తప్పేమిటి?! అప్పుడు స్వామి ఇలా అన్నారు, “నన్ను ప్రాపంచికమైన వస్తువులు అడగకండి. విద్య, సద్బుద్ధి కూడా అడగకండి. మీరు నన్ను ఏం అడగాలో తెలుసునా? మీరు మీ ప్రార్థనలలో నన్ను మాత్రమే కోరుకోవాలి. అదే భక్తుల లక్షణం. మీరు నన్నే కోరుకుంటే, నా హస్తములో సమస్తము ఉన్నాయి, అప్పుడు మీకు ఏది కావాలో అది నేను అనుగ్రహిస్తాను”.

ఇప్పుడు నేనొక పూర్తిగా వ్యక్తిగతమైన విషయం మీకు చెబుతాను. సాధారణంగా పద్దెనిమిది, పందొమ్మిది సంవత్సరాల యువకులంతా ఈ సమస్యను ఎదుర్కొనేవారే. నేను చెప్పే విషయాలను స్వామి ప్రసాద వాక్యాలుగా భావించండి.

నేను స్వామివారి విద్యార్థిగా ఉన్న రోజులవి. సుమారు ఒకటి, ఒకటిన్నర సంవత్సరాలు గడిచాయి. అంతవరకు నేను భజనలకు వెళుతూ, సేవలు చేస్తూ, ధ్యానం చేస్తూ ఉండేవాడిని, అయితే, ఒకనాడు ఎంత ప్రయత్నించినా నాకు ధ్యానం కుదరలేదు. నా మనస్సు పరిపరివిధాల పోవడం ప్రారంభించింది. అన్నీ అనవసరమైన చెడు ఆలోచనలు రావడం ప్రారంభమయ్యాయి. భగవంతుని సన్నిధిలో ఏమిటి ఇలా జరుగుతోందని నాకు ఆశ్చర్యము, భయము కలిగాయి. ఎందుకు ఇలాంటి చెడ్డ ఆలోచనలు నాకు వస్తున్నాయి? స్వామి నన్ను పరీక్షిస్తున్నారా అని ఆలోచిస్తూ ఉండేవాడిని. ధ్యానంలో కూర్చుంటే చాలు, మంచి భావాలకు బదులు చెడ్డ ఆలోచనలు నన్ను ముసురుకుంటూ ఉండేవి. నేను ఆ ఆలోచనల్ని నిగ్రహించడానికి పూనుకుంటున్న కొద్దీ అవి మరింత తీవ్రతరం కాసాగాయి. ఒక వారం ఇలానే గడిచింది. ఇక ఈ స్థితిని భరించడం చాలా కష్టమైపోయింది.

నేను ఒకరోజున కళాశాలకు వెళ్ళి వచ్చిన తరువాత స్వామివారికి ఒక ఉత్తరం వ్రాశాను. అందులో ఏ ఒక్క విషయం దాచకుండా వ్రాశాను. నేను ఆ ఉత్తరాన్ని ఒక ఎన్వలప్ లో ఉంచి నేరుగా స్వామివారి నివాస మందిరానికి వెళ్ళాను. ఆ రోజున నా మిత్రుడు రవిశంకర్ అక్కడ డ్యూటీలో ఉన్నాడు. నేను అతనికి ఉత్తరం ఇచ్చి, స్వామికి

అందించమని, స్వామి ఏమన్నారో చెప్పమని కోరాను. పది నిమిషాల తరువాత రవిశంకర్ బైటకు వచ్చి, “ఏం మిత్రమా! లేఖలో ఏమి వ్రాశావు?” అని ప్రశ్నించాడు. నాకు పై ప్రాణాలు పైనే పోయినట్లైంది. నా విషయమంతా రవిశంకర్ కు తెలిసిపోయిందా అని సందేహం కలిగింది. నేను భయపడుతూ, “స్వామి ఉత్తరం చదివారా?” అని అడిగాను.

అతను నాతో, “స్వామి ఉత్తరం చదివి, దానిని మళ్ళీ ఎస్వలప్ లో ఉంచి, నిన్ను ఈరోజు సాయంత్రం వచ్చి ముందు వరుసలో కూర్చోమన్నారు. స్వామి నీతో మాట్లాడతానన్నారు” అని చెప్పాడు.

ఈ మాటలు వినగానే నాకు చాలా భయ మనిపించింది. నేను స్వామికి లేఖ వ్రాసి పొరపాటు చేశానా అని అనుకున్నాను. సాయంత్రం స్వామి అందరి ముందు నన్ను మందలిస్తే, అంతకంటే అవమాన మేముంటుందని నేను ఆలోచించసాగాను.

స్వామి సాయంత్రం సరిగ్గా నాలుగు గంటలకు దర్శనమివ్వడానికి విచ్చేశారు. వస్తూనే నన్ను చూసి చక్కగా మందహాసం చేశారు. ఆ క్షణంలో నాలో ఉన్న భయమంతా మంచులా కరిగిపోయింది. దర్శనం సమయంలో స్వామి చాలామందిని ఇంటర్వ్యూకు ఎంపిక చేసి, నన్ను కూడా ఇంటర్వ్యూ గదిలోకి వెళ్ళమన్నారు. ఇప్పుడు స్వామి నన్ను కేకలేసినా ఇంటర్వ్యూ గదిలోనే కాబట్టి ఆ విషయం ఎవరికీ తెలియదనుకున్నాను.

ఇంటర్వ్యూ గదిలోకి వెళ్ళిన తరువాత నేను చిట్టచివరన లావుపాటిగా ఉన్న వ్యక్తి చాటున కూర్చుంటే, స్వామి నన్ను ముందుకు వచ్చి తమ సింహాసనం వద్ద కూర్చోమని చెప్పారు. చిట్టచివరిగా స్వామి నన్ను లోపలి గదిలోనికి తీసుకు వెళ్లారు. చేతులు వెనక్కు కట్టుకుని నిలబడి నావైపు చూస్తూ హిందీలో ఏమైంది అని ప్రశ్నించారు. నేను నా మానసిక పరిస్థితినింతా వివరించి నాకు చాలా సిగ్గుగా ఉందని, నేను తలెత్తుకోలేకపోతున్నానని అన్నాను. అప్పుడు స్వామి చెప్పిన సమాధానం నాలాంటి పరిస్థితి ఎదుర్కొన్నవారందరికీ ఊరట

నిస్తుందనుకుంటున్నాను. స్వామి ఇలా అన్నారు, “అయితే ఏమైంది? మనస్సు స్వభావమే అటువంటిది. ఇది మైండ్ కాదు, మంకీ మైండ్! మంకీ మైండ్ కాదు, ఇది మాడ్ మంకీ మైండ్! ఇది కేవలం మాడ్ మంకీ మైండ్ కూడా కాదు, ఇది కల్లు త్రాగిన మాడ్ మంకీ! (మనస్సు ఒక కోతి. కేవలం కోతి కాదు, పిచ్చికోతి! కేవలం పిచ్చికోతి కాదు, కల్లు తాగిన పిచ్చికోతి) చెట్టు కొమ్మపైన ఒక కోతి స్థిరంగా ఎప్పుడూ కూర్చోలేదు. అలాంటిది కల్లు త్రాగిన పిచ్చి కోతిలాంటి మనస్సు స్థిరంగా ఎలా ఉంటుంది? అందువల్ల మనస్సును ఎప్పుడూ పట్టించుకోవద్దు. నువ్వు చేసే క్రియలు మనస్సును అనుసరించకూడదు. నువ్వు బజారులో వెళుతున్నావనుకో. అక్కడ రోడ్డుపైన బురద ఉంటే నువ్వు అందులో కాలుపెడతావా? పెట్టువు కదా. నువ్వు ప్రక్కనుండి వెళ్ళిపోతావు. అయితే, అలా ప్రక్కనుండి వెళ్ళేటప్పుడు నీ నీడ కూడా బురదపైన పడకుండా చూసుకుంటావా? లేదు కదా. అదేవిధంగా నీ మనస్సు నీడలాంటిది. దానిని ఎక్కడకు కావాలంటే అక్కడకు వెళ్ళనివ్వు. కానీ నీ చర్యలు మాత్రం ఆ మనస్సును అనుసరించకుండా చూసుకో. అయితే, ఒక మంచి ఆలోచన వస్తే మాత్రం దానిని వెంటనే ఆచరణలో పెట్టు” అన్నారు.

“నాయనా! వందల వేల సంవత్సరాలపాటు హిమాలయాల్లో సాధన చేసిన మహనీయులే మనస్సును వశపరచుకోలేకపోయారు, అలాంటిది నువ్వు రెండు నెలల సాధనలో మనస్సును సాధించగలవా? అన్నింటినీ స్వామికి విడిచిపెట్టి క్రమశిక్షణతో జీవితం గడుపు” అని ఉద్బోధించారు.

స్వామివారి ఈ దివ్యవాక్కులు నాకు ఎంతో సాంతస్వన కలిగించడమే కాక, నాలోని ఆత్మన్యూనతా భావాన్ని కూడా దూరం చేశాయి. స్వామివారియందు అచంచలమైన భక్తి, ప్రపత్తులు కలిగి ఉంటూ, సర్వస్య శరణాగతి చేసినవారికి ఏ భయము ఉండకపోవడమే కాదు, సంపూర్ణమైన రక్షణ కూడా లభిస్తుందని నేను గ్రహించాను. ఈ రక్షణ భక్తులందరికీ లభించాలని స్వామిని ప్రార్థిస్తున్నాను.

తెలుగునేత: డా॥ వజ్రల సత్యకమలాకర్

అవతార వైభవంలో అద్భుత ప్రదేశాలు:

8. నవరస భరితాలు ఉరవకొండ ఉదంతాలు

(గత సంచిక తరువాయి)

పి.వి. చలం

స్వామివారి దివ్య అవతార ప్రకటనతో ఉరవకొండ ఊరూవాడా ఆధ్యాత్మిక చైతన్యంతో పరవళ్ళు త్రొక్కింది. తాము శిరిడీ సాయి పునరవతారమన్న యధార్థత వెనుక దాగియున్న చారిత్రాత్మక సంఘటన నొకదాన్ని లోకానికి వెల్లడిచేసి, “వారే వీరు, వీరే వారు” అన్న సత్యాన్ని సుస్థిరం చేయ సంకల్పించారు కాబోలు, శ్రీ బాలసత్యసాయి ఈ అవతార పరంపరల ప్రణాళికలో ఒక ప్రముఖ పాత్రధారి ప్రవేశానికి తెర తీశారు.

ఆ పాత్రధారి పేరు గాలి శారదాదేవి (పెద్దబొట్టు). ఆమె శిరిడీకి వెళ్ళి బాబావారినుంచి ఏదైనా మంత్రోపదేశం పొందాలని అభ్యర్థిస్తూ ఉండేవారు. “ఈ ఉపదేశాల పిచ్చి ఏమిటి నీకు?” అంటూ బాబావారు మందలిస్తూ ఉండేవారు. ఒకరోజు ఆమె పదేపదే తన అభ్యర్థనలు కొనసాగిస్తూ ఉండటంతో బాబావారు కోపంతో ఆమెను తన్నారు. దాంతో కలత చెందిన శారదాదేవి ఆహార పానీయాలు విసర్జించి గుఱ్ఱపుశాలలోకి వెళ్ళి పడుకున్నారు.

రాత్రి పొద్దుపోయిన తర్వాత బాబావారు గుఱ్ఱపుశాలకు వెళ్ళి, “పొద్దుటినుంచీ నువ్వు ఏమీ తినకుండా పడుకున్నావు. నాకు ద్వారకామాయిలో నిద్ర రాలేదు. అందుకే నీకు కొన్ని విషయాలు చెప్పాలని వచ్చాను” అంటూ ఆమెను తీసుకొని లెండి తోటకు వెళ్ళారు. అక్కడ కూర్చున్న తరువాత బాబావారు తమ కుడిచేతిని గాలిలోకి చాచగా ఆ చేతిలోకి రెండు చపాతీలు, నిమ్మకాయంత కోవా వచ్చాయి. “తిను బేటీ” అంటూ ఆమెకిచ్చారు. “బాబా, ఇక్కడ నీళ్ళు లేవుకదా” అని ఆమె అనగా బాబావారు మళ్ళీ చేయి చాచగా నీళ్ళతో నిండి ఉన్న ఒక మట్టి పిడత వచ్చింది. “ముందు తృప్తిగా తిను, తరువాత నీకో ముఖ్యమైన విషయం చెప్తాను” అన్నారు. వారి సంకల్ప

ప్రసాదాన్ని ఆమె భక్తిశ్రద్ధలతో తిన్న తరువాత, “చూడు బిడ్డా, నేను ఆంధ్రలో సాయిబాబా పేరుతోనే మళ్ళీ వస్తాను. అప్పుడు నువ్వు నాదగ్గరకు వస్తావు. నా రెండో అవతారాన్ని అబ్బుల్లా, నానా, దీక్షిత్ ఎవరూ చూడరు. నువ్వు చూస్తావు” అని చెప్పారు.

అదే ఆమెకు శిరిడీలో బాబావారి ఆఖరి దర్శనం. అనంతికాలంలోనే తేదీ 15.10.1918, విజయదశమి పుణ్యదినాన శిరిడీలో బాబావారు అవతారం చాలించారు.

తదనంతరం శారదాదేవిగారు బళ్లారి కేంద్రంగా చేసుకుని హరికథలు చెప్పతూ, వచ్చిన ఆదాయాన్ని అనాథ స్త్రీల ఉన్నతికోసం ఖర్చు చేస్తూ ఉండేవారు. ఉరవకొండలో శిరిడీ బాబావారు మళ్ళీ అవతరించి అనేక మహిమలు చేస్తున్నారని విన్నారు. ఎక్యుజ్ ఇన్ స్పెక్టర్ ఆంజనేయులు గారు వారి బంధువులుకూడా కావటంతో రెండూ కలిసొస్తాయని ఆమె ఉరవకొండకి వచ్చారు.

ఆమె వచ్చేసరికి శ్రీ బాలసత్యసాయి సన్నిధిలో భజన జరుగుతోంది. ఆమెను చూస్తూనే స్వామి, “జబ్ మై బోలే, తూ మానా నై.. బూల్ గయీ.. ఆబ్ ఆయీ! హమ్ పుట్టపర్తి జాయేంగే” అన్నారు.

ఆ మాటలకు ఆమె, “ఈ పిల్లవానిని నేను చూడటం ఇప్పుడే కదా! ఇతను నాకు చెప్పటం ఏమిటి? నేను నమ్మకపోవటం ఏమిటి? ఇప్పుడు మరచిపోవటం ఏమిటి? అంతా విచిత్రంగా మాట్లాడుతున్నాడే” అని తనలో తాను అనుకుంది.

ఆమె మనస్సులోని భావాలను చదివేసినట్లుగా శ్రీ బాలసత్యసాయి, ఆమెకు గుర్తు తెచ్చే సూచనగా, “గోరీ! నువ్వు నాకు పదహారు రూపాయలు ఇవ్వాలి కదా” అన్నారు.

శిరిడీ బాబావారు ఆమెను 'గోరీ' అన్న ముద్దు పేరుతో పిలిచేవారు. శ్రీ బాలసత్యసాయి కూడా తనను ఆ పేరుతోనే సంబోధించడం విని ఆమె ఆశ్చర్యపోయింది. కానీ, ఈయనకు నేను పదహారు రూపాయలు ఇవ్వాలి ఉండటం ఏమిటి అని ఆలోచిస్తుంటే తళుక్కున, “శిరిడీ సాయి పూజకోసం భక్తులు ఇచ్చిన డబ్బులను వినియోగించగా పదహారు రూపాయలు మిగిలాయి. ఆ డబ్బుగురించేనా ఈయన చెబుతున్నది?” అని ఆమె అనుకుంటూ ఉంటే శ్రీ బాలసత్యసాయి, “అఁ .. గుర్తొచ్చిందా? మరి నేనెవరో తెలియనట్లు నమస్కారమైనా చేసుకోకుండా కూర్చున్నావు” అన్నారు.

ఆ క్షణంలో ఆమెకు శిరిడీ బాబావారు తాము తిరిగి ఆంధ్రలో అవతరిస్తామని చెప్పిన మాట గుర్తొచ్చి ఒక్క ఉదుటున శ్రీ బాలసత్యసాయివద్దకు వెళ్ళి, వారి పాదపద్మాలపై వ్రాలి వెక్కివెక్కి ఏడుస్తూ, “తప్పయింది బాబా, తాము పూర్వావతారంలో చెప్పిన మాటను విస్మరించాను” అన్నది.

అది చూసి అక్కడ సమావేశమైన భక్తులు, “శిరిడీ సాయిబాబావారి దర్శన స్పర్శన సంభాషణలకు నోచుకున్న ధన్యజీవి ఇప్పుడు ఇక్కడకు వచ్చి శ్రీ బాలసత్యసాయిని దర్శించుకోవటం... ఈ అద్భుత ఘట్టానికి మనం సాక్షిభూతులం కావటం మన పూర్వజన్మల సుకృతం, మన ఉరవకొండ చేసుకున్న పుణ్యం” అనుకొని ఉప్పొంగిపోయారు.

అయితే, తమలో ఒకనిగా మెలుగుతూ, మహిమలతో, మృదుమధుర సంభాషణలద్వారా అందరినీ దివ్య మార్గదర్శిగా చైతన్యపరుస్తున్న అద్భుతమూర్తి త్వరలోనే ఉరవకొండను వీడి పుట్టపర్తికి పయనమై వెళుతున్నారన్న వార్తను జీర్ణించుకోలేక మథనపడసాగారు యావన్నుంది.

స్కూలు విషయానికి వస్తే అదే పరిస్థితి. కానీ పాఠశాల నడవాలి కదా! అందుకని 'సత్యం' పాడుతూ వచ్చిన, “అహరహ తవ ఆహ్వాన ప్రచారిత సునిశిత ఉదారవాణీ” అన్న ప్రార్థనాగీతాన్ని కొనసాగించే ఉద్దేశ్యంతో మంచి గాత్రం గల అబ్దుల్ గఫూర్ అనే విద్యార్థిని ఎంపిక చేశారు. ఆ బాలుడు స్టేజి ఎక్కగానే ఆ వేదిక మీద నిలబడి 'సత్యం' పాడటం గుర్తుకొచ్చి వలవల ఏడ్చేశాడు. అందరికీ దుఃఖం

శ్రీ శిరిడీ సాయి, శ్రీ సత్యసాయి భగవానులను ఇరువురినీ సేవించి తరించిన ధన్యజీవి 'పెద్దబొట్టు'

పెల్లుబికి వచ్చింది. అప్పుడు హెడ్మాస్టరు లక్ష్మీపతిగారు, “సత్యంకోసం మనం ఏడ్చిన ఏడ్వే ప్రేయర్” అంటూ అంతటితో ప్రేయర్ కు స్వస్తి చెప్పి స్కూలుకు సెలవు ప్రకటించారు. అందరూ శ్రీ బాలసత్యసాయి ఉన్నచోటికి వచ్చారు. వారందరితో స్వామి భజన చేయించి, అనుగ్రహపూర్వకంగా ప్రసాదం సృష్టించి వారందరికీ పంచారు. విద్యార్థులు తమను విడిచి వెళ్ళటానికి బాధ పడుతూ ఉంటే, “అలా బాధపడకండి. మిమ్మల్ని ఎన్నటికీ మరచిపోను. తప్పక అందరినీ మళ్ళీ కలుస్తాను” అంటూ వారందరికీ ఊరట కలిగించి సంతోషంగా పంపారు.

ఆవిధంగా ఉరవకొండ పట్టణంలోని పండితులు, పామరులు, ధనికులు, పేదవారు, చిన్నవారు, పెద్దవారు అన్న భేదం లేకుండా అన్ని వర్గాలవారు తరలివచ్చి

స్వామిని దర్శించుకొని పొందిన దివ్యానుభవాలు, వారికి కలిగిన భావోద్వేగాలు వర్ణనాతీతం.

తమ్మిరాజు దంపతులు శ్రీ బాలసత్యసాయిని, కుటుంబ సభ్యులను భోజనానికి ఆహ్వానించారు. భోజనానంతరం తమ్మిరాజుగారి సతీమణి శ్రీమతి కామేశ్వరమ్మగారు బాబావారిని మళ్ళీ చూడటం సాధ్యమవుతుందో లేదో అని విలపిస్తుంటే, బాబావారు ఆమెను ఓదార్చి, తమ గుండెలపై ఆమెకు దశావతారాలను చూపించి ప్రశాంతతను చేకూర్చారు.

అలాగే ఎక్స్‌యిజ్ ఇన్‌స్పెక్టర్ ఆంజనేయులు దంపతులు కూడా బాబావారిని, కుటుంబ సభ్యులను భోజనాలకు ఆహ్వానించి, స్వామికి, తల్లిదండ్రులకు పాదపూజ చేసి ధన్యులైనారు.

ఇంతలో గురువారం రానే వచ్చింది. భక్తులైన గట్టు రామలింగరాజుగారు మేళతాళాలతో అత్యంత సుందరంగా అలంకరించిన బస్సుని తీసుకొచ్చారు, శ్రీ బాలసత్యసాయి పుట్టపర్తి ప్రయాణంకోసం. మేమూ మీతో వస్తామంటూ విన్నపాలు మొదలుపెట్టారు చాలామంది. అప్పుడు స్వామి, “ఎటువంటి సౌకర్యాలు లేని ఆ కుగ్రామానికి మీ అందరికీ ఆతిథ్యమిచ్చే శక్తి లేదు ప్రస్తుతం. సమయానుకూలతను బట్టి తప్పకుండా వద్దురుగాని” అని నచ్చజెప్పారు. ఉరవకొండలోని భక్తజనావళికి ఆ ఎడబాటు భరించలేనిదయినా, బాబావారి ప్రబోధలతో ప్రభావితమై ఉండటంవల్ల, ‘సత్యం’ (శ్రీ బాలసత్యసాయి) తమ దివ్యగాత్రంతో ఎలుగెత్తి గానం చేసిన భజన పాటలు హృదయాలలో మారుమ్రోగుతుండగా ఆ రసాస్వాదనలో తేలియాడుతూ ముందుకు సాగారు.

ఉరవకొండ మందిరం

స్వామిబాబా గుండు: అవతార ప్రకటనకు చాలా రోజులకు ముందే ‘సత్యం’ ఒకసారి ఆంజనేయులుగారితో, “ఈ గుండు చాలా పవిత్రమైనది, మహిమాన్వితమైనది” అని చెప్పారు. అవతార ప్రకటనానంతరం ఆ గుండు వద్దకే వచ్చి, దానిపైనే ఆసీనులై, “మానస భజరే గురు చరణం” అంటూ ప్రపంచ మానవాళి తరించటానికి అనువుగా అద్భుత గీతాన్ని ఎలుగెత్తి గానం చేశారు. దాంతో శ్రీ

బాలసత్యసాయి పూర్వం తనతో చెప్పిన మాటలు ఆంజనేయులుగారికి గుర్తుకొచ్చి, అవతార ప్రకటన అనంతరం తొలి సందేశ వేదికగా ఉపయోగపడిన ఆ గుండు పవిత్రతపట్ల ఆయనకు దృఢ విశ్వాసం ఏర్పడింది.

ఆ పవిత్ర చరిత్రను చిరస్మరణీయం చేయాలన్న సంకల్పంతో ఆయన ఆ గుండు చుట్టూ ఉన్న ప్రదేశాన్ని గీత కార్మికులవద్దనుంచి కొని, నాలుగు మూలలా నాలుగు రాతి స్తంభాలను నిలబెట్టారు.

కొంతకాలానికి ఆంజనేయులుగారికి వేరేచోటికి బదిలీ అయింది. వారి ఇంటికి వేరొకరు అద్దెకు వచ్చారు. వారికి పెళ్ళయి చాలాకాలమయినా సంతానం కలుగలేదు. ఆంజనేయులుగారు ఆ గుండు పవిత్రతను వివరించి, భక్తి శ్రద్ధలతో ఆ గుండుకు ప్రదక్షిణలు చేయమని సలహా ఇచ్చారు. ఆ దంపతులు పూర్ణ విశ్వాసంతో ప్రదక్షిణలు చేసి పండంటి మగపిల్లవానిని వరప్రసాదమిగా పొందారు. ఇటువంటి దివ్యానుభవాలు పొందినవారెందరో!

మందిర నిర్మాణ ప్రయత్నాలు: 1976లో ఉరవకొండలో శ్రీ సత్యసాయి సేవాసమితి ఏర్పడిన తరువాత డా॥ ఎన్. అంజనయ్యగారితో కూడిన సమితి బృందంవారు శ్రీ సత్యసాయి భగవానులను దర్శించుకొని, మందిర నిర్మాణానికి అనుమతి ప్రసాదించమని వేడుకున్నారు. స్వామి, “ఇప్పుడేం తొందర?” అన్నట్లు మాట దాటవేశారు. మందిర నిర్మాణం స్వామివారికి సమ్మతం కాదేమో అన్న భావంతో వారు ఆ దిశలో ముందుకు సాగలేదు. మరు సంవత్సరం దాదాపుగా అదే భక్త బృందం మళ్ళీ స్వామిని దర్శించుకున్నప్పుడు మందిర నిర్మాణానికి స్వామి తమ ఆమోదాన్ని తెలియజేయటంతో ఆ బృందంవారు అత్యంత ఆనందంతో స్వామికి కృతజ్ఞతలు చెప్పుకుని కార్యాచరణకు పూనుకున్నారు.

స్థానిక డాక్టర్ గుర్రాజుగారి సహాయంతో 40 సెంట్ల స్థలాన్ని కొని రిజిస్టర్ చేయించి, స్వామి సన్నిధికి వెళ్ళి, స్వామిని పుష్పమాలాలంకృతులను గావించి, వారికి ఆ డాక్యుమెంట్లు సమర్పించారు. స్వామి ఆ పుష్పమాలలను మందిరంలోని విగ్రహాలకు వేయమని చెప్పి, డాక్యుమెంట్లను ఒకసారి చూసి త్రిప్పి ఇచ్చారు.

ఉరవకొండలో సర్వాంగ సుందరంగా రూపుదిద్దుకున్న శ్రీ బాలసత్యసాయి శిలామందిరము

అప్పుడు ఆ బృందంవారు మందిరానికి అనుబంధంగా ఒక కల్యాణ మంటపాన్ని కూడా కట్టాలన్న ఆలోచనను ఆమోదించవలసిందిగా ప్రార్థించారు. స్వామి ఎటువంటి సమాధానం చెప్పకుండా మౌనం వహించారు.

స్వామివారి ఆమోదం గురించి వేచి చూస్తూ, ఈలోగా మందిరానికి కొన్న భూమి పల్లంగా ఉండటంవల్ల పెన్నా నదినుంచి 250 బ్రక్కల ఇసుకను తెచ్చి చదును చేశారు.

15 సంవత్సరాలు ఎటువంటి సమాచారం లేకుండానే గడిచిపోయాయి. 1993లో స్వామివారు డా॥ ఎన్. అంజనయ్యగారి మామగారిద్వారా మందిరం ప్లాను సిద్ధంగా ఉంది, తీసుకెళ్ళమని కబురు చేశారు. ఆ భక్తబృందం ఆనందంగా వెళ్ళి ప్లాను తీసుకున్న తరువాత స్వామిని శంకుస్థాపన చేయటానికి విచ్చేయవలసిందిగా ప్రార్థించగా డా॥ అంజనయ్యగారితో, “మీ మామతో చేయించు” అన్నారు స్వామి.

స్వామి ఆజ్ఞ ప్రకారం అలాగే శంకుస్థాపన చేయించి, నిర్మాణం వేగంగా పూర్తి చేశారు. హాలు 25 అడుగుల వెడల్పు, 50 అడుగుల పొడవు ఉండటంచేత స్థానిక నిపుణులవల్ల సాధ్యం కాకపోవటంతో బయటినుంచి అనుభవజ్ఞులను తీసుకొనివచ్చి పూర్తి చేశారు.

మందిరం పైభాగాన స్వామికి ప్రత్యేకంగా సర్వ సదుపాయాలతో 10x10 గదిని నిర్మించారు. దానికి స్థపతి చక్కని ఆకర్షణీయమైన అలంకరణలు చేశారు.

భక్తులు దర్శించుకుని తరించటానికి అనువుగా మందిరం హాలులో శ్రీ శిరిడీ సాయి, శ్రీ పర్తిసాయి భగవానుల ఫోటోలతోపాటు అత్యంత సుందరమైన సింహాసనాన్ని ఏర్పాటు చేశారు.

ఈ సుందర మందిరానికి ప్రారంభోత్సవం చేయవలసిందిగా స్వామివారిని ప్రార్థించారు. అయితే, స్వామివారు 78వ జన్మదిన వేడుకల కార్యక్రమాలలో క్షణం తీరిక లేకుండా ఉన్నారు. అప్పటికి డా॥ అంజనయ్యగారు శ్రీ సత్యసాయి సంస్థ ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర అధ్యక్షులుగా ఉన్నందువల్ల, వారు ఈ జన్మదినోత్సవ వేడుకల ఏర్పాట్ల పర్యవేక్షణకు పుట్టపర్తిలోనే ఉండటం అనివార్యమైంది.

ఈ నేపథ్యంలో మందిర ప్రారంభోత్సవాన్ని వాయిదా వేయకూడదన్న సంకల్పంతో స్వామివారు ప్రారంభోత్సవం చేస్తున్నట్లుగా శిలాఫలకం తయారుచేయించి, దానికి సిల్క్ క్లాత్ కట్టి, ప్రశాంతినిలయంలోని సాయికుల్యంత్ హాలుకు తీసుకువెళ్ళి స్వామిని ప్రార్థిస్తూ కూర్చున్నారు.

భక్తబృందం ఆర్మిని గమనించిన స్వామి అత్యంత ప్రేమతో ఆ శిలాఫలకాన్ని తెమ్మని సైగచేసి, తమ అమృత హస్తాలతో 23.11.2003 తేదీన శిలాఫలకాన్ని కప్పి ఉన్న సిల్కు క్లాత్ ని మెల్లగా భక్తజనుల హర్షధ్వనాల మధ్య తొలగించారు. తర్వాత భక్తులు ఆ ఫలకాన్ని ఉరవకొండకు తెచ్చి మందిరం ప్రవేశద్వారం ప్రక్కగా ప్రతిష్ఠించారు.

అదే ప్రాంగణంలో నారాయణ, శివ, దత్తాత్రేయ, ఆంజనేయ, గణేశ విగ్రహాల ప్రతిష్ఠ కూడా చేశారు.

లోగడ ఎక్యుజ్ ఇన్స్ పెక్టర్ ఆంజనేయులుగారు నిర్మించిన చిన్న మందిర స్థానంలో అధునాతన హంగులతో మందిరాన్ని నిర్మించి అత్యంత ఆకర్షణీయమైన పాలరాతి విగ్రహాన్ని 22.8.2013 నాడు ప్రతిష్ఠించారు.

సేవాసదన్ లో ఒక హాలు, దానికి అనుబంధంగా నారాయణసేవ మొదలైన కార్యక్రమాలకు సంబంధించిన వస్తువులను భద్రపరచటానికి ఒక గది, ఆధ్యాత్మిక సాహిత్యం, ముఖ్యంగా సాయి సాహిత్యం చదివి లబ్ధి పొందాలని ఆశించేవారికి ఉపయుక్తంగా ఉండే విధంగా ఒక రీడింగు రూమ్ ని నిర్మించారు. స్వామివారి జన్మదిన వేడుకలు, గురుపూర్ణిమ, అవతార ప్రకటన దినోత్సవం వంటి విశేష దినాలలోనూ, మెడికల్ క్యాంపు, వెటెరినరీ క్యాంపు వంటివి నిర్వహించినప్పుడు, ఇంకా సర్వమత సమైక్యత వంటి అంశాలపై సెమినార్లు నిర్వహించినప్పుడు సేవాసదన్ హాలు భోజనాదులకు కూడా చక్కగా ఉపయోగపడుతున్నది.

శ్రీ బాలసత్యసాయి శిలామందిరం నిర్మించిన తరువాత పెద్ద మందిరంనుంచి చిన్న మందిరానికి, చిన్న మందిరం నుంచి పెద్ద మందిరానికి వెళ్ళివచ్చే భక్తులకు ఎండల నుంచి, వానలనుంచి రక్షణ కలిగే విధంగా మరో పెద్దను రెండు మందిరాల మధ్య నిర్మించారు.

ఈ మందిరాలలో నిత్యం భజన, వేదపఠనం, సత్సంగం జరుగుతూ ఉంటాయి. ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ జరిగే కార్యక్రమాలకు విద్యుచ్ఛక్తి లోపంవల్ల అంతరాయం, ఆటంకం కలుగకుండా పెద్ద జనరేటరు ఏర్పాటు చేయబడింది.

స్వామి అవతార వైభవ ఘట్టాలలో ప్రముఖమైన అవతార ప్రకటనాది ఎన్నో మధుర ఘట్టాల సమాహారానికి వేదికయిన ఉరవకొండలో ఈ మందిర నిర్మాణం, అలనాటి సుమధుర స్మృతుల చిహ్నంగా స్వామి ప్రసాదించిన అనుగ్రహ ఫలమే! గత మూడు సంచికలలోనూ, ఇప్పుడు ఈ సంచికలోనూ మనం ప్రస్తావించుకున్న అద్భుత ఘట్టాలను, వాటిలో అంతర్లీనంగా వ్యక్తమవుతున్న విశేషాలను పునశ్చరణ చేసుకొని పులకించిపోవాలని మనస్సు ఉప్పికూర్చుకోండి.

“ఉరవకొండ దివ్యలీలావైభవ ఉదంతాలు

నవనవోన్మేష భవ్య చరిత్రకు సంకేతాలు

పాఠశాల ప్రార్థనా గీతాలాపనలు

సర్వమత సమైక్యస్ఫూర్తి బోధనలు

నాట్యనాటక జన రంజక ప్రదర్శనలు

ప్రతిభాపాటవ వైభవ నిదర్శనలు

ముళ్ళపొదలను తులసీ వనంగా మార్చిన అద్భుతం

సంస్కరణావతార స్ఫూర్తికి చిరులీలామృతం

వక్షస్థలంపై సర్వదేవతా ప్రదర్శనలు

సర్వదేవతా అతీత తత్త్వ ప్రకటనలు

బుడగావి ఆలయాన జ్యోతిర్మయ దర్శనాలు

సత్యయుగావిష్కరణకు జ్యోతి ప్రజ్వలనాలు

తప్పిపోయిన గుఱ్ఱం జాడ తెలియపరచిన ఉదంతం

దృఢపరచింది శిరిడీ సాయి పునరవతార వృత్తాంతం

ఉద్ధండ పండితులను సైతం

ఉజ్జాతలూపిన పాండిత్యోదంతం

భూతవైద్యుని క్రూరత్వానికి

తలోగని అపూర్వ శక్తి ఉదంతం

భూమిపై మల్లెపూలు చల్లి

‘సాయిబాబా’ నామ ప్రకటనోదంతం

నవశకానికి నాంది అయిన

అవతార ప్రకటనోదంతం

ఇలా

ఎన్నో ఎన్నెన్నో పరమాద్భుత దివ్య ఉదంతాలు,

వెరసి

నవరస భరితాలు ఉరవకొండ ఉదంతాలు” ❖

తెలియగ తరమా! కనుగొనవశమా!

❖ చీమలకొండ జయాశాస్త్రి ❖

“మానవత్వము, దైవత్వము రెండింటి మిశ్రమమే అవతారతత్వము. దైవము మానవాకారము ధరించినప్పుడు తాను అమాయక మానవునివలె నటిస్తుంటాడు. కానీ, మానవులు ఈ నటననే దృష్టిలో పెట్టుకొని, “ఇతడు దేవుడెట్లువుతాడు? మావలె తింటున్నాడు, మావలె తిరుగుతున్నాడు, మావలె మాట్లాడుతున్నాడు. ఇంక ఇతనిలో ప్రత్యేకత ఏమున్నది?!” అనే దేహభ్రాంతితో దైవత్వమును మరచిపోతుంటారు. అయితే, అవతారపురుషుడు అప్పుడప్పుడు దైవత్వమును ప్రదర్శించినప్పుడు మాత్రం వీళ్ళు చాలా ఆశ్చర్యపడుతుంటారు”

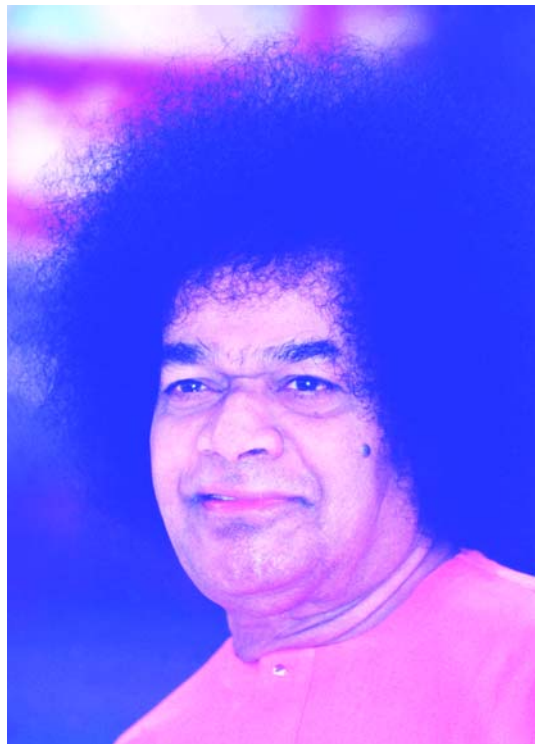
“భగవత్తత్వమును ఎవ్వరూ అర్థం చేసుకోవటానికి వీలుకాదు. మానవత్వంతో కూడిన అవతారతత్వమును అర్థం చేసుకోవడం చాలా కష్టము. ఒకవైపున చూస్తే మానవస్వరూపము, మరొకవైపున చూస్తే దివ్యశక్తి! అది నిజమా? ఇది నిజమా? ఏది నిజము? మీరు దేహభావాన్ని దూరము చేసుకొని దైవత్వమును లక్ష్యమునందు పెట్టుకోవాలి.”

“మాయతో కప్పబడినవారు మానవులు. దైవత్వాన్ని ఒక క్షణంలో నమ్ముతారు, మరొక క్షణంలో సందేహిస్తారు. అటువంటివారి హృదయం ఇంకా పరిపక్వస్థితికి రాలేదని అర్థం”

అని భగవాన్ బాబావారు వివిధ సందర్భాలలో అవతార తత్వమును వివరిస్తూ భక్తులకు సందేశమిచ్చారు. కనుకనే,

“నీ మహిమ తెలియకెందరో ఈ మాయలో పడిరి ఈ మాయలో పడిరి...”

నీ మరుగుజొచ్చినట్టి జనులు మహిమలు గనిరి

నీ మహిమలు గనిరి...

నీ మర్మలీల కనుగొన మానవులకు వశమా!

తెలియగ తరమా! నరులు కనుగొనవశమా!

పరమ తపోనిధులైన బ్రహ్మకునైన!”

అని సాయి విద్యార్థులు, భక్తులు స్వామి సన్నిధిలో గానం చేయడం మనము వింటుంటాము.

మాయ అంటే ఏమిటో తెలుసుకోవాలంటే ఒక పర్యాయం బృందావన్ ఆశ్రమంలో జరిగిన ఒక సంఘటనను మనము గుర్తుచేసుకుందాము. ఆరోజున కస్తూరిగారు, మరొకరు స్వామివారితో ఉండగా, దూరముగా ఒక వయసు మళ్ళిన వ్యక్తి చేతిలో ఒక చిన్న సంచీ పట్టుకొని, స్వామి చెంతకు రావటానికి ఆత్రుత

కనబరుస్తూ నిలుచుని ఉండడము సర్వాంతర్యామి అయిన స్వామి గ్రహించి, విషయమేమిటో విచారించి రమ్మని ఒక సేవాదళ్ కార్యకర్తను పంపించారు. ఆ పెద్ద మనిషి తానే స్వయంగా వచ్చి స్వామికి ఒక విషయం విన్నవించడానికి అనుమతి కోరగా కరుణామయులైన స్వామి ఆయనను తమవద్దకు రమ్మని సంజ్ఞ చేసినారు.

ఆ పెద్ద మనిషి స్వామివద్దకు వినయవిధేయతలతో వచ్చి, తన చేతినంచీ నుండి ఒక తాళపత్ర గ్రంథమును బయటకు తీసి, అది నాడీ గ్రంథము అనీ, దానియందు సాక్షాత్తు శ్రీమన్నారాయణుడే శ్రీ సత్యసాయిబాబావారిగా అవతరించారు అని వ్రాయబడి ఉన్న విషయాన్ని చదవనారంభించాడు.

“ఆ అవతారపురుషుని ప్రత్యక్ష సన్నిధిలో నిలబడి ఈ తాళపత్రములలో ఉన్న విషయాన్ని చదువుతున్న సమయంలో, ఆ చదివే వ్యక్తికి కొద్ది దూరమునుండి వేయి చక్రముల కదలికతో కలుగు శబ్దము వినిపించును. ఇదికూడా అవతార తత్త్వ నిదర్శనము” అని ఆ నాడీ గ్రంథములో వ్రాయబడి ఉన్నది.

ఆ వాక్యము దగ్గర ఆయన చదువుట ఆపి, అట్టి శబ్దము ఎక్కడ వచ్చుచున్నదన్న సందేహంతో స్వామివైపు చూడసాగాడు. స్వామివారు నవ్వుతూ, అక్కడికి అత్యంత సమీపంలో ఉన్న వైట్ ఫీల్డ్ రైల్వేస్టేషనులో వెయ్యి చక్రముల కీమ శబ్దముతో అప్పుడే వచ్చి ఆగుతున్న రైలును ఆయన దృష్టికి తీసుకొనివచ్చినారు. ఆ శబ్దము విని ఆ పెద్దమనిషి కొద్దిసేపు నోట మాట రాక సంభ్రమాశ్చర్యచకితుడై నిలబడినాడు. స్వామివారు సాక్షాత్తు శ్రీమన్నారాయణుడే అనడానికి ఇది తిరుగులేని నిదర్శనమంటూ స్తుతించసాగాడు.

అప్పుడు స్వామి అక్కడున్న వాలంటీరుతో ఆ పెద్ద మనిషికొరకు ఏదైనా ఫలహారం తీసుకొని రమ్మని చెప్పగా, ఆ వృద్ధుడు స్వామివారితో, తాను ఆరోజు ఏకాదశి ఉపవాస దీక్షలో ఉన్నానని చెప్పాడు. దానికి స్వామివారు, “ఏమీ ఫలవాలేదు, తిను” అని చెప్పగా, ఆ వృద్ధుడు మాత్రము తన నియమానికి భంగము కలుగకూడదని తనదానికి నిరాకరించగా, స్వామి చిరునవ్వుతో ఆయనకు నూతన వస్త్రములు ప్రసాదించి, ఆశీర్వాదించి పంపినారు.

ఆ పెద్దాయన వెళ్ళిపోయిన తరువాత భగవానులు అక్కడున్న శ్రీ కస్తూరి మొదలైనవారితో, “మీరు ఇప్పుడు ఏమి గ్రహించినారు?” అని అడిగారు.

దానికి వారందరూ స్వామియొక్క నిజతత్త్వమును, వారి అవతార వైభవమును ఆ నాడీ గ్రంథముద్వారా గ్రహించినామని చెప్పతూ, అది తీసికొని వచ్చిన వ్యక్తి యొక్క గొప్పతనమును కొనియాడుతుంటే, దానికి స్వామి వాళ్ళతో, “అది కాదు, మీరు ఒక ముఖ్య విషయమును మరచినారు” అని ఈరీతిగా చెప్పసాగారు, “ఎవరైనా ఏకాదశి ఉపవాస దీక్ష దేనికొరకు పాటిస్తారు? ఆ శ్రీమన్నారాయణుని అనుగ్రహముకొరకే కదా! ఆ నాడీ గ్రంథము ప్రకారం నన్ను సాక్షాత్తు శ్రీమన్నారాయణునిగా గుర్తించి స్తుతించిన ఆ వ్యక్తి, స్వయంగా ఆ నారాయణుడే ఫలహారం స్వీకరించమని చెప్పినప్పుడు తన నియమానికి భంగం కలుగకూడదంటూ నిరాకరించాడు. అదే మాయ” అని చెప్పి ముగించారు.

స్వామివారి పూర్వావతారమున శిరిడీనందు కూడా మాయాప్రభావానికి లోబడిన ఇటువంటి భక్తులు లేకపోలేదు. శ్రీ శిరిడీ సాయిని సాక్షాత్ భగవంతుడూ, సర్వాంతర్యామీ, సర్వజ్ఞులూ అని కొలుస్తూ ఆరాధిస్తూ ఉన్నప్పటికీ మాయ కప్పడంచేత నానా సాహెబ్ చందోర్కర్ బాబావారికి సంస్కృత భాష తెలియదన్న భావనతో ఉండేవారు. అంతేగాక, తానొక గొప్ప పండితుడనన్న కొద్దిపాటి గర్వముకూడా ఆయనకు ఉండేది. నానా సాహెబ్ కున్న అజ్ఞానమును, అహంకారమును బాబావారు ఏవిధముగా పోగొట్టివారో ఇక్కడ ఒక చక్కని సంఘటన ద్వారా తెలుసుకుందాము.

నానాసాహెబ్ చందోర్కర్ కు ఒకరోజు బాబావారి పాదసేవ చేసుకునే మహాభాగ్యము చిక్కినది. వారి దివ్యపాదపద్మములను ఒత్తుతూ నానా తనలో తాను చిన్నగా గొణుగుతున్నట్లుగా ఒక సంస్కృత శ్లోకమును చదవసాగారు. అప్పుడు శ్రీ శిరిడీ సాయి, “ఏమి నానా! ఏమి చదువుతున్నావు? అది వినబడేలా చదివితే నేనుకూడా వింటాను” అనిరి. దానికి నానాసాహెబ్ శ్రీ బాబావారితో, “నేను చదువుతున్నది భగవద్గీతలోని సంస్కృత శ్లోకము

బాబా” అని చెప్పగా, “గట్టిగా వినబడేటట్లు చదువుము” అని బాబావారు మరోమారు ఆదేశించిరి. అప్పుడు నానాసాహెబ్ భగవద్గీతలోని నాలుగవ అధ్యాయంలోని 34వ శ్లోకం, “తద్విద్ధి ప్రణిపాతేన పరిప్రశ్నేన సేవయా...” చదవసాగిరి.

బాబావారు వెంటనే, “నానా! దీని అర్థము ఏమిటి? నీకు బోధపడినదా?” అని ప్రశ్నిస్తూ, “పరిప్రశ్న అనగా నేమి?” అని అడిగిరి. దానికి సమాధానముగా నానా సాహెబ్, “ఏమున్నది బాబా! పరిప్రశ్న అనగా గురువును ప్రశ్నించడము” అని చెప్పిరి.

దానికి బాబావారు, “ప్రశ్నకు ముందు ‘పరి’ అను ప్రత్యయమును ప్రత్యేకముగా ఎందుకు ఉపయోగించినాడు గీతాకారుడు? దాని అర్థము ఏమి?” అని అడుగగా, నానా ఒకింత అసహనముగా ప్రశ్న అన్నా, పరిప్రశ్న అన్నా రెండూ ఒకటే అన్నవిధముగా సమాధానము చెప్పెను.

“జ్ఞానులవద్దకు, గురువులవద్దకు పోయినప్పుడు సాధకుడు తనకు కలుగు సందేహములు తొలగిపోయి, పూర్తి అవగాహన కలుగువరకూ భక్తిశ్రద్ధలతో, వినయ విధేయతలతో వారిని ఆశ్రయించి సేవ చేసుకుంటూ జ్ఞానమును పొందవలెనను ఆసక్తితో వారిని ప్రశ్నించ వలెను. అజ్ఞానము తొలగిపోవునంతవరకు ఆరీతిగా వినయపూర్వకంగా ప్రశ్నించడమే ‘పరి’యొక్క అర్థము” అని బాబావారు ఆ శ్లోకమును అర్థవంతముగా వివరించడంతో, అంతవరకూ అహంభావముతో మాయలో ఉన్న నానాసాహెబ్ కు జ్ఞానోదయమైంది.

“దేహభావాన్ని లక్ష్యమునందు ఉంచుకొని ‘దైవం, దైవం’ అంటే, దేహమే కనిపిస్తుందిగాని దైవం కనిపించదు. అవతార తత్త్వమును గురించి జనులలో ఇటువంటి తికమకలు చాలా జరుగుతుంటాయి. ఇది అన్ని అవతారములందు జరిగిన విషయమే. అవతారతత్త్వాన్ని తెలుసుకున్నవారు ఎవ్వరూ కనిపించడం లేదు. సప్తఋషులు తెలుసుకున్నవారైనప్పటికీ వారిలో కూడా మధ్యమధ్య సందేహాలు ఆవిర్భవించాయి. కారణమేమిటి? వారూ దేహమును ధరించారు.

దేహభ్రాంతియే ఈవిధమైన అపోహలకు కారణం” అని వివరించారు భగవాన్ బాబావారు.

రామావతారములో కూడా సాక్షాత్ వసిష్ఠులవారినీ, విశ్వమిత్రులవారినీకూడా ఈ మాయ, మాయ చేసింది. యోగవాసిష్ఠము లేదా వసిష్ఠ గీతను తనను తాను గురువుగా భావింపజేసి (భ్రమింపజేసి) వసిష్ఠులవారిచేత శ్రీరాములవారికి చెప్పించినదీ మాయ.

రామలక్ష్మణులను యాగ సంరక్షణార్థం విశ్వమిత్రుల వెంట పంపడానికి దశరథ మహారాజు పుత్రవాత్సల్యంతో తల్లడిల్లుతుండగా, శ్రీరాములవారు సాక్షాత్ ఆ శ్రీమన్నారాయణుడేననీ, శిష్ట సంరక్షణార్థం నీ ఇంట జన్మించినాడని దశరథునికి చెప్పిన విశ్వమిత్రులవారు మరల తానే మాయకు లోబడి, రామలక్ష్మణులకు ‘బల’, ‘అతిబల’ అను మంత్రములను ఉపదేశించి, “మిమ్ములను జయించువారు ఈ లోకములో ఉండర”ని ఆశీర్వదించారు. ఏమి మాయ!

ఈ మాయకు ఇంకొక చక్కని ఉదాహరణ: యశోద ఇంట శ్రీకృష్ణుడు చిన్న బాలునిగా ఉన్నప్పుడు, ఆమెకు కరుణతో తన నిజస్వరూపమును చూపదలచి, మన్ను తిన్న నెపముతో నోరు తెఱచి బ్రహ్మాండములకు మూలమైన తన విశ్వరూపమును చూపించెను. ఆ క్షణమున ఆ తల్లి తన ఇంట ఉన్నది శ్రీమన్నారాయణుడే అని గ్రహించినప్పటికీ, ఆమెలో నీడలా వెన్నంటి ఉన్న మాయ మరల ఆమెను లౌకిక ప్రపంచానికి తీసుకొని వచ్చేసింది. ఆ అల్లరి కృష్ణుని తాను త్రాళ్ళతో రోలుకు బంధించగలిగానని ఆ తల్లి భ్రమపడింది. ఏమైంది? ఆయన సహస్ర నామాలలో ‘దామోదర’ అనే మరొక నామము చేర్చి మనచే స్తుతింపజేస్తోంది ఈ మాయ. ఇదీ మన మంచితే!

కనుకనే, స్వామి ఒక సందర్భంలో అవతారమూర్తి మాయను ప్రవేశపెట్టి తన దివ్యత్వాన్ని మరుగుపరచుకోవటం కూడా లోకోద్ధరణకోసమే అంటూ ఈరీతిగా సెలవిచ్చారు:

“అవతారతత్త్వాన్ని ఎవ్వరూ గుర్తించలేరు. ఒక క్షణంలో గుర్తించినట్లు మీకు అనిపించినప్పటికీ మరుక్షణంలో మనస్సును మాయ కప్పతుంది.

అవతారమూర్తి మాయను ప్రవేశపెట్టి తన దివ్యత్వాన్ని మరుగుపరచుకుంటాడు. ఎందుకంటే, తాను చేయవలసిన పని ఇంకా ఎంతో ఉంటుంది కనుక. కృష్ణుడు సాక్షాత్ భగవంతుడని అప్పుడే తెలిసిపోయి ఉంటే రాక్షస సంహారం జరిగేది కాదు. కనుకనే, నిప్పు నుండి వచ్చిన నిప్పురు నిప్పునే కప్పివేసినట్లుగా, సూర్యునివలన ఏర్పడిన మబ్బులు సూర్యుడినే కప్పివేసినట్లుగా దివ్యత్వము నుండి వచ్చిన మాయ దివ్యత్వాన్నే కప్పివేస్తుంటుంది. అది కూడా లోకోద్ధరణకొనమే. భగవంతుణ్ణి ‘మాయోపాధి’ అన్నారు. మాయయే ఆయన ఉపాధి. ఆయన దేహమే మాయ. అయితే, మాయ అనే దేహాన్ని కప్పుకొని మహత్తరమైన శక్తిని ప్రదర్శిస్తుంటాడు.”

ఇంద్రుడు రాళ్ళ వర్షం కురిపించినప్పుడు వ్రేపల్లె ప్రజలు ప్రార్థించగా కృష్ణుడు గోవర్ధన పర్వతము నెత్తాడు. కానీ, వ్రేపల్లెవాసులలో మాయ ప్రవేశించింది. “కృష్ణుడు చిన్నపిల్లవాడు, పర్వతము చూస్తే చాలా పెద్దది. దీనిని తాను మోయగలడా? మోయలేక మన తలపైన వేస్తాడో యేమో” అని భయపడి పరుగెత్తిపోయారు. యశోదకు కూడా కృష్ణుని తత్త్వం అర్థం కాలేదు. దేహాభిమానమే అందుకు మూలకారణం.”

“మీరు దేహభ్రాంతితో మనస్సును పాడుచేసుకోకండి. మీరు ఇంద్రియ సంబంధమైన దృష్టితో యోచిస్తుంటారు. కానీ, దైవము ఇంద్రియాలకతీతమైనవాడు. ఇంద్రియాతీతమైన దివ్యత్వమును మీరు ఇంద్రియాలతో ఏరీతిగా తెలుసుకోగలరు? దశేంద్రియాలు పనికిరావు. మీరు అంతర్దృష్టిని అభివృద్ధిపరచుకోవాలి. మీలో వ్యక్తిభావము ఉన్నంతవరకు మీకు శక్తి కనబడదు. దివ్యత్వాన్ని తెలుసుకోవాలంటే మీరు అమనస్కులు కావాలి. అంతవరకు దేహముతో మీరు దైవాన్ని అనుభవించాలి. ఏవిధంగా? “త్వమేవ సర్వం మమ దేవదేవ”, అంతా నీదే అంటూ అర్చితం కావాలి”

ఒకసారి స్వామి ప్రశాంతినిలయంలో భక్తులకు తమ దివ్యదర్శనమును ప్రసాదిస్తూ, ఒక భక్తునికి ఉంగరమును సృజించి అనుగ్రహించి ముందుకు వెళ్ళినారు. చుట్టుప్రక్కల ఉన్న భక్తులు స్వామివారు అతనికి ప్రసాదించిన ఉంగరమును చూడవలెనను ఉత్సుకతతో హాలులోనే ఉన్న స్వామిని మరచి ఆ భక్తుని చుట్టూ చేరినారు. స్వామివారు అది గమనించి హాస్యముగా, “చూశారా! ఇదే మాయ అంటే! సృష్టికర్తను మరచి మీరు సృష్టిలో లీనమైపోయారు” అన్నారు.

భగవంతుని సమక్షంలో కూర్చుని ఉన్నప్పటికీ ఈ మాయా మనస్సు మనలను ఎటువైపునకు లాగివేసిందో! వేల జన్మలు తపస్సు చేసినా దొరకని దివ్య దర్శనమును సాక్షాత్ శ్రీమన్నారాయణుడే మన దగ్గరకు నడచివచ్చి అనుగ్రహిస్తూంటే, ఈ మాయా మనస్సు తన ఉనికి కోల్పోకుండా మనలను తప్పుద్రోవ పట్టిస్తోంది. అయితే, చెఱపులో జాలరి విసిరిన వల అతని పాదాలవద్ద సంచరించే చేపలను ఏరీతిగా బంధింపజాలదో, ఆరీతిగనే భగవంతుని పాదారవిందములను ఆశ్రయించే భక్తులను మాయ బంధింపజాలదని స్వామి సెలవిచ్చారు. యోగులకు, మునులకు సైతం చిక్కని శ్రీమన్నారాయణుడు మనకు చిక్కాడు. అసలు మునులు, వానరులు, గోపికల కంటే మనము చాలా అదృష్టవంతులం. ఈ యుగంలో మనకు దర్శన, స్మరణ, సంభాషణలు మూడూ దొరికినాయి. మనకు చిక్కిన ఈ దివ్యావకాశమును దక్కించుకొనేందుకు కృషి చేద్దాం.

“చిక్కిన సాయిని వక్కలేయక చక్కచేసుకోండి పోయిన చిక్కడు పర్మీకుని ఈ పాదసేవయండి భక్తిని ఇచ్చి శక్తిని పెంచి ముక్తి చేర్చునండీ ఏకమనసుతో నమ్మి సాయిని యెంచి కొలువబోండి ఇతరుల మాటలనింపుగ నమ్మి కొంపతీయకండి లెండి, మేలుకొండి, మాయను మరువండి!”

అన్న భగవాన్ ఉద్బోధను మననం చేసుకుంటూ, వారి దివ్యచరణకమలాలకు సర్వస్వ శరణాగతులమై, మాయను అధిగమించి, మాధవత్వాన్ని అనుభవించి మానవజన్మను సార్థకం గావించుకుందాం. ❖

“కలలోన కనిపించి కరుణించు స్వామి”

❖ ప్రొ॥ రాధాకుమారి ❖

అనంతపురం కాలేజిలో నేను 1978లో కామర్స్ విభాగంలో విద్యార్థినిగా చేరి, 1987లో అధ్యాపకురాలి నయ్యాను. బోధనలో ఐదేళ్ళు అనుభవం గడించిన తరువాత స్వామి సన్నిధిలో భజన పాడాలనే తీవ్రమైన ఆకాంక్షతో నాతోటి అధ్యాపకురాలితో కలసి నాలుగు సంవత్సరాలు సంగీత సాధన చేశాను. ఆ తరువాత ఒకసారి శివరాత్రి అఖండ భజనకు ప్రశాంతినిలయం వెళ్ళినప్పుడు పూర్ణచంద్ర ఆడిటోరియంలో స్వామివారి దివ్యసమక్షంలో మాకు భజన పాడే మహద్భాగ్యం లభించింది. కాలేజీ మ్యూజిక్ గ్రూపులో నా ప్రవేశానికి నాంది అదే.

2005 నుండి క్యాంపస్‌లోని మ్యూజిక్ గ్రూపుకి ఇంచార్జిగా కూడా బాధ్యతలు నిర్వహించే అవకాశం నాకు లభించడంతో, నా మటుకు నేను సంగీతంలో ప్రత్యేకంగా తగిన శిక్షణ పొందటానికి ఒక టీచర్‌ను ఏర్పాటు చేసుకొన్నాను. 2009 జూన్‌లో ఒకరోజు ఉన్నట్లుండి ఆవిడ క్లాసు తీసుకోవటానికి రాలేనని ఫోను చేసింది. దాంతో ఏదో తెలియని నిరాశ నన్ను ఆవరించగా, ఆ నిరాశతోనే నిద్రలోకి జారుకున్నాను.

ఆ రాత్రి - ఒక పెద్ద హాల్లో అనంతపురం స్టూడెంట్లు, టీచర్లు అందరం కూర్చోని ఉన్నట్లు.... స్వామివారు గిఫ్ట్ పేపర్‌తో చుట్టబడిన ప్యాకెట్టు ఒకటి తెచ్చి నా చేతుల్లో ఉంచినట్లు.... నేను ఆ ప్యాకెట్టును పట్టుకోగా, స్వామి దానికి చుట్టిన రంగురంగుల రిబ్బన్ల ముడి విప్పి ఏవో సీడీలను ఆవిష్కరించినట్లు - ఒక అద్భుతమైన కల గన్నాను. నేను విద్యార్థినులతో కలసి రూపొందించిన ఆడియో సీడీలను స్వామి ఆవిష్కరించారు అన్నది ఆ కలలో నాకు కలిగిన భావన.

అంతకుముందు ఒకసారి స్వామి మా అనంతపురం క్యాంపస్ స్టాఫ్‌కు ఇచ్చిన ఇంటర్వ్యూలో, స్వామిగురించిన కలలు కల్లలు కావనీ, వాస్తవికతకు భిన్నంగా ఉండవని చెప్పిన విషయం నాకు స్ఫురణకు వచ్చింది. “పగలు మీరు వేటిగురించి ఎక్కువగా ఆలోచిస్తారో అవే రాత్రి కలలుగా వస్తాయని చాలామంది అనుకుంటారు. కానీ స్వామి గురించిన కలలు అటువంటివి కావు. స్వామి తాము సంకల్పించినప్పుడు మాత్రమే మీకు కలలో కనిపిస్తారు కాని మీరు కోరుకున్నంతమాత్రాన కనిపించడం జరగదు” అని సెలవిచ్చారు స్వామివారు.

అయితే, నేను కలలో చూసిన ఆ అద్భుత దృశ్యం ఇలలో సాధ్యమయ్యే అవకాశం ఏమైనా ఉందా అని ఆలోచించసాగాను. రెండు, మూడు రోజులు నిరంతరం స్వామిని ప్రార్థించగా, నాకొక చక్కని ఆలోచన తట్టింది. స్వామి తమ దివ్యోపన్యాసాలలో స్త్రీ ధర్మానికి సంబంధించి వివిధ అంశాలను ప్రస్తావించారు కదా. వాటినన్నింటినీ ప్రతిబింబించేవిధంగా సంస్కృత శ్లోకాలను కంపోజ్ చేయించి, వాటికి వేర్వేరు రాగాలలో స్వరకల్పన చేసి,

ఆడియో సీడీలుగా రికార్డు చేసి స్వామికి సమర్పించవచ్చు కదా అనిపించింది. ఈ విషయాన్ని నా సహ అధ్యాపకురాలితో ప్రస్తావించి, శ్లోకాలను కంపోజ్ చేయవలసిందిగా కోరగా ఆమె, “స్వామి నాచేత వ్రాయిస్తే తప్పకుండా వ్రాస్తాను” అన్నారు.

మరుసటిరోజు ఉదయం కాలేజి ఆడిటోరియంలో ప్రార్థనా సమావేశానికి నేను కూర్చోని ఉన్న సమయంలో ఒక చిన్న కాగితం నా ఒడిలో పడింది. అందులో ఆ అధ్యాపకురాలు వ్రాసిన ఐదు శ్లోకాలు ఉన్నాయి. ఆడియో సీడీ గురించి మేము వేసిన తొలి అడుగు ఇది.

మ్యూజిక్ గ్రూపు విద్యార్థినులు ‘శ్రీ సత్యసాయి స్త్రీ ధర్మ బోధిని’ పేరుతో ఒక ఆడియో సీడీని రికార్డు చేసి స్వామికి సమర్పించనున్నారని క్యాంపస్ మొత్తం తెలిసింది. మా ప్రయత్నం విజయవంతం కావాలని ప్రతి ఒక్కరూ ప్రార్థించసాగారు. మా గ్రూపు ఏ కారణంచేతనైనా నిరాశకు గురైన సందర్భాలలో కాలేజి సిబ్బందినుండి లేదా విద్యార్థినుల నుండి ఎవరో ఒకరు మావద్దకు వచ్చి తమకు స్వామి కలలో కనిపించారని, మేము సమర్పించిన ఆడియో సీడీని వారు ఆవిష్కరించడం చూశామని చెప్పి మాలో ఉత్సాహం నింపేవారు. సాయికుల్యవత్ హాల్లో మా మ్యూజిక్ గ్రూప్ విద్యార్థినులకు స్వామివారు పట్టుచీరలు పంపిణీ చేసినట్లు కల గన్నానని నా తోటి ఉపాధ్యాయుని ఒకరు నాతో చెప్పారు. ఈరీతిగా స్వామివారు తమ అవ్యాజమైన కరుణతో పరోక్షంగా మాకు ప్రేరణ అందిస్తూ కార్యసాధనలో మమ్ము ముందుకు నడిపించారు.

2009 నవంబరు మొదటి వారానికల్లా పద్దెనిమిది శ్లోకాలతో మొదటి వాల్యూమ్ రికార్డింగు పూర్తయింది. గ్లోబల్ అఖండ భజన సందర్భంగా సీడీ ఆవిష్కరణకు అవకాశం లభిస్తుందేమో ప్రయత్నిస్తానని మా ప్రిన్సిపాల్ గారు అన్నారు. కానీ వారి ప్రయత్నం ఫలించలేదు. ఆ తరువాత కనీసం మహిళా దినోత్సవం నాడు కూడా మాకు ఆ అవకాశం దొరకలేదు.

స్వామివారి జన్మదినోత్సవ వేడుకలు పూర్తి అయిన తరువాత మేము అనంతపురం క్యాంపస్ కు తిరిగి వచ్చాము. స్వామి ఏది చేసినా మనమంచీకేనని, ఈ సీడీ

ఆవిష్కరణకు సంబంధించి మనం ఊహించినదానికంటే మించిన స్థాయిలో మన మేలుకొరకు వారొక చక్కని ప్రణాళికను సంకల్పించి ఉండవచ్చునని మేమంతా ఒకరినొకరం సమాధానపరచుకుంటూ 2010 జనవరి 3 నాటికల్లా మరో రెండు వాల్యూమ్ల రికార్డింగు కూడా పూర్తి చేశాము.

వార్షిక క్రీడా సాంస్కృతిక ఉత్సవాలలో భాగంగా అనంతపురం క్యాంపస్ విద్యార్థినులు జనవరి 14వ తేదీ సాయంత్రం సాయికుల్యవత్ హాలులో ఒక సంగీత విభావరి సమర్పించవలసి ఉన్నందువలన, ఈసారి స్వామి దివ్య హస్తాలమీదుగా సీడీ ఆవిష్కరణకు ఖచ్చితంగా మాకు అవకాశం లభిస్తుందన్న ధీమాతో అందుకు తగిన ఏర్పాట్లు చేసుకున్నాము.

వేదికపై స్వామివద్దకు తీసుకెళ్లడానికి గిఫ్ట్ పేపర్ తో చుట్టబడిన ఆడియో సీడీలను, వాటిలో రికార్డు చేసిన శ్లోకాలతో రూపొందించిన ఒక బ్రోషర్ ను, స్వామివారికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటూ ఒక కార్డును సిద్ధంగా ఉంచుకున్నాము. వాటిని వేదికపై భగవాన్ వద్దకు తీసుకొని వెళ్ళే విద్యార్థినుల జాబితాను డైరెక్టరుగారు 14వ తేదీ మధ్యాహ్నానికి ఖరారు చేశారు.

కలలో నేను చూసిన దృశ్యానికి భిన్నంగా ఆ సీడీలను స్వామివారి చెంతకు తీసికొనివెళ్ళే అవకాశం నాకు లేకపోయినా, మా ప్రార్థనలను మన్నించి స్వామి మేము రూపొందించిన సీడీలను ఆవిష్కరించబోతున్నారు కదా అని ఎంతో సంతోషంగా, సంతృప్తిగా ఉన్నాను.

ఆరోజు సాయంత్రం నాలుగు గంటలకల్లా మేమంతా సాయికుల్యవత్ హాల్లో స్వామివారి సింహాసనానికి ఎదురుగా కూర్చుని మ్యూజిక్ ప్రోగ్రామ్ ప్రారంభించటానికి సిద్ధంగా ఉన్నాము. అయితే, అనూహ్యంగా స్వామి మాకు ప్రోగ్రామ్ ప్రారంభించటానికి ఎటువంటి సూచన ఇవ్వకుండా విద్యార్థులచేత రెండు మూడు భజనలు పాడించి, హారతి స్వీకరించి యజుర్మందిరానికి బయలుదేరారు. నాకు పట్టలేనంత దుఃఖం కలిగింది. వెళ్ళే సమయంలో నన్ను ఆటపట్టించడానికా అన్నట్లు స్వామివారు నేరుగా నావైపే చూస్తూ వెళ్ళటంతో నా మనోవేదన ద్విగుణీకృతమైంది.

స్వామి దివ్యసమక్షంలో మ్యూజిక్ ప్రోగ్రామ్ను సమర్పించే సువర్ణవకాశాన్ని కోల్పోయామనే బాధ ఒకవైపు, సీడీలను రూపొందించడానికి ఎనిమిది నెలలు నాతో కలసి శ్రమించిన విద్యార్థినులకు ఇక ఏమని సమాధానం చెప్పగలను అన్న ఆవేదన మరోవైపు! మనం హృదయపూర్వకంగా చేసిన ప్రయత్నానికి స్వామి తప్పకుండా స్పందించి తమ కరుణను కురిపిస్తారని చెప్పి నేను విద్యార్థినులను తిరిగి ఒప్పించగలనా అనిపించింది.

అయితే, అనంతపురం క్యాంపస్కి తిరిగి వచ్చిన తరువాత ఫ్రిన్సిపాల్ గారు నన్ను పిలిచి, ఫిబ్రవరి నెలలో శివరాత్రి సందర్భంగా మూడు రోజులు పర్తిలో ఉండటానికి మనకు అవకాశం ఉంటుంది కాబట్టి, అప్పుడు మరోమారు ప్రయత్నించవచ్చునని చెప్పటంతో మళ్ళీ మూలో ఆశలు చిగురించాయి.

కల సాకారమైన వేళ...

అది ఫిబ్రవరి 12, 2010. ఆ రోజు పర్తికి బయలుదేరే ముందు నా గదిలో స్వామివారి పటం ముందు నిలబడి, “స్వామీ! మా మ్యూజిక్ గ్రూప్ లో చాలామంది విద్యార్థినులు ఈ సంవత్సరం డిగ్రీ కోర్సు పూర్తి చేసుకొని బయటి ప్రపంచంలోకి అడుగుపెట్టబోతున్నారు. వాళ్ళకు మీ సన్నిధిలో ఇదే చివరి అవకాశం. దయచేసి వాళ్ళను నిరాశపరచకండి” అని మనసారా వేడుకున్నాను.

మేము పర్తికి చేరుకొని 13వ తేదీన శివరాత్రి అఖండ భజనలో పాల్గొన్నాము.

ఎట్టకేలకు స్వామి మా మొర ఆలకించారు. 14వ తేదీ సాయంత్రం మా సీడీ ఆవిష్కరణ, మ్యూజిక్ ప్రోగ్రామ్ లను ఏర్పాటు చేసుకోవచ్చునని భగవాన్ నుండి మాకు సందేశం అందింది. మా ఆనందానికి పట్టపగ్గాలేవు.

సాయికుల్పవత్ హాల్లో మా ప్రోగ్రామ్ కి ముందు స్వామి దివ్యహస్తాలమీదుగా సీడీ ఆవిష్కరణ ఉంటుందని, సీడీ కోసం ప్రధానంగా పనిచేసిన ముగ్గురు ఉపాధ్యాయులు ఒకరి తరువాత ఒకరు ఒక్కొక్క విద్యార్థినితో కలసి వేదికపై స్వామి చెంతకు వెళతారని ఫ్రిన్సిపాల్ గారు తెలియజేశారు. సీడీలను స్వామివద్దకు తీసుకొనివెళ్లే అవకాశం నాకు ఇస్తున్నట్లు చెప్పారు.

సాయంత్రం ఐదు గంటల ప్రాంతంలో స్వామి తమ దర్శనభాగ్యం ప్రసాదించి వేదికపై ఆసీనులయ్యారు. స్వామినుండి సూచన అందుతూనే ముందుగా ఒక ఉపాధ్యాయిని, ఒక విద్యార్థిని స్వామికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటూ మేము తయారుచేసిన కార్డును తీసుకువెళ్ళి స్వామికి సమర్పించి, పాదసమస్కారం తీసుకొని, తిరిగి వచ్చారు. ఆ తరువాత మరో అధ్యాపకురాలు, మరో విద్యార్థిని వెళ్ళి బ్రోషర్ ను స్వామికి సమర్పించి పాదసమస్కారం తీసుకుని తిరిగి వచ్చారు. చివరిగా నేను ఒక వెండి ప్లేటులో రంగురంగుల రిబ్బన్లతో చుట్టిన సీడీల ప్యాక్ ను స్వామి చెంతకు తీసుకువెళ్ళగా స్వామి ఎంతో దయతో రిబ్బన్ల ముడివిప్పి ఆ సీడీలను ఆవిష్కరించి ఆశీస్సులందించారు. అంతా నేను కలలో చూసినట్లుగానే జరిగింది! నేను, “స్వామీ, దయచేసి ఈ సీడీలను స్వీకరించండి. అవి మీకోసం” అని చెప్పాను. స్వామి, “నాకు ఒక్కటి చాలు. వేరే ఎవరికైనా ఇవ్వు” అన్నారు.

విద్యార్థినులు భక్తిగీతాలు పాడిన అనంతరం స్వామి మాకందరకు కాంచీపురం పట్టుచీరలను ప్రసాదించి మాపై తమ అవ్యాజమైన కరుణను కురిపించారు.

“కలత దీర్చు నొకట కలలోన కనిపించి
ధ్యానమందు తోచి దరికి పిలుచు
మనసులోనే యుండి మంచికి నడిపించు
శాంతి సౌఖ్యదాయి సత్యసాయి”

తెలుగుసేత: నాదెళ్ళ అన్నపూర్ణ

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి 95వ జయంతి వేడుకలు

❖ డా॥ దివి చతుర్వేది

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి 95వ జయంతి వేడుకలలో పాల్గొనడానికి కరోనా మహమ్మారిని లెక్కచేయకుండా భక్తులు అధికసంఖ్యలో ప్రశాంతినిలయానికి తరలి వచ్చారు. క్రమశిక్షణతో మెలిగే సాయి భక్తులు వ్యక్తిగత భద్రతను, తోటివారి రక్షణను, సామాజిక నిబంధనలను తూ.చ. తప్పక పాటించడమువలన, ఎంతమంది తరలి వచ్చినా, ఎవరికీ ఎలాంటి ఆరోగ్య సమస్యలూ తలెత్తకుండా వేడుకలు ఆహ్లాదకరమైన వాతావరణంలో అత్యంత వైభవంగా జరిగాయి. జన్మదినోత్సవములో పాల్గొనడానికి వచ్చినవారిలో ఎందరో 'కోవిడ్ -19' లాక్ డౌన్ సమయములో ఉపాధిలేక, తీవ్రమైన ఆర్థిక ఇబ్బందులను ఎదుర్కొన్నవారికి అమృత కలశాలను అందించారు; సామూహిక వంటశాలలను ఏర్పరచి, అన్నార్తులను ఆదుకున్నారు. ముందుగా సేవ, కర్తవ్య నిర్వహణము, ఆ తరువాతనే వేడుక - ఇది సాయి సిద్ధాంతము. భగవాన్ బాబావారి దివ్యమార్గదర్శకత్వం, సాయి భక్తుల సేవాతత్పరత, నిబద్ధతలు శ్రీ సత్యసాయి సంస్థలకు ప్రపంచస్థాయిలో ఒక విశిష్టతను చేకూర్చాయి. యునైటెడ్ నేషన్స్ ఆర్గనైజేషన్స్, వారి కార్యక్రమాలలో శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టును, శ్రీ సత్యసాయి సేవా సంస్థలను భాగస్వాములను చేయడం ఇందుకు మరో తార్కాణం. ఈ నేపథ్యములో, పరిపూర్ణావతారి భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి 95వ జయంతి వేడుకలలో భక్తులు ఆనందోత్సాహాలతో పాల్గొన్నారు.

అఖండ భజన: భగవాన్ బాబావారి జన్మదినోత్సవ మాసములో రెండవ శనివారము సాయంత్రం 6 గంటల నుండి ఆదివారం సాయంకాలం 6 గంటల వరకు ప్రపంచ వ్యాప్తముగా జరిగిన అఖండ భజనలో భక్తులు పాల్గొన్నారు. 'కోవిడ్-19' నిబంధనలను అనుసరించి, ప్రశాంతి నిలయములో అఖండ భజనను ప్రత్యక్ష మరియు పరోక్ష

విధానాలలో నిర్వహించారు. నవంబర్ 14వ తేదీ సాయంకాలము 6 గంటల నుండి 8 గంటల వరకు ప్రశాంతినిలయములో భజన జరిగింది. అనంతరం, భారతదేశములోని వివిధ రాష్ట్రాలలోని శ్రీ సత్యసాయి కేంద్రాలలో జరిగిన భజనలను మరియు అంతర్జాతీయ సాయి భక్త బృందాలు చేసిన భజనలను శ్రీ సత్యసాయి మీడియా సెంటర్ వెబ్సైటుద్వారా మరుసటిరోజు ఉదయం 8 గంటలవరకు ప్రసారం చేశారు. 8 గంటల నుండి 10 గంటలవరకు ప్రశాంతినిలయములో భజన జరిగిన తరువాత తిరిగి సాయంత్రం 4 గంటలవరకు వివిధ రాష్ట్రాల సాయి కేంద్రాలలో జరిగిన భజనలను వెబ్సైటుద్వారా ప్రసారం చేయడం జరిగింది. సాయంత్రం 4 గంటలనుండి 6 గంటలవరకు ప్రశాంతినిలయములో భజన జరిగింది. చివరిగా, భగవాన్ బాబావారి దివ్య స్వరములో, 'గోవింద కృష్ణ జై .. గోపాల కృష్ణ జై', 'సుబ్రహ్మణ్యం సుబ్రహ్మణ్యం' పాటలను భక్తులు విన్నారు.

శ్రీ సత్యసాయి సత్యనారాయణ వ్రతం: భగవాన్ బాబావారి 95వ జన్మదినోత్సవ వేడుకలు 2020 నవంబరు 18న ఉదయం శ్రీ సత్యసాయి సత్యనారాయణ వ్రతము తోనూ, రథోత్సవముతోనూ ప్రారంభమయ్యాయి. భగవాన్ బాబావారి అవతరణలో శ్రీసత్యనారాయణస్వామి వ్రతానికి ప్రముఖ స్థానమున్నది. పుణ్యజనని ఈశ్వరమ్మగారు శ్రీసత్యనారాయణస్వామి వ్రతప్రసాదాన్ని స్వీకరించిన అనంతరమే భగవాన్ బాబావారు అవతరించారు. వారి దివ్యసంకల్పానుసారమే తల్లిదండ్రులు వారికి 'సత్యనారాయణ' అని నామకరణం చేయడం జరిగింది.

2020 నవంబరు 18వ తేదీన ఉదయం 8 గంటలకు ఋత్విక్కులు వేదమంత్రోచ్ఛారణతో హనుమత్సమేత శ్రీ సీతారామలక్ష్మణులను, శ్రీ వేణుగోపాలస్వామిని సాయికుల్యవత్ హాలులోకి తోడ్కొని వచ్చి, ప్రత్యేకముగా

‘శ్రీ సత్యసాయి సత్యనారాయణ వ్రతకల్పం’ పుస్తకావిష్కరణ

ఏర్పాటుచేసిన వేదికపై అలంకరింపజేశారు. అనంతరం, గణపతిపూజను నిర్వహించి శ్రీ సత్యసాయి సత్యనారాయణ వ్రతమును ప్రారంభించారు. శ్రీ సత్యసాయి అష్టోత్తరమును పఠించారు. సంప్రదాయ ఆరాధనా ప్రక్రియల అనంతరం భగవాన్ బాబావారి దివ్యలీలావిశేషాలతో వ్రతకథలను వినిపించారు. ఈ సందర్భంగా, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రహ్మ, పబ్లికేషన్స్ విభాగంవారు ప్రచురించిన ‘శ్రీ సత్యసాయి సత్యనారాయణ వ్రతకల్పం’ పుస్తకాన్ని ఆవిష్కరించారు.

తదుపరి, సంకీర్తన చేస్తూ సంప్రదాయానుసారం శ్రీ సీతారామచంద్రులను, పుష్పాలంకృతమైన రథంలో శ్రీ వేణుగోపాలస్వామిని పుట్టపర్తి పురవీధులలో ఊరేగించి, మంగళ హారతినిచ్చారు.

మహిళా దినోత్సవం: గృహంలోనూ, సమాజంలోనూ మహిళ పాత్రయొక్క ఔన్నత్యాన్ని ప్రపంచానికి తెలియ జేయడానికి భగవాన్ బాబావారు ప్రశాంతినిలయములో మహిళా దినోత్సవాన్ని ప్రారంభించారు. సాయి సంస్థలకు చెందిన మహిళలు 2020 నవంబరు 19న ఉదయం సాయికుల్వంత్ హాలులో సంకీర్తన చేశారు.

శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ నూతన వెబ్సైట్ ఆవిష్కరణ: 2020 నవంబరు 21వ తేదీన ఉదయం శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థయొక్క నవీకరించిన వెబ్సైటును, ఛాన్సలర్ శ్రీ కె. చక్రవర్తి, శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ బ్రన్స్ మేనేజింగ్ బ్రస్టి శ్రీ ఆర్. జె. రత్నాకర్,

వైస్ ఛాన్సలర్ ప్రొ|| డా|| సీ.బీ. సంజీవి యూనివర్సిటీ పరిపాలనా భవనంలో ఆవిష్కరించారు.

స్నాతకోత్సవం: పరిగణిత విశ్వవిద్యాలయమైన శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ 39వ స్నాతకోత్సవం పూర్ణచంద్ర హాలులో నవంబరు 22 మధ్యాహ్నం 3.30 ని||లకు వేదోచ్ఛారణతో ప్రారంభమైంది. వైస్ ఛాన్సలర్ డా|| సీ. బీ. సంజీవి స్నాతకోత్సవాన్ని ప్రారంభించ వలసిందిగా వ్యవస్థాపక దివ్యఛాన్సలర్ బాబావారిని ప్రార్థించగా, బాబావారి దివ్యస్వరములో ‘ఐ డిక్లైర్ ది కాన్వొకేషన్ ఓపెన్’ మాటలు వినపడ్డాయి.

వైస్ ఛాన్సలర్ తమ స్వాగతోపన్యాసంలో శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయంలో ఉన్న విలువల ఆధారిత సమగ్ర విద్యావిధానము విద్యార్థినీ విద్యార్థుల సర్వతోముఖాభివృద్ధికి తోడ్పడుతున్నదని, వారిని క్రమశిక్షణ కలిగిన బాధ్యతాయుతమైన దేశపౌరులుగా తీర్చిదిద్దుతున్నదని చెప్పారు. శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ 53 కోట్ల రూపాయలు వెచ్చించి ప్రశాంతి నిలయం కేంపస్లో ‘సెంట్రల్ రీసర్చ్ ఇన్స్టిట్యూషన్ ఫెసిలిటీ’, అనంతపురం కేంపస్లో ‘సెంట్రల్ రీసర్చ్ లేబొరేటరీ’లను ప్రారంభించిందని, ఆయా ప్రాంగణాలలో సేవలను అందిస్తున్న అధ్యాపకులు, విద్యార్థినీ విద్యార్థులు అనతికాలంలోనే భౌతిక, రసాయన, జీవ, ఆహార, కంప్యూటర్ రంగాలలో, ఇంకా పరస్పరాధారిత రంగాలలో గణనీయమైన కృషి చేశారన్నారు. ఆ పరిశోధనలు సమాజానికి ఉపకరించే వివిధ రంగాల అభివృద్ధికి తోడ్పడేవిగా ఉన్నాయన్నారు. భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి బాబావారు ప్రారంభించిన గ్రామసేవను గురించి ప్రస్తావిస్తూ, గ్రామసేవ విద్యార్థినీ విద్యార్థులలో బదుగు వర్గాలవారి అవసరాలపట్ల అవగాహన కలిగించిందన్నారు. శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ సిబ్బంది మరియు విద్యార్థులు కలసి ఎంతో కృషిచేసి ‘కోవిడ్ డిటెక్షన్ కిట్’ (కోవిడ్ వ్యాధి నిర్ధారణ సాధనము)ను తయారు చేశారని హర్షద్వాసముల మధ్య డా|| సంజీవి ప్రకటించారు. అనంతరం, ఛాన్సలర్ శ్రీ కె. చక్రవర్తి ఆ కిట్ను ఆవిష్కరించారు.

‘కోవిడ్ డిటెక్షన్ కిట్’ అవిష్కరణ

తదుపరి, కంట్రోలర్ ఆఫ్ ఎగ్జామినేషన్స్ శ్రీ సంజయ్ సహానీ అంతర్జాలముద్వారా విద్యార్థినీ విద్యార్థులను ఛాన్సలర్ శ్రీ కె. చక్రవర్తి ముందుంచగా, వారు పట్టాలను ప్రదానం చేశారు.

ఆ తరువాత విద్యార్థినీ విద్యార్థులు స్నాతకోత్సవ ప్రతిజ్ఞ చేశారు.

ప్రతిభావంతులైన విద్యార్థినీ విద్యార్థులకు స్వర్ణ పతకాలను, 2019-20 విద్యాసంవత్సరంలో డాక్టరల్ పరిశోధనలు పూర్తి చేసినవారికి పట్టాలను ఛాన్సలర్ శ్రీ కె. చక్రవర్తి అందజేశారు.

స్నాతకోత్సవ ముఖ్య అతిథి డా॥ సౌమ్య స్వామినాథన్, ఛీఫ్ సైంటిస్టు, వరల్డ్ హెల్త్ ఆర్గనైజేషన్, జెనీవా, స్విట్జర్లాండ్, అంతర్జాలముద్వారా విద్యార్థినీ విద్యార్థుల నుద్దేశించి ఉపన్యసించారు. శ్రీ సత్యసాయి విశ్వ విద్యాలయములో విద్యార్థినీ విద్యార్థులకు ఉన్నత విద్యతో పాటు, దేశభక్తిని, సేవాభావాన్ని, ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానాన్ని పెంపొందించుకోవడానికి చక్కని అవకాశము లభిస్తోందన్నారు. కరోనా మహమ్మారిగురించి ప్రస్తావిస్తూ ఆరోగ్య సమస్యలతో పాటు ఆర్థిక ఇబ్బందులను కూడా ప్రపంచము ఎదుర్కొన్నదన్నారు. వన్యప్రాణులతో ప్రకృతి విరుద్ధముగా మానవుడు వ్యవహరించడంవలన వైరస్ వ్యాప్తికి ఆస్కారం ఏర్పడిందన్నారు. భౌగోళిక ఉష్ణోగ్రతలో మార్పు కూడా ప్రపంచానికి మరొక పెను సవాలు అన్నారు. విజ్ఞాన సముపార్జనతోపాటు నైతికతను పెంపొందించుకోవడానికి వీలుగా విద్య ఉండాలన్నారు. సమాజము ఎదుర్కొంటున్న

ముఖ్య అతిథి ప్రసంగిస్తున్న దృశ్యం

సమస్యలకు విజ్ఞాన శాస్త్ర ప్రాతిపదికగా పరిష్కారములను కనుగొనడానికి శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థకు అవసరమైన వనరులున్నాయన్నారు.

తదుపరి, వ్యవస్థాపక దివ్య ఛాన్సలర్ భగవాన్ బాబావారి దివ్యోపన్యాసం ప్రసారమైంది.

భగవాన్ బాబావారి దివ్య సందేశం:

“మానవుడు విద్యయొక్క విలువను మొట్టమొదట గుర్తించాలి. విద్య కేవలం ఉద్యోగ నిమిత్తమనే భావం వైదొలగినప్పుడే మానవులు సుక్షేమాన్ని అందుకోగలరు. విద్య జీవితంకోసమేకాని జీవించటంకోసం కాదు. ఈ సత్యాన్ని గుర్తించినవాడే నిజమైన విద్యావంతుడు. ఈనాడు పదార్థ విజ్ఞానశాస్త్రం విరివిగా పెరిగిపోవటంచేత తన తత్త్వమేదో తాను గుర్తించుకొనకనే తాను గొప్ప విద్యావంతుడనైనట్లు భావిస్తున్నాడు. పదార్థ విజ్ఞాన శాస్త్రానికి అతీతమైన పరార్థ తత్త్వాన్ని గుర్తించినపుడే పదార్థ విజ్ఞానము కూడా సార్థకమవుతుంది. అనేకమంది దీనిని గుర్తించి ఇప్పటివరకే ఆధ్యాత్మికమార్గంలో ప్రవేశించటానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు.

విజ్ఞానశాస్త్రము అత్యవసరమే. అయితే, విజ్ఞానమును అభివృద్ధిపరచుకోవడం ఎంత అవసరమో, దానిని సద్వినియోగము చేసేటటువంటి వివేకము కూడా అంతే అవసరమని గుర్తించాలి. విజ్ఞానము ఉండి వివేకము లేకపోవడమువలన అట్టి విజ్ఞానము పెడమార్గము పట్టి దేశానికి అనేక

బాధలు, భయాలు కలుగుతున్నాయి. ఆధునిక విజ్ఞానశాస్త్రంలో ఆధ్యాత్మికతత్వాన్ని ఇమిడ్చి పరిశోధనలు సల్చి, తమ పరిశీలనలద్వారా మానసిక పరివర్తన గావించిన మహనీయులుకూడా లేకపోలేదు. న్యూటన్ భూమికి ఆకర్షణశక్తి కలదని గుర్తించాడు. అయితే, తాను భూమ్యాకర్షణ శక్తిని గుర్తించానే తప్ప సృష్టించలేదని స్పష్టం చేశాడు. సృష్టికి ఒక సృష్టికర్త ఉన్నాడని అతను విశ్వసించాడు. ఐన్స్టీన్ కూడా ప్రకృతి శక్తి సామర్థ్యాలను తన పరిశోధనద్వారా గుర్తించి, ఆ తర్వాత ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో ప్రవేశించాడు.... దేశాభివృద్ధి కేవలం పరిశ్రమలవల్ల మాత్రమే జరిగేది కాదు. కేవలం మిద్దెలు, మేడలతో అభివృద్ధి చేకూరదు. దేశాభివృద్ధిని కోరే ప్రతి ఒక్కరూ నీతినిజాయతీలను పెంచుకోవాలి. ఈ నీతి నిజాయతీలే ప్రాచీన కాలమునుండి మన దేశాన్ని రక్షిస్తున్నాయి.

విద్యార్థులారా! విద్యాభిమానులారా! విద్యా బోధకులారా! విద్యాధికులారా! ప్రేమతత్త్వము, ఆధ్యాత్మికతత్త్వము, ధార్మిక భావనలు ఉండే విద్యను అభ్యసించజేసి జగత్తును ప్రాచీనకాలపు భారత దేశముగా తీర్చిదిద్దడానికి మీరు కంకణం కట్టుకోవాలని ఆశిస్తూ ఆశీర్వాదిస్తున్నాను.”

‘మన్ మందిర్’ - స్నాతకోత్సవ నాటిక: ఇద్దరు భిన్న మనస్తత్వాలు గల సోదరుల మధ్య ఘర్షణ ఈ నాటిక ఇతివృత్తం. వారిలో మొండి వైఖరి గల సోదరుడు భగవాన్ బాబావారి సత్య ధర్మ శాంతి ప్రేమల గురించిన ప్రబోధ చేత ఆకర్షితుడై స్ఫూర్తి నొందుతాడు. క్రమంగా అతనిలో సత్పరిణామం చోటుచేసుకుంటుంది. గతంలో స్నాతకోత్సవ సమయంలో సమర్పించిన నాటికలోని ఒక ఘట్టాన్ని ఈ ప్రదర్శనకు వినియోగించారు. ఆ ఘట్టంలో భరతునికి శ్రీరామునిపట్ల గల అవ్యాజమైన ప్రేమ, శ్రీరామచంద్రుని ధర్మానువర్తనము, భరతుని సంపూర్ణ శరణాగతి భావము ప్రదర్శితమైనాయి. యూట్యూబ్ ఛానెల్ లో ఈ నాటిక ప్రసారమైంది.

విద్యుల్లేఖ: శ్రీ సత్యసాయి పూర్వవిద్యార్థులు రచించిన 95 వ్యాసాల సంపుటి ‘విద్యుల్లేఖ’ను 2020 నవంబరు 22వ తేదీన సాయంకాలము భగవాన్ బాబావారి దివ్య చరణాల చెంత సమర్పించారు. ‘సనాతన సారథి’ మరాఠీ ప్రత్యేక సంచికను, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్ట్, ప్రచురణల విభాగంవారు ఇటీవల ప్రచురించిన గ్రంథాలను కూడా భగవాన్ బాబావారి దివ్య చరణాల చెంత సమర్పించారు.

జన్మదినోత్సవ వారమంతా యజుర్మందిరము, సాయి కుల్పవృత్ హాలు వచ్చని తోరణాలతో, పుష్పమాలలతో, వివిధ వర్ణముల దీపకాంతులతో శోభిల్లాయి.

శ్రీవారి 95వ జన్మదినోత్సవం: 2020 నవంబర్ 23న ఉదయం 8.30 ని||లకు వేదపరనానంతరము, ప్రశాంతి భజన బృంద సభ్యులు శ్రీ సత్యసాయి దివ్య అవతార వైభవాన్ని గానము చేశారు. ‘అవతరించుట అనుటలో అర్థమేమి’, ‘జ్యోతి జలాయేంగె హమ్’, ‘సర్వేశ్వరుడే సత్యసాయిగా అవతరించినాడు’, ‘ఓంకార మూలబీజాయ శివాయ పరమాత్మనే’, ‘ప్యారే సాయి హమారే’, ‘పుయే లవ్ యు బాబా’, ‘సాయి కె దర్బార్ మే’ పాటలు పాడారు.

సంకీర్తనానంతరం శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్ట్ సభ్యులు శ్రీ ఎస్.ఎస్. నాగానంద్ ప్రస్తుత ఆర్థిక సంవత్సరములో బ్రష్టు విద్య, వైద్య రంగాలలో చేసిన సేవలను వివరించారు. భగవాన్ బాబావారి శత జయంతి ఉత్సవాలను దృష్టిలో ఉంచుకొని, రానున్న ఐదు సంవత్సరాలలో చేపట్టబోయే అభివృద్ధి కార్యక్రమాలను ప్రస్తావించారు. బృందావనం, వైట్ ఫీల్డ్, బెంగుళూరులో రూపుదిద్దుకుంటున్న మల్టీ మీడియా మ్యూజియం పనులు మరియు ప్రశాంతినిలయములో కన్వెన్షన్ హాల్ నిర్మాణం పనులు తుదిదశకు చేరుకున్నాయన్నారు. గత ఎనిమిది మాసాలుగా ప్రపంచాన్ని కుదిపివేస్తున్న కరోనా మహమ్మారిని ప్రస్తావిస్తూ, త్వరలో ఈ విపత్తు సమసిపోతుందన్న ఆశాభావాన్ని వ్యక్తం చేశారు. అంతర్ముఖులమై భగవాన్ బాబావారిని హృదయవాసిగా దర్శించాలని భక్తులకు పిలుపునిచ్చారు.

శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు వార్షిక నివేదిక ఆవిష్కరణ

శ్రీ సత్యసాయి గ్లోబల్ కౌన్సిల్: భగవాన్ బాబావారి జన్మదినోత్సవ సమయములో ఒక నూతన విధానానికి శ్రీకారము చుట్టడము జరిగింది. భారతదేశము మరియు విదేశాలలోని శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలను, శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్ట్ పరిధిలో, శ్రీ సత్యసాయి గ్లోబల్ కౌన్సిల్ నేతృత్వములోకి తీసుకువచ్చారు. ప్రశాంతి నిలయము ప్రధాన కేంద్రముగా ఈ కౌన్సిల్ 2021 గురుపూర్ణిమ నుండి పనిచేస్తుంది. ఈ నూతన విధానానికి సంబంధించిన వివరాలను, శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు వార్షిక నివేదికను ట్రస్టు సభ్యులు భగవాన్ బాబావారి దివ్యచరణారవిందములచెంత సమర్పించి దివ్యాశీస్సులను అందుకున్నారు.

ఆ తరువాత, భగవాన్ బాబావారి జన్మదిన సందేశం ప్రసారమైంది:

ప్రేమస్వరూపులారా! కొన్ని సంవత్సరముల క్రితం కె. యం. మున్నీ ఒక మేధావుల సభను ఏర్పాటు చేశాడు. ఈనాడు విద్యాధికులకు ఆధ్యాత్మిక ధార్మిక విషయాలలో అనేక సందేహాలు ఉన్నాయి, మీరు వాటిని నివృత్తి చేయాలని మున్నీ నన్ను ప్రార్థించాడు. ఆ సభలో ఒక మేధావి, “స్వామీ, రష్యా గొప్పగొప్ప ట్యాంకులను, బాంబులను తయారుచేస్తున్నది, ఇక అమెరికా ఒక కుబేర దేశముగా, ఆయుధ సంపత్తితో విలసిల్లుతున్నది. భారతదేశమునకు ఆయుధ సంపత్తి లేదు, మరి మన దేశము గతి ఏమిటి?” అని అడిగాడు. నేను

సమాధానము చెప్పాను - “శస్త్రవిద్యాపారంగతుడు అర్జునుడు, మహాబలశాలి భీముడు ధర్మజునికి తలవంచి, అతని ఆజ్ఞను శిరసావహించినట్లే, మనం ఈనాడు ధర్మాన్ని పోషించినపుడు, ఆ రెండు దేశాలు కూడా మనలను అనుసరిస్తాయి.”

నేడు ఎందరో రామాయణాన్ని, భగవద్గీతను పూజిస్తున్నారు, పారాయణము చేస్తున్నారు. దానివల్ల ప్రయోజనము లేదు; సందేశాన్ని గ్రహించి, ఆచరణలో పెట్టాలి. స్వామి చెప్పిన విషయాలలో ఒక్కదాన్నైనా గ్రహించి ఆచరణలో పెట్టండి. ప్రేమే సాయి యొక్క అస్త్రము. ప్రేమచేతనే భగవంతుని హస్తగతము చేసుకోవచ్చు. మానవుని గుణములు ఆహార విహారములపై ఆధారపడి ఉంటాయి. ఈనాడు భక్తులమని భావించేవారు మాంస భక్షణమును వదలిపెట్టాలి. పశు మాంసము పశు గుణములనే పెంచుతుంది. ఎలాంటి తిండో అలాంటి త్రేన్పు. మాంసభక్షణమువలన రాక్షస గుణములు పెరిగిపోతాయి. అంతేగాక, తోటి ప్రాణులను సంహరించుట ఎంత పాపము! ఈ పాపముచేతనే మానవునికి తాపము ఏర్పడుతున్నది. కనుక నిజమైన దైవభక్తులు కాగోరువారు మాంస భక్షణమును పూర్తిగా వదలాలి. మేము రామ భక్తులము, కృష్ణ భక్తులము అని చెప్పుకుంటారు, కోళ్ళను కోసి తింటారు! అటువంటివారు భక్తులు ఎట్లా అవుతారు? వారిని భగవంతుడు ఏమాత్రము అనుగ్రహించడు. ఎవరైనా, స్వదేశీయులుకానీ, విదేశీయులుకానీ, మాంసభక్షణాన్ని తక్షణమే వినర్జించాలి.

ఇక మనము నీటిని త్రాగుతాము. నీటిలో ప్రాణశక్తి ఉన్నది. నీరు భగవదంశము. నీరు భగవంతుని నుండి, శంకరుని జటాజూటము నుండే ఆవిర్భవిస్తున్నది. అట్టి నీటిని కాక, మద్యాన్ని సేవించడము మహా పాపము. మద్యము తనను తాను మరిపిస్తుంది, అది గౌరవాన్ని తీసివేస్తుంది, మానవత్వాన్ని విస్మరింపజేస్తుంది, దివ్యత్వాన్ని

మరపింపజేస్తుంది. మరికొందరు పొగ త్రాగుతూ ఉంటారు. దానివలన ఎన్నో రుగ్మతలు చోటు చేసుకుంటున్నాయి. కాబట్టి నిజమైన దైవభక్తులు కాగోరువారు మాంసభక్షణమును, మద్యపానాన్ని, పొగత్రాగటాన్ని మానివేయాలి. మానసిక పరివర్తన వలననే ఇది సాధ్యమవుతుందికానీ ఇతరుల బోధనల వలన కాదు. ఎవరికి వారు సత్యాన్ని గుర్తించి, వర్తించాలి.

ప్రేమస్వరూపులారా! ఈనాడు స్వామికి ఒకవిధమైన కానుకగా భావించి మాంసభక్షణము, మద్యపానము, పొగత్రాగుట మానివేయాలి. ఈ మూడింటినీ స్వామికి అర్పితము చేయడము వలన మీరు బాగుపడతారు, సమాజము బాగుపడుతుంది, దేశము బాగుపడుతుంది. స్వామిపై మీకు భక్తి ఉంటే తక్షణమే వీటిని మానివేయండి”

‘భజన బినా సుఖ శాంతి నహి’ పాటతో భగవాన్ బాబా వారు తమ దివ్య సందేశాన్ని విరమించారు.

కన్నడ ప్రసారాలు: శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్ట్ మేనేజింగ్ ట్రస్టీ శ్రీ ఆర్. జె. రత్నాకర్ మరియు శ్రీ సుందర్ స్వామినాథన్, డైరెక్టర్, శ్రీ సత్యసాయి మీడియా సెంటర్ 2020 నవంబరు 23 న ఉదయం ‘శ్రీ సత్యసాయి అమృత వాణి’ కన్నడ ‘యూట్యూబు ఛానెల్’ను ప్రారంభించారు.

అన్నప్రసాద వితరణ: కర్ణాటక సాయి భక్తులు భగవాన్ బాబావారి 95వ జన్మదినోత్సవ అన్నప్రసాద వినియోగం నిమిత్తం సమర్పించిన ఆహార ధాన్యాలను 2020 నవంబరు 21వ తేదీన పుట్టపర్తి సమీపంలోని 199 గ్రామాలకు పంపించారు. నవంబరు 23వ తేదీన ఆంధ్రప్రదేశ్ శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థవారి ఆధ్వర్యంలో, 17 మండలాలలో, 9 పంచాయతీ సమితులలోని 98,000 మంది గ్రామీణులకు అన్నవితరణ చేశారు.

‘కోవిడ్’ యోధులకు అభినందన: భగవాన్ బాబావారి జన్మదినోత్సవమునాడు, శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్ట్ మేనేజింగ్ ట్రస్టీ శ్రీ ఆర్. జె. రత్నాకర్ మరియు శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల దేశీయ అధ్యక్షులు శ్రీ నిమిష్

పాండ్య శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్, ప్రశాంతిగ్రామ్ను సందర్శించి, అక్కడి కోవిడ్ చికిత్సా కేంద్రములో సేవలను అందిస్తున్న వైద్యులను, నర్సులను, పారా మెడికల్ సిబ్బందిని, ఇతర ఉద్యోగులను అభినందించారు. భగవాన్ బాబావారి దివ్యాశీస్సులతో ప్రసాదాన్ని అందజేశారు.

53 మంది వైద్యులు, 142 మంది నర్సులు, 255 మంది పారా మెడికల్ సిబ్బంది, ఇతర ఉద్యోగులు కోవిడ్ చికిత్సా కేంద్రములో గణనీయమైన సేవలను అందించారు. శ్రీ ఆర్. జె. రత్నాకర్ హాస్పిటల్ ఉద్యోగులను ఉద్దేశించి ప్రసంగిస్తూ, ఈ కేంద్రములో చికిత్సను అందుకున్న వారిలో కొందరు తనను కలసి, సిబ్బంది సేవలను కొనియాడారన్నారు. చికిత్సానంతరము వారందరూ ఎంతో సంతృప్తితో తిరిగి వెళ్లారన్నారు. ఆ సందర్భములో శ్రీ రత్నాకర్ శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్ట్ రాష్ట్ర, కేంద్ర ప్రభుత్వాలకు ఆర్థిక సహాయాన్ని అందించడముతోపాటు, కోవిడ్ మహమ్మారిని ఎదుర్కొనడములో విశేషమైన కృషి సలిపిందన్నారు.

నేత్రపర్వంగా స్వర్ణరథోత్సవం, ఝూలా మహోత్సవం: భగవాన్ బాబావారి జన్మదినోత్సవమునాడు సాయంకాల సమయములో 5 గంటలకు వేదపఠనముతో, సంకీర్తనతో స్వర్ణరథోత్సవం గణేశ మందిరమునుండి ప్రారంభమైంది. భగవాన్ బాబావారి దివ్యచిత్రపటము సువర్ణ రథాన్ని అలంకరించిన అనంతరము, రథము 40 నిమిషాల పాటు ప్రశాంతి మందిరాన్ని చుట్టి, సాయికుల్వంత్ హాలులోకి ప్రవేశించింది. అక్కడ భగవాన్ బాబావారికి మంగళ హారతి నిచ్చారు. అనంతరం, పుష్పమాలాలంకృతులైన భగవాన్ బాబావారి దివ్యచిత్రపు ఊయలను అలంకరించగా, ప్రశాంతి భజన బృందమువారు ‘సాయి కథ’ను గానం చేశారు. ‘ఆనందం తవ దర్శనం’, ‘మేరే తొ గిరిధర గోపాల’, ‘బంటురీతి కొలువు’, ‘మధుర మోహన ఘన శ్యామ’, ‘శరణం శరణం శరణం శరణం సాయి శరణం’ పాటలు పాడారు.

మహామంగళహారతితో భగవాన్ బాబావారి 95వ జన్మదినోత్సవ వేడుకలు ముగిశాయి. ❖

కరోనా సంక్షోభంలో మూగజీవులను ఆదుకొన్న శ్రీ సత్యసాయి సేవా సంస్థ

2020 మార్చి నెలనుండి విరుచుకుపడిన కోవిడ్ - 19 మహమ్మారి జన జీవనాన్ని అతలాకుతలం చేసిన సంగతి విదితమే. ఈ సంక్షిప్త సమయములో పశువైద్య శిబిరముల నిర్వహణకు కూడా తీవ్ర విఘాతం కలిగినది. 'లాక్డౌన్' నిబంధనల మూలంగా మూగజీవులకు అందించవలసిన సేవలు నిలిపివేయడమైనది. ఈ నేపథ్యంలో కార్యకర్తల ఆరోగ్య భద్రత దృష్ట్యా, పశువైద్య సేవలకు ప్రత్యామ్నాయంగా, పశువులకు ఆహార ఆపన్నహస్తము అందించడం జరిగింది. దేవాలయాలకు అనుబంధముగా ఉన్న గోశాలలు మరియు జీవకారుణ్య దృష్టితో ఏర్పాటైన గోశాలలలోని గోమాతలకు పశుదాణా పంపిణీ చేయడం జరిగింది.

ప్రభుత్వ నిబంధనలను పాటిస్తూ, 2020 ఏప్రిల్, జులై, ఆగస్టు, సెప్టెంబరు మాసాలలో దుకాణములలో పశుదాణా కొనుగోలు చేసి, మినీ ట్రక్కులద్వారా ప్రతి నెల 14 నుండి 22 గోశాలలకు, ప్రతి గోశాలకు 50 కేజీల నుండి 150 కేజీలవరకు అందజేయడం జరిగింది. గోధుమపొట్టు, కందిపొట్టు, తవుడు, ప్రత్తి చెక్క, వేరుశనగ చెక్క, నువ్వుల చెక్క, బెల్లం, ద్రవ కాల్షియం, లవణ మిశ్రమములతో కూడిన పశుదాణా నెలకు 15 నుండి 20 క్వింటాళ్ళు చొప్పున పంపిణీ చేయడం ద్వారా తెలంగాణ రాష్ట్ర పరిధిలోని రంగారెడ్డి జిల్లా, వికారాబాద్ జిల్లా, మేడ్చల్-మల్కాజిగిరి జిల్లాలలోని గుర్తించబడిన గోశాలల్లో సుమారు 2000 గోమాతలకు క్షుద్బాధను కొంతవరకు తీర్చడమైనది.

వానరములకు ప్రత్యేక సేవలు: మేడ్చల్-మల్కాజిగిరి జిల్లాలోని కూకట్‌పల్లి సమితివారు మెదక్ జిల్లా నర్సాపూర్ అటవీ ప్రాంతంలోని వానరములకు క్షుద్బాధ తీర్చే నిమిత్తం వారానికొకసారి 150 కేజీల ఆహారము (పండ్లు, కాయలు, కూరగాయలు, పప్పు ధాన్యాలు వగైరా) సరఫరా చేశారు. ఈ సేవాకార్యక్రమం మూడు నెలలపాటు కొనసాగింది.

గొట్టెలకు, మేకలకు వైద్యసేవలు: సంగారెడ్డి జిల్లా గుమ్మడిదల మండలం నల్లవర్మి వీరారెడ్డి పల్లి గ్రామంలోని 1500 గొట్టెలు, మేకలకు నట్టల మందులు త్రాగించి వాటి ఆరోగ్య పరిరక్షణ చర్యలు చేపట్టడం జరిగింది.

ఈ సేవలన్నీ డాక్టర్ పున్నయ్య మరియు డాక్టర్ బి.సి. రామన్నగార్ల నేతృత్వంలో పశు పోషణ సేవావిభాగంవారి ద్వారా అందించడం జరిగింది.

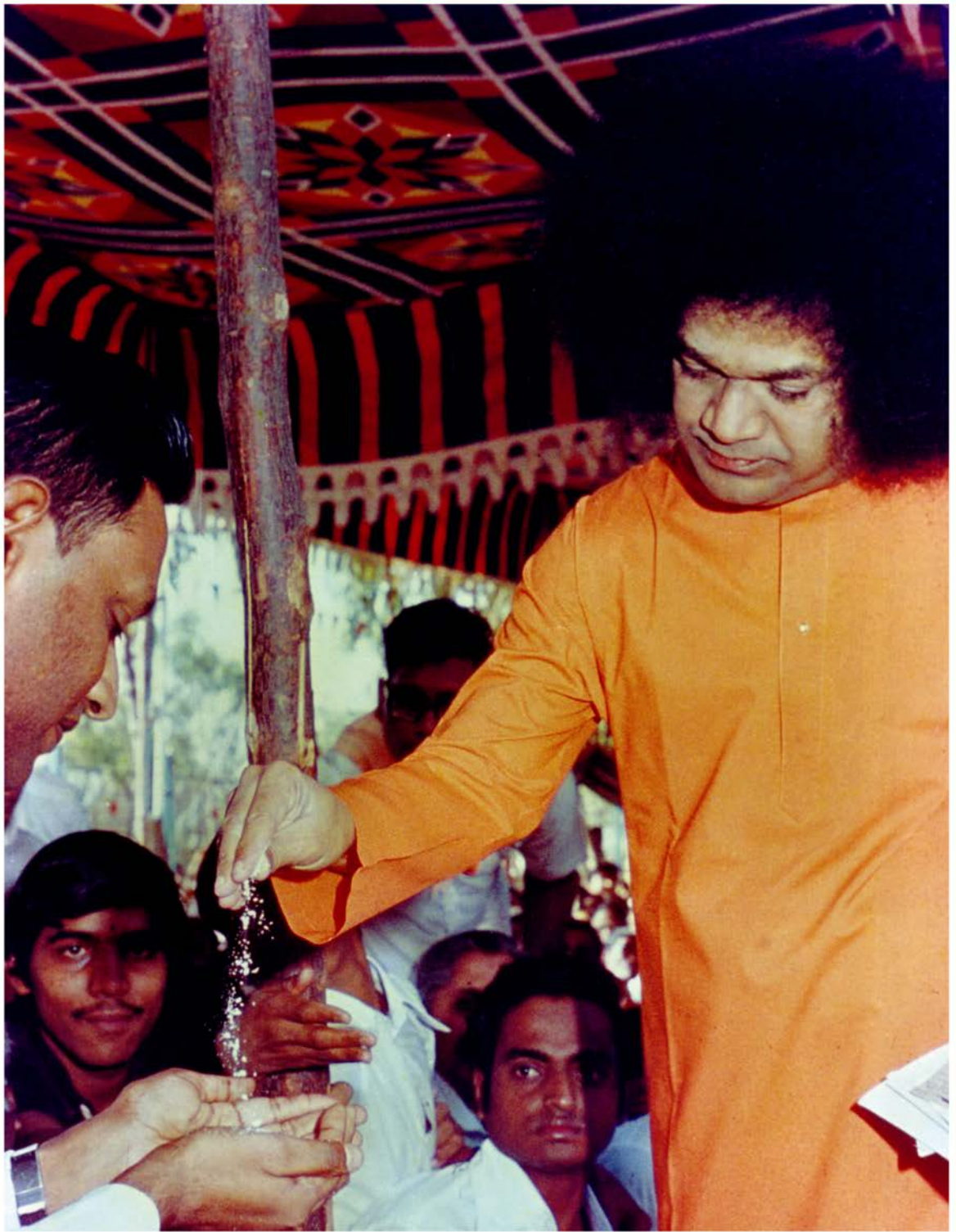
పెంపుడు కుక్కలకు ఉచితంగా రేబిస్ టీకా:

ప్రపంచ జూనోసెస్ దినోత్సవాన్ని పురస్కరించుకొని, పెంపుడు కుక్కలకు పిచ్చివ్యాధి (రేబిస్) నుండి రక్షణకై సామూహిక రేబిస్ టీకాల కార్యక్రమం 2020 జులై నెలలో ప్రారంభించి, ఇప్పటివరకు 700 కుక్కలకు టీకాలు వేయడం జరిగింది. ఈ టీకాలు శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ

వారు ఉచితంగా సరఫరా చేశారు. హైదరాబాద్, రంగారెడ్డి, మేడ్చల్-మల్కాజిగిరి జిల్లాలలో ఉన్న ప్రభుత్వ పశువైద్యశాలలకు చెందిన సిబ్బందిద్వారా ఈ టీకాలు వేయడం జరిగింది.

- తెలంగాణ రాష్ట్ర అధ్యక్షులు

“పరమం పవిత్రం బాబా విభూతిం, పరమం విచిత్రం లీలా విభూతిం
పరమార్థ ఇష్టార్థ మోక్షప్రదాతం, బాబా విభూతిం ఇదమాశ్రయామి”

Date of Publication 23rd December 2020

ఆశలను తగ్గించుకొంటే అశాంతి బాధించదు

ఈ లౌకిక జగత్తులో మనం అనుభవింపవలసినవన్నీ అనుభవిస్తూనే ఉన్నాము. కానీ, తృప్తి మాత్రం కలుగుటలేదు. కారణమేమిటి? స్వస్థానమైన ఆత్మతత్వాన్ని చేరుకొనేంత వరకు తృప్తి కలుగదు. వజ్ర వైధూర్య మరకత మాణిక్యాలు పొదిగిన బంగారు కప్పులో ఒక చేపను పెడితే, దీనికింతటి విలువైన వజ్రాలున్నాయి కదా అని అందులో సుఖంగా ఉంటుందా చేప? తన స్వస్థానమైన జలంలోకి పోవాలని తల్లడిల్లుతుంది. అదేవిధంగా మానవుడు ఎన్ని భవనాలు నిర్మించుకున్నా, ఏర్ కండిషన్స్ గదుల్లో కూర్చున్నా కలిగేది తాత్కాలిక సుఖమే. మానవుని స్వస్థానము ఆత్మస్థానము. దానియందు మనస్సును లగ్నం చేసినప్పుడే తనకు నిజమైన శాంతి చేకూరుతుంది. ప్రపంచంలోని గొప్పగొప్ప శ్రీమంతుల దగ్గరికి పోయి, “అయ్యా, మీకు శాంతి ఉందా?” అని అడగండి. “ఉహూ... లేదు” అంటారు. మనకు శాంతి కావాలంటే ఒకే ఒక్క మార్గమున్నది. ప్రపంచంలో ప్రతి పదార్థమూ మనలను బెదిరించేదే, భయపెట్టేదే! ఒక్కటి మాత్రమే ఉన్నది నిర్భయత్వాన్ని ప్రసాదించేది. అదే వైరాగ్యము. ఆ వైరాగ్యము ఎట్లా లభిస్తుంది? ఆశలను తగ్గించుకొంటూ రావాలి. ఆశలను తగ్గించుకొంటే అశాంతి మనలను బాధించదు. అనేకమంది నా దగ్గరికి వచ్చి, “స్వామీ, నాకు శాంతి కావాలి” అని అడుగుతుంటారు. ‘నాకు’ (అహంకారము), ‘కావాలి’ (కోరిక) ఈ రెండింటినీ తీసివేస్తే మిగిలేది శాంతే కదా!

- శ్రీ సత్యసాయి

వార్షిక చందా: ₹ 90 (భారతదేశంలో) ₹ 900 లేక UK £ 13 లేక US \$ 18 (విదేశాలకు)
చందారుసుమును 1 లేదా 2 లేదా 3 సంవత్సరములకు చెల్లించవచ్చును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.